

Møteinnkalling

Utvalg: Nordreisa driftsutvalg
Møtested: Kommunestyresalen, Kommunehuset
Dato: 09.09.2014
Tidspunkt: 09:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 77 77 07 10, eller på e-post til postmottak@nordreisa.kommune.no

Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Saksliste

Utv.saksnr	Sakstittel	U.Off	Arkivsaksnr
PS 41/14	Referatsak		
RS 147/14	Byggetillatelse gbr. 1942/46/17.		2014/2582
RS 148/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/14/155		2014/2163
RS 149/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/3/33. Storvik hyttefelt		2014/2210
RS 150/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/47/124		2014/2216
RS 151/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/49/32		2014/2250
RS 152/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/52/151		2014/2164
RS 153/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/52/159		2014/2335
RS 154/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/60/13		2014/2301
RS 155/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/67/3.		2014/2339
RS 156/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/81/22.		2013/4282
RS 157/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/83/14		2014/2167
RS 158/14	Byggetillatelse på eiendom 1942/83/6		2014/2209
RS 159/14	Byggetillatelse på gbr 1942/18/20		2014/2403
RS 160/14	Byggetillatelse på gbr 1942/2/35.		2014/2669
RS 161/14	Byggetillatelse på gbr 1942/29/12.		2014/2668
RS 162/14	Byggetillatelse på gbr 1942/47/22.		2014/2691
RS 163/14	Byggetillatelse på gbr 1942/52/103.		2014/2640
RS 164/14	Byggetillatelse på gbr 29/0 (tomt under fradeling)		2014/2570
RS 165/14	Byggetillatelse på gbr. 1942/13/116.		2014/2386
RS 166/14	Byggetillatelse på gbr. 1942/15/15.		2014/2786
RS 167/14	Byggetillatelse på gbr. 1942/22/46. Deler av tiltak.		2014/2594
RS 168/14	Byggetillatelse på gbr. 1942/41/8.		2014/2569
RS 169/14	Byggetillatelse på gbr. 1942/46/48.		2014/2476
RS 170/14	Byggetillatelse på gbr. 1942/47/380		2014/2702
RS 171/14	Byggetillatelse på gbr. 1942/47/87.		2014/2478
RS 172/14	Byggetillatelse på gbr. 1942/68/42.		2014/2595
RS 173/14	Byggetillatelse på gbr. 1942/81/43.		2014/2704
RS 174/14	Delegert vedtak - søknad om deling gnr 1942/46/1		2014/1701
RS 175/14	Delegert vedtak - søknad om deling gnr 1942/46/1		2014/1702
RS 176/14	Delegert vedtak - søknad om deling gnr 1942/66/28		2014/1260
RS 177/14	Delegert vedtak - søknad om deling gnr 1942/67/1		2013/3180
RS 178/14	Delegert vedtak - søknad om deling gnr 1942/78/2		2014/1639
RS 179/14	Delegert vedtak - søknad om deling gnr 1942/81/16		2013/1519
RS 180/14	Delegert vedtak - søknad om deling gnr 1942/86/2		2014/699
RS 181/14	Delegert vedtak - søknad om konsesjon for erverv av gnr 1942/71/13		2014/2451
RS 182/14	Delegert vedtak - søknad om konsesjon på erverv av gnr 1942/49/20		2014/2475
RS 183/14	Delegert vedtak - søknad om konsesjon på erverv av gnr. 1942/77/19		2014/2835

RS 184/14	Endringstillatelse gbr 1942/43/37	2012/5118
RS 185/14	Endringstillatelse gbr 1942/81/22	2013/4282
RS 186/14	Ferdigattest på eiendom 1942/47/320	2013/20
RS 187/14	Ferdigattest på gbr 1942/ 47/122	2013/3894
RS 188/14	Ferdigattest på gbr 1942/13/136.	2011/3293
RS 189/14	Ferdigattest på gbr 1942/52/165.	2013/3506
RS 190/14	Ferdigattest på gbr. 1942/10/10.	2009/7177
RS 191/14	Ferdigattest.	2012/2115
RS 192/14	Ferdigattest.	2012/4232
RS 193/14	Forurensningsvedtak for gbr 1942/80/1. festnr 18/19/27.	2014/2129
RS 194/14	Igangsettelsestillatelse på gbr 1942/47/37 og 105	2012/2035
RS 195/14	Igangsettingstillatelse på gbr. 1942/14/9. Deler av tiltaket.	2014/1881
RS 196/14	Iselva kraftverk i Nordreisa kommune i Troms fylke - klage på NVEs vedtak. (kopi av brev)	2012/3398
RS 197/14	Krattryddingsmidler fra Troms fylkes trafiksikkerhetsutvalg (TFTU)	2010/2673
RS 198/14	Midlertidig brukstillatelse på eiendom 1942/13/139 1 etg.	2012/3144
RS 199/14	Midlertidig fritak for kommunale avgifter på gnr. 1942/43/93	2014/569
RS 200/14	Protokoll fra møte i rovviltnemnda for region 8 den 26.6.2014	2009/3871
RS 201/14	Rammetillatelse på gbr 1942/22/46.	2014/2594
RS 202/14	Sikring av Saga i Nordreisa kommune som friluftslivsområde for allmennheten	2013/146
RS 203/14	Særutskrift friluftsråd Nord-Troms	2014/1878
RS 204/14	Særutskrift regional vannforvaltningsplan	2011/1365
RS 205/14	Søknad om endring av tillatelse på eiendom 1942/29/57.	2014/1370
RS 206/14	Søknad om tilskudd til drenering av jordbruksjord for eiendommene 1942/2, 4, 6, 10 og 12	2014/2125
RS 207/14	Utslippstillatelse på eiendom 1942/81/22.	2013/4282
RS 208/14	Utslippstillatelse på gbr. 1942/26/12.	2014/1967
RS 209/14	Utslippstillatelse på gbr. 1942/62/49	2014/2385
RS 210/14	Utslippstillatelse på gbr. 1942/77/42.	2013/2811
RS 211/14	Øvre Tverrelva kraftverk i Nordreisa kommune i Troms fylke - klage på NVEs vedtak. (kopi av brev)	2012/3398
PS 42/14	Hovedplan avløp 2015-2021	2012/4399
PS 43/14	Høring- endring av motorferdselsloven	2013/2060
PS 44/14	Brøyting av Moskodalen boligfelt.	2014/2711
PS 45/14	Oppstart Fase 2 med energisparekontrakter (EPC)	2012/1388
PS 46/14	Etablering av friluftsråd i Nord Troms	2014/1878
PS 47/14	Dispensasjonssøknad fra reguleringsplan-Boligområdet Høgegga.	2014/2199
PS 48/14	Dispensasjonssøknad- gbr 1942/79/6.	2014/2758
PS 49/14	Søknad om deling gnr 1942/44/2	2013/3857
PS 50/14	Søknad om deling gnr 1942/51/4	2013/3102

PS 41/14 Referatsak

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
42/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014

Hovedplan avløp 2015-2021

Henvisning til lovverk:

Lov nr 6 av 13. mars 1981 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven)

Forskrift nr 931 av 1. juni 2004 (forurensningsforskriften)

Vedlegg

- 1 Rapport Hovedplan avløp 2015-2021
- 2 Vedlegg 1 til plandokument - Rapport fra gjennomgang av pumpestasjoner
- 3 Vedlegg 2 til plandokument - Oversikt Storslett og Sørkjosen rensedistrikt
- 4 Vedlegg 3 til plandokument - Oversikt Oksfjord rensedistrikt
- 5 Vedlegg 4 til plandokument - Ledningskart sentrum med "mengdedata" fra pumpestasjoner
- 6 Vedlegg 5 til plandokument - Tilstandsvurdering pumpestasjoner

Rådmannens innstilling

Hovedplan avløp 2015 – 2021 legges ut til offentlig ettersyn i perioden 09.09. – 30.09.2014.

Saksopplysninger

Fylkesmannen i Troms gjennomførte i 2010 undersøkelse av Nordreisa kommune som miljøvernmyndighet. Undersøkelsen medførte bl.a avvik på myndighetsoppfølging av egne avløpsanlegg, på oppfølging av enkeltanlegg avløp og til merknad om utarbeidelse av hovedplan avløp.

Kommunens forrige hovedplan avløp ble utarbeidet i 1995 og er foreldet.

I budsjett 2012 ble det avsatt midler for utarbeidelse av ny hovedplan avløp.

Etter tilbudskonkurranse ble Norconsult engasjert som konsulent. Arbeidet med Hovedplan avløp 2015-2021 for Nordreisa kommune ble påbegynt i 2013 og ferdigstilt i august 2014.

Hovedplan avløp består av hoveddokument med handlingsplan, kart og rapport fra gjennomgang av data fra pumpestasjoner.

Vurdering

Hovedplan avløp 2015-2021 kan summeres opp på følgende måte:

- Hovedplan avløp er kommunens overordnede mål- og strategidokument innen avløp.
- Hovedmålet er å sikre tilfredsstillende avløpsforhold for all bosetting og næringsvirksomhet, og oppfylle offentlige krav i de til enhver tid gjeldende lover og forskrifter.
- I planperioden 2015-2021 anbefales det investeringer på ca 8 mill samt økning i driftskostnader på 865tusen kroner.
- Hovedutfordringene i planperioden er kommunens utøvelse av forurensningsmyndighet for egne avløpsanlegg, fremmedvann i kommunalt nett samt oppfølging av separate avløpsanlegg. Disse utfordringene er personellkrevende.

I hovedplan vann 2015 – 2021 er gebyrnivået beregnet til å øke med gjennomsnittlig ca 5 % de første 3 år av planperioden. Siste 4 år er det beregnet gjennomsnittlig økning på ca 1 %. Historisk har avløpsgebyrene gått vært uendret eller hatt nedgang siden 2011, mens det fram til 2010 var det økning i gebyrene. Framtidig renteutvikling og endringer i sentrale retningslinjer 2vil ha større innvirkning på gebyrnivået enn aktivitetsnivået som forslag til hovedplan avløp inneholder.

Tiltakene i hovedplan avløp omfatter ulike roller i kommunen.

Utøvelse av kommunal forurensningsmyndighet for avløp kan ikke finansieres over gebyr.

Dette tiltaket må finansieres gjennom økning i budsjettramme.

Oppfølging og kontroll av separate avløpsanlegg bør finansieres over slamgebyrer ut fra selvkostregelverk.

Tiltak innenfor kommunalt avløpsanlegg bør finansieres over avløpsgebyrer ut fra selvkostregelverk og tidligere kommunalt vedtak om 100 % selvfinansiering.

Nærmere vurdering av hovedutfordringene nevnt i planen

- Kommunens utøvelse av forurensningsmyndighet for egne avløpsanlegg:

Kommunens myndighetsutøvelse skal ivaretas av teknisk avdeling. Myndighetsutøvelsen krever kontinuerlig ajourhold av fagkunnskap og regelverk. Myndighetsutøvelsen kan på grunn av habilitet ikke ivaretas av avdelingsingeniør VA som har fagansvar for kommunens avløpsanlegg.

- Fremmedvann i kommunalt nett:

Det er store mengder fremmedvann (overflatevann, grunnvann, lekkasjevann) som lekker inn i det kommunale avløpsnettet. Dette vannet pumpes gjennom flere pumpestasjoner og renses på renseanleggene. Kostnadene for transport og behandling av fremmedvann er betydelige og vil ikke reduseres uten tiltak.

Avdekking av betydelige innlekkingskilder er personellkrevende og må pågå over tid gjennom detaljerte undersøkelser kombinert med datafangst fra pumpestasjoner.

Klimaendringer som økt nedbørsintensitet gir store utslag og kan medføre flere kjeller-oversvømmelser grunnet kapasitet på tilførselsledningsnettet.

- Oppfølging av separate avløpsanlegg:

Kommunen har en oversikt over separate avløpsanlegg fra 2011. Det er ikke gjennomført tilsyn med utvalgte anlegg i etterkant. Slike tilsyn skal gjennomføres av kommunen som forurensningsmyndighet. Gjennomførte tilsyn skal også følges opp med godkjenninger alternativt pålegg om utbedringer. Gitte pålegg skal igjen følges opp av kommunen.

Oppfølging av separate avløpsanlegg vil være ressurskrevende for en periode inntil kommunen

er ajour med oppgaven. Det er derfor foreslått at det opprettes en tidsbegrenset prosjektstilling for formålet.

Fylkesmannen har i 2010 gitt Nordreisa kommune merknad om utarbeidelse av hovedplan avløp. Merknaden er hjemlet i Forurensningslovgivningen. Rådmannen anbefaler derfor å legge Hovedplan avløp 2015 – 2021 legges ut til offentlig ettersyn i perioden 09.09. – 30.09.2014.

Nordreisa kommune

Hovedplan Avløp 2015-2021

Nordreisa kommune

2013-12-08 Oppdragsnr.: 5125359

3	25/08/2014	Revidert forslag til Hovedplan Avløp etter kommentarer fra Nordreisa kommune	T.Vestjord	K. Holstad	T. Vestjord
2	4/07/2014	Revidert forslag til Hovedplan Avløp	S. Bordevich	T. Vestjord	T. Vestjord
1	8/11/2012	Forslag til Hovedplan Avløp	T. Vestjord	R. Sandberg	T. Vestjord
Rev.	Dato:	Beskrivelse	Utarbeidet	Fagkontroll	Godkjent

Dette dokumentet er utarbeidet av Norconsult AS som del av det oppdraget som dokumentet omhandler. Opphavsretten tilhører Norconsult. Dokumentet må bare benyttes til det formål som oppdragsavtalen beskriver, og må ikke kopieres eller gjøres tilgjengelig på annen måte eller i større utstrekning enn formålet tilsier.

Innhold

1	Innledning	7
1.1	FORURENSNINGSMYNDIGHETER / LOVER OG FORSKRIFTER	7
1.2	KOMMUNENS ANSVAR/PLIKTER SOM FORURENSNINGSMYNDIGHET	8
1.3	GRUNNLAGSMATERIALE	8
2	MÅL FOR PLANARBEIDET	9
2.1	PLANFORUTSETNINGER	9
2.2	PLANMÅL	9
3	RESIPIENTER	11
4	SITUASJONSBESKRIVELSE - TILTAK	13
4.1	GENERELLE PROBLEMSTILLINGER	14
4.1.1	Rensing av avløpsvann	14
4.1.2	Innlekkingsproblematikk/pumpestasjoner/pumpesystem	15
4.1.3	Vurdering av saneringsbehov	15
4.1.4	Slamhåndtering	17
4.1.5	Spredtbygde områder og private avløpsanlegg	17
4.2	RENSEDISTRIKT Sørkjosen	19
4.2.1	Status i dag	19
4.3	RENSEDISTRIKT Storslett	21
4.3.1	Status i dag	21
4.4	RENSEDISTRIKT Sandbukt	22
4.4.1	Status i dag	22
4.5	RENSEDISTRIKT Oksfjordhamn	22
4.5.1	Status i dag	22
4.6	AVLØP TIL Reisavassdraget	22
4.6.1	Status i dag	22
4.7	RENSEDISTRIKT STRAUMFJORD	22
4.7.1	Status i dag	22
4.8	OPPSUMMERING AV TILTAK	22
5	KLIMAEFFEKTER	28
6	KOMPETANSE/BEMANNING/UTSTYR	29
6.1	KONKLUSJON	30
7	Kostnadsvurderinger/Handlingsprogram	31
7.1	KOST/NYTT-VURDERING	31
7.2	KOSTNADSKONSEKVENSN FOR GEBYRREGULATIVET.	31

VEDLEGG:

Tegninger/kart:

Vedlegg 1: Rapport fra gjennomgang av data fra pumpestasjonene (PS).

Vedlegg 2: Plankart 1: - Oversikt Storslett og Sørkjosen rensedistrikt.

Vedlegg 3: Plankart 2: - Oversikt Oksfjord.

Vedlegg 4: Plankart 3: - Ledningskart med mengdedata fra pumpestasjonene (PS).

Vedlegg 5: Sammenstilling status pumpestasjonene (PS).

Sammendrag

Nordreisa kommune har vedtatt å revidere hovedplan avløp. Eksisterende plan ble utarbeidet i 1995 med bistand fra Barlindhaug. Denne revisjonen bygger videre på hovedplanen fra 1995. Arbeidet med revisjonen er utført av Norconsult AS i samarbeid med kommunen.

Deltakere i prosjektet

Prosjektleder: Hilde Henriksen, Nordreisa kommune

Prosjektmedarbeider: Nordreisa kommune

Fra Norconsult har følgende person deltatt i prosjektet:•

Trond Vestjord, fagansvarlig

Rune Sandberg, oppdragsmedarbeider

Harald Storås oppdragsmedarbeider

Svein Bordevich oppdragsmedarbeider

Hovedplan avløp består av en teknisk rapport og inneholder grunnlagsmateriale, vurderinger og utredninger og konklusjoner fra hovedplanarbeidet samt en tiltaksdel.

Trond Vestjord

Sivilingeniør

Tromsø 2014

1 Innledning

Kommunedelplan avløp skal være kommunens redskap for styring av investeringer og drift innenfor avløpssektoren. Planen skal gi grunnlag for prioritering av tiltak i kommunens handlingsprogram, samt danne grunnlag for fastsettelsen av kloakkavgiften.

Kommunedelplan avløp skal omfatte alle kommunale og private avløpsanlegg, samt spredt bebyggelse.

Siden forrige plan ble utarbeidet har det skjedd en del endringer med hensyn på overordnede statlige målsetninger og lovendringer knyttet til hvem som har forurensningsmyndighet.

1.1 FORURENSNINGSMYNDIGHETER / LOVER OG FORSKRIFTER

Fram til april 2000 var Fylkesmannen etter forurensingsloven godkjenningsmyndighet med hensyn til kloakkutslipp. Fylkesmannen hadde delegert deler av sin myndighet ved å gi kommunestyret myndighet til å gi utslippstillatelse for avløpsanlegg mindre enn 7 husstander. Dette forutsatte håndheving etter "Forskrift om utslipp fra separate avløpsanlegg" utgitt av Miljøverndepartementet. Etter år 2000 har Nordreisa kommune vært forurensningsmyndighet for avløpsutslippene i kommunen

Etter "Forurensingsforskriften" (FOR 2004-06-01 nr. 931) er kommunen myndighet for kommunalt avløpsvann fra tettbebyggelse med samlet utslipp mindre enn 2000 pe. til ferskvann, mindre enn 2000 pe til elvemunning eller mindre enn 10.000 pe til sjø. For Nordreisa innbefatter dette alle kommunale utslipp.

Resipient	Rensedistrikt	Tilknyttede PE
Reisafjorden	Storslett/Sørkjosen	(inntil) 4600
Oksfjorden	Sandbukt	(inntil) 250
Oksfjorden	Oksfjordhamn	(inntil) 50

Tabell 1: Rensedistrikt i Nordreisa kommune

1.2 KOMMUNENS ANSVAR/PLIKTER SOM FORURENSNINGSMYNDIGHET

I forurensningslovens er det satt opp hvilke oppgaver og plikter kommunen har som forurensningsmyndighet. Dette gjelder blant annet at de skal føre tilsyn, utstede pålegg samt at de kan utarbeide forskrift om gebyrer for behandling av tillatelser etter denne loven.

Selv om kommunen er forurensningsmyndighet må de forholde seg til en hver tids gjeldene lovverk, herunder forurensningsloven og forurensningsforskriften. Som forurensningsmyndighet kan man ikke gå på tvers av disse.

I forurensningsforskriften (§12-6) sies det at kommunen kan fastsette lokal forskrift dersom dette er nødvendig ut fra forurensningsmessige forhold eller brukerinteresser.

De krav, og plikter, som omtales i forurensningsloven er å anse som minimumskrav. Kommunen kan selv utarbeide strengere krav hvis de finner dette hensiktsmessig.

1.3 GRUNNLAGSMATERIALE

Hovedplanarbeidet er utført med grunnlag i opplysninger fra teknisk drift i Nordreisa kommune, samt gjennomgang av eksisterende plan. Planen er oppdatert i forholdt til hva som er gjort av saneringer og tiltak på ledningsnettet.

Det viktigste grunnlagsmaterialet har vært:

- ❖ Nordreisa kommune, Hovedplan avløp (1995), Barlindhaug, februar 1995
- ❖ Utslippstillatelser etter forurensningsloven
- ❖ Tilstandsvurderinger for pumpestasjoner utført sommeren 2013
- ❖ Driftsdata/logg fra pumpestasjoner

2 MÅL FOR PLANARBEIDET

2.1 PLANFORUTSETNINGER

Følgende planforutsetninger er lagt til grunn for planens utforming:

Hovedplan avløp er en overordnet plan for kommunens styring av investeringer og drift på avløpssektoren. Planen vil være et temabidrag til kommuneplanen. Planen skal vise hensiktsmessige avløpssoner, tekniske hovedsystem og resipienter for alle felles avløpsanlegg som forventes å betjene mer enn 20 abonnenter.

Revisjon av kommunedelplan avløp forutsettes gjennomført hvert 4. år.

I de områder av kommunen der det ikke er aktuelt med felles avløpsanlegg i kommunal regi, forutsettes etablert private anlegg. Disse skal tilfredsstillende kravene i "Forurensingsforskriften".

Tidsperspektivet for planen er 7 år. Dette tidsperspektiv er retningsgivende ved beregning av avløpsmengder, vurdering av resipienter og beregning av kloakkavgiften.

2.2 PLANMÅL

Kommunens målsetting på avløpssektoren, uttrykkes som følgende:

Hovedmål

- **Fremtidig avløpsforhold**

All bosetting og næringsvirksomhet i kommunedelplanområder skal sikres tilfredsstillende avløpsforhold.

- **Kommunale avløpsanlegg**

Kommunen skal prinsipielt eie og drive alle felles avløpsanlegg som betjener mer enn 20 abonnenter.

Alle avløpsanlegg utbygges og drives etter kravene i gitte utslippstillatelser.

- **Kloakkavgift**

Kloakkavgiften skal dekke 100 % av kommunenes utgifter til finansiering, drift og vedlikehold av kommunale avløpsanlegg.

- **Utslipp/Kommunale avløpsanlegg**

Alle kommunale utslipp til sjø skal tilstrebes å ledes ut på dypt vann, -15 meter under laveste lavvann, der det er god innblanding og med tilstrekkelig avstand fra land.

Avløpet skal renses slik at minimumskravene fra de statlige forurensningsmyndighetene tilfredsstilles

Vannmasser og strandområder skal være fri for synlig forurensning fra kommunalt avløp.

Renseanlegg og ledningsnett skal drives slik at samlet utslipp blir minst mulig. Driftsforstyrrelser som fører til uakseptabel forurensning skal snarest utbedres og ikke være ute av drift i mer enn 24 timer.

- **Utslipp spredt bebyggelse**

Utslipp fra spredt bebyggelse skal registreres og kartlegges. Nødvendige tiltak skal iverksettes. Private anlegg skal tilfredsstille kravene i "Forurensningsforskriften". Pålegg om utbedring må gis der kravene ikke er tilfredsstilt. Dette gjelder spesielt i prioriterte rekreasjonsområder.

Vannmasser og strandområder skal være fri for synlig forurensning fra private avløp. De områdene som, i kommuneplanens arealdel, er avsatt til rekreasjonsområder, idrett, lek mm. skal legges til grunn for de prioriteringer som gjøres med hensyn til å begrense/stoppe utslipp eller forurensninger.

3 RESIPIENTER

Med betegnelsen resipient, menes i denne sammenheng kloakkutslippets influensområde, dvs. mottaker av avløpsvann fra ulike typer virksomheter, så som industri og bosetting.

Den fysisk-kjemiske tilstanden i en resipient er resultat av et komplisert samspill mellom tilførsel og omsetning i vannmassene. Tilførslene medfører ikke forurensninger uten at de stiger langt over de naturlige nivåer for de aktuelle stoffer, og uten at de er på et nivå som er i nærheten av bæreevnen, dvs. resipientens evne til å omsette forurensninger.

Dette kapittelet gir en oversikt over hvilke resipienter som benyttes, og hvilken belastning hver av dem vil få.

Resipientene i Nordreisa kommune består av åpne fjorder med varierende dybde, samt flere vassdrag, med Reisaelva og Oksfjordvassdraget/Storelva som de største.

Resipient	Rensedistrikt	Ca. antall PE
Reisafjorden	Storslett/Sørkjosen	4600
Oksfjorden	Sandbukt	120
Oksfjorden	Oksfjordhamn	30
Reisaelva	Reisadalen	
Kildalselva/Reisaelva	Kildal	
Reisafjorden	Jubelen-Sentrum-Nordkjosen	
Straumfjorden	Storvik Straumfjord vest	18
Rotsundet	Hamneidet –Bakkeby-Rotsund	
Lyngen/Rotsundet	Hamnes	
Lyngen	Spåkenes	

Tabell 2: Oppsummering av resipientene i Nordreisa kommune

For flere av resipientene kan det være nødvendig å gjennomføre en resipientundersøkelse for å dokumentere resipientkapasitet og strømningsforhold. Resipientundersøkelsen er gjennomført for Reisafjorden og har hatt innvirkning på valg av avløpsløsninger, lokalisering av utslippssted og utslippsdybder fra avløpsområdene Storslett og Sørkjosen.

I Nordreisa kommune er det stor variasjon i flo og fjære. Dette medfører til at en betydelig mengde vann i fjorden skiftes ut 2 ganger i løpet av døgnet. Dette er en stor fordel i forhold til fjorden som resipient. Minus med den store variasjonen i flo og fjære er at store deler av havbunnen blottlegges inn mot blant annet Storslett. Det er derfor viktig at større utslipp føres såpass langt ut i fjorden at de kan gå ut på dypvannsutslipp.

Når det gjelder Reiselva er dette en populær lakseelv samt rekreasjonsområde. Spesielt ved elvemunningen. Det er derfor ikke gunstig med overløp/utslipp i elva. Overføringsledningen fra Storslett til Nordkjosen har ikke overløp på grunn av bruk som rekreasjonsområde.

4 SITUASJONSBESKRIVELSE - TILTAK

Nordreisa kommune har ca. 4800 innbyggere totalt hvorav nær halvparten bor i sentrumsområdet. Storslett og Sørkjosen. Kommunen har 4 kommunale avløpsanlegg som dekker knapt 60 % av innbyggerne. Øvrige innbyggere har enkeltanlegg med slamavskiller eller septiktank med utslipp til resipient.

Kommunale avløpsanlegg omfatter:

1. Sørkjosen silanlegg Salsnes filter kombinert med Maskozoll for avvanning septik, byggeår 2002, oppgradert i 2010
2. Storslett silanlegg med Salsnes filter, byggeår 2009
3. Straumfjord slamavskiller
4. Sandbukt slamavskiller
5. Oksfjordhamn slamavskiller

Nordreisa kommune har godkjente utslippstillatelser på alle sine anlegg.

Totalt er 29 pumpestasjoner i drift på kommunens ledningsnett der driftsalder varierer fra knapt ett år til rundt 25-30 år.

Kommunens avløpsledninger har en total lengde på ca 35 km.

Det foreligger ikke saneringsplaner for ledningsnett eller pumpestasjoner. utfordringer framover ligger i ledningsnettet med hensyn til innlekking/tilførsel av fremmedvann, relativt små dimensjoner på deler av nettet kombinert med lite fall.

Overvannsnettet i sentrum eies av Statens vegvesen. Kommunalt overvannsnett er lite utbygd, det brukes synkekummer i stor utstrekning. Løsningen med sandfang kombinert med synkekummer fungerer tilfredsstillende der disse er lagt.

Separate avløpsanlegg tømmes av interkommunalt selskap Avfallsservice der råslammet avvannes på Sørkjosen renseanlegg. Det er gjort registreringer av enkeltanleggene (ca. 800 stk) ved tømning i 2011.

Sørkjosen- og Nordkjosen renseanlegg er begge utstyrt med overvåkningssystem og i tillegg overvåkes sentrale pumpestasjoner, slik at beredskapsvakt varsles når noe skjer i stasjonene. Dette, og oppgraderingen av avløpssystemet som er gjort de siste årene,

har bedret avløpssituasjonen betydelig, blant annet ved at kloakkinnslag/tilbakeslag i boliger har blitt redusert. Men innslag og driftsproblemer forekommer fortsatt og det er derfor behov for videre oppgradering for ytterligere å optimalisere driften både kostnads- og kvalitetsmessig.

4.1 GENERELLE PROBLEMSTILLINGER

4.1.1 Rensing av avløpsvann

Valg av rensemetode vil være avhengig av resipientforholdene slik som fortynningsmuligheter, selvrensingsevne og utskifting av vannmassene og av brukerinteressene knyttet til vannforekomsten. En resipient som mottar kommunal kloakk vil ha forskjellig evne til å bryte ned tilført organisk materiale. Mengden kloakk en vannforekomst /resipient kan tilføres uten at det oppstår uønskede effekter er avhengig om resipienten er "god" eller "dårlig". Med uønskede effekter mener en nedslamming, bakteriell forurensing og forsøpling av fjæresonen.

I mange resipienter brukes fjæresonen til bading, rekreasjon og friluftsliv. Her vil det være et problem med bakteriell forurensing og forurensing av fjæresonen som følge av urensede kloakkutslipp. En rekke mikroorganismer som bakterier og virus finnes i kloakk. Den vanligste overføringen av sykdomsfremkallende tarmbakterier skjer ved bading i sjøvann. Imidlertid overlever ikke disse bakteriene lenge i sjøvann, men det er derfor viktig at utslippene for kloakk blir etablert slik at de ikke utgjør noen risiko i de områdene der folk bader.

Høygradig rensing vil gi reduksjon av bakterier og fosfor, samt reduksjon av nedslamming rundt utslipp. Tilførsel av fosfor til gode sjøresipienter er imidlertid av mindre betydning. Dette gjelder også bakterier som har relativt kort levetid i sjø. Ut fra dette er nytten av høygradig rensing ved gode sjøresipienter begrenset.

Derimot vil tilførsel av fosfor og bakterier til ferskvannsføremøster ha større betydning. For stor tilførsel av næringsstoffer til en ferskvannsføremøst vil øke produksjonen av organisk materiale og kan skape ubalanse i økosystemet. For utslipp til bekk, innsjø eller grunn vil generelt utslippene også utgjøre en større hygienisk risiko.

Rensekravene for utslipp av kloakk har variert over tid. I de senere årene har kravene til rensing lagt vekt på at metode for rensing av avløpsvannet bør velges ut fra lokale forhold. Men generelt er det minimumskrav til rensing av alle avløpsutslipp. Det tillates altså ikke urensede utslipp. De viktigste problemene med urensede utslipp er nedslamming og forsøpling av bunnområder, forsøpling av strandlinje og hygienisk forringelse av vannkvaliteten.

Utslippsdyp og sted må vurderes i hvert enkelt tilfelle ut fra blant annet det rensede utslippets størrelse, resipientforhold og brukerinteresser. Behovet for dyputslipp som ikke når overflaten er størst dersom brukerinteresser er involvert eller dersom rensing kun er mekanisk. Det er spesielt viktig å ta hensyn til vannkvalitet på badeplasser.

4.1.2 Innlekkingsproblematikk/pumpestasjoner/pumpesystem

Innlekkingsproblematikk.

Et av de store problemene for det kommunale ledningsnett er at det til tider er stor innlekking av vann inn i avløpsledningene. Årsaken til dette kan være flere. Det kan være feilkoblinger der abonnenter har satt drenering, utvendige sluk samt taknedløp inn på kloakken. Det kan være kummer som ikke er tette, og det kan være høy grunnvannstand som trenger inn. Det kan også være lekkasjer fra vannledningsnett som gir innlekking på utette ledninger. For å få klarlagt årsaker til innlekkingen må det gjøres en kartlegging/undersøkelse. Uansett årsak så er innlekkingen et problem som på sikt kan generere en del driftskostnader. For å få driftet dagens system kreves det en del avløpspumpestasjoner. Hvis 50 liter uønsket vann kommer inn i ledningsnett i sentrum må disse pumpes flere ganger før utslippet på f.eks. Nordkjosen. Pumpestasjonene langs dette strekket har til sammen da pumpet 300 liter vann. I tillegg kommer rensing av dette vannet. Ved å få fjernet mest mulig av det uønskede vannet senker vi pumpetiden på pumpene samt sparer på selve rensingen.

Pumpestasjoner/pumpesystem.

Det er utført en del registreringer/målinger på 26 stk. pumpestasjoner. Det er hentet inn tilstandsvurderinger og driftssjournaler fra disse stasjonene. Det har vært stor usikkerhet knyttet til kalibrering, samt variasjon i pumpekapasitet over tid, i forbindelse med disse målingene. Det er også hull i datagrunnlaget. Dataen er likevel det beste man kan framskaffe på nåværende tidspunkt. Resultatet kan man se på vedlegg nr. 4, samt vedlegg nr. 5. En sammenstilling av alle stasjonene viser at de fleste pumpestasjoner som krever tiltak er eldre stasjoner på innsamlingsnett. Pumpestasjonene på overføringsledninger er i god stand og krever få tiltak,

4.1.3 Vurdering av saneringsbehov

Nedenfor er det listet opp aktuelle momenter/kriterier som legges til grunn når saneringsbehovet og kostnadene for sanering skal vurderes.

Alder på ledningsnettets-utskiftingstakt

Levealderen vil variere fra ledningsstrekning til ledningsstrekning, men det er vanlig å regne med en levealder på ledningsnett på 50-70 år.

Erfaringer - kunnskap om ledningsnett

Basert på generell kunnskap og erfaringer med andre kommuner samt dr.ing avhandlingen til Sveinung Sægrov: Tilstand og tilstandsending for betong-avløpsledninger, kan følgende momenter listes opp:

- ledninger lagt før 1960 oppfyller ikke dagens krav til tette ledninger pga. åpne skjøter.
- endel av PVC-ledninger lagt på 70-tallet må skiftes ut pga. feil omfyllingsmasser og dårlig materialkvalitet på rørene.
- betongledninger lagt på 50-tallet og i begynnelsen av 60-tallet har dårlig betongkvalitet og liten slitestyrke ved sandtransport i ledninger.
- innlekking via utette kummer og tilknytninger er et stort problem.

- det er betydelig høyere feilhyppighet på eldre ledninger sammenlignet med ledninger lagt etter 1960-1970.
- på kort sikt vil utbedring av direkte feil gi best kost-nytte.

Systematisk utskiftning av utette/gamle ledninger

Avløpsledningen utsettes for nedbrytende krefter som f.eks. utvendig/ innvendig korrosjon, slitasje, setninger etc. Det fører først til redusert konstruksjonsmessig styrke, som deretter gir minsket funksjonsevne. Ledningens levetid er bestemt ut fra samspill av disse faktorer.

Enkelte deler av ledningsnettets tilføres i perioder store mengder fremmedvann i form av innlekking. Innlekking kan komme både fra mange ulike kilder. Driftserfaringene fra kommunen tilsier at det er et stort problem med innlekking av overvann på avløpsnettets.

Gjennomføring av saneringstiltak vil ha stor betydning for dimensjonering av fremtidige avløpssystemer og renseanlegg og pumpekostnader. I tillegg medfører store overvannsmengder mer kloakk i overløp.

Dårlig ledningsnett fører også til at kloakkvann lekker ut og forurenses lokalmiljøet.

Tilstanden på det private ledningsnettets har med bakgrunn i erfaring fra andre steder vanligvis omlag samme kvalitet som kommunens ledningsnett. Skal de tiltak som Nordreisa kommune legger opp til ha full effekt, vil det ofte være påkrevd med tilsvarende opprydding på det private nettet. Prisen pr meter vil her være noe lavere enn for de større ledningene. Det anbefales at det legges til rette for sanering av private ledninger når tiltak detaljprosjekteres, i den grad det er behov for dette.

Saneringsbehov oppsummert

Det eksisterende avløpssystemet i Nordreisa kommune er i hovedsak utbygd som et rent separatsystem. Det betyr at vann fra drenering og tak skal ikke ledes inn på avløpet. Erfaringsmessig kan dette være vanskelig å unngå. Enkeltinnslipp av overvann kan forårsake stor skade siden systemet ikke er beregnet for det.

Sammenlignet med andre kommuner er store deler av ledningsnettets relativt nytt og man har ikke store saneringsbehov som kun skyldes en funksjon av alder. Siden det allerede er et separatsystem har man heller ikke behov for store saneringer for å endre "systemvalg" fra fellessystem til separatsystem.

Nordreisa har to hovedutfordringer for sanering:

1. Finne årsak til- og tiltak for- å redusere innlekking av overvann;
2. Oppgradering av pumpestasjoner.

4.1.4 Slamhåndtering

Kommunen har en kommunal tømmeordning for private slamavskillere som utføres i regi av det interkommunale selskapet Avfallsservice. Råslammet avvannes på Sørkjosen renseanlegg. Det er gjort registreringer av enkeltanleggene (ca. 800 stk) ved tømning i 2011.

4.1.5 Spredtbygde områder og private avløpsanlegg

Erfaringsmessig er det mange private avløpsanlegg som ikke oppfyller kravene i den gamle "Forskrift om utslipp fra separate avløpsanlegg", eller respektive VA Miljøblad for de ulike separate løsningsalternativene. Mange av anleggene tilfredsstiller derfor heller ikke minimumskravene i "Forurensingsforskriften". Kommunen er forurensningsmyndighet for disse utslippene og skal tilse at forskriftens minimumskrav blir oppfylt. Kostnader med oppfølging og kontroll skal dekkes av eieren av anlegget.

Sted/område	Antall	Materiale				Antall kammer			Infiltrasjon i grunnen	Utløp til bekk/elv	Utløp til sjø/fjære	Tett tank u/utløp
		Plast	Betong	Tre	Annet	1	2	3				
Spåkenes	9	3	6	0	0	2	3	4	9			
Havnnes	20	9	11	0	0	4	7	9	19	1	0	0
Hamneidet - Bakkeby-Rotsund	232	87	142	2	1	52	61	117	225	8	6	0
Storvik-Straumfjord vest	66	37	29	0	0	10	15	40	63	1	0	1
Straumfjordeidet-Oksfjord	139	78	63	0	0	26	29	84	137	6	0	1
Jubelen-Sentrum-Nordkjosen	115	36	79	0	0	18	42	55	114	1	0	0
Kildal	72	42	30	0	0	6	18	47	71	0	0	0
Reisadalen	202	89	112	0	1	25	83	94	199	4	0	0
SUM	855	381	472	2	2	143	258	450	837	21	6	2

Tabell over viser oversikt over anlegg i Nordreisa 2011. Tabellen viser at de aller fleste anleggene har utslipp til grunnen og relativt få har utslipp til bekk/elv. Mer enn halvparten av anleggene har slamavskillere med færre enn 3 kammer. Det betyr at det er en relativt stor andel anlegg som har 1-2 kammer. Anlegg med 1-2 kammer (for husstander) er trolig mer enn 35 år gamle og det antas ofte at disse anleggene har redusert renseeffekt.

Løsninger i spredtbygde områder

For de områdene som ikke er vurdert løst med felles avløpsanlegg, bør eksisterende private avløpsanlegg utbedres. Valg av aktuell avløpsløsning for enkelthus er avhengig av resipient og grunnforhold. Ved utslipp til sjøresipient kan det normalt tillates 3-kamret slamavskiller før utslipp til minimum 1 m under laveste lavvann.

Ved utslipp til innlandsvassdrag kreves det normalt 3-kamret slamavskiller med enten påfølgende infiltrasjon i stedlige masser, eller annet type separat anlegg. Der forholdene tillater det, bør man velge infiltrasjon i grunnen. Utforming av anlegg og kostnad pr. husstand vil være avhengig av om eksisterende slamavskiller kan benyttes eller ikke.

Ved ferskvannsresipienter der forholdene for infiltrasjon ikke er tilstede kan løsninger som minirensanlegg eller våtmarksfilter benyttes. Denne typen løsninger har høyere kostnader og krever mer oppfølging enn korrekt utførte infiltrasjonsanlegg. Et generelt problem ved bygging av infiltrasjonsanlegg er at det er få personer med kompetanse på grunnundersøkelser slik at risiko for feilprosjektering er relativt stor. Det er også årsaken til at man har grunn til å være usikker på funksjonaliteten til eldre anlegg. Det er svært vanskelig å kontrollere om anleggene har overløp eller er tilknyttet dreneringslendinger/direkteutslipp.

Pålegg/prosjektering separate anlegg

Det er viktig at kommunen skiller mellom pålegg som hjemles i forurensingsloven/forskrift, og rollen som prosjekterende. Tidligere ble ofte løsningsvalg og utforming diktert av kommunen. Kravene i forurensingsforskriften er funksjonskrav (krav til renseeffekt/utslippsmengder). Disse kan derfor prinsipielt oppfylles ved bruk av en rekke ulike rensemetoder. Når et pålegg er gitt fra kommunen må derfor en ansvarlig prosjekterende i praksis velge løsning og dokumentere at dette er hensiktsmessig. Det skal da søkes (gjern kombinert) om både utslippstillatelse og byggetillatelse for anlegget.

Kommunen har mulighet til å vedta egen kommunal forskrift om separate utslippstillatelser. Det vil innebære at kommunen slipper å gi enkelttillatelser såfremt vilkårene i lokal forskrift er oppfylt og kan på den måten forenkle saksbehandling. Hensikten med en slik forskrift er også å gi klare rammer for hvilke typer anlegg kommunen godkjenner og/eller anbefaler.

Ideelt sett bør alle nye anlegg prosjekteres etter en grunnundersøkelse. Ved grunnundersøkelse stiller normalt grunneier med en traktorgraver og man graver for å undersøke jordprofil, utføre infiltrasjonstest og på grunnlag av gjerne flere slike gravinger bestemme type og beliggenhet til anlegget.

Kostnader og incentivordninger

I praksis er det relativt kostbart å bygge separate anlegg som tilfredsstiller kravene. Kostnadene for et separat anlegg kan variere fra 40 000,- til 120 000,- med en antatt snittpris på 80 000,- eks mva. Pålegg om utbedring av anlegg er derfor en stor kostnad for den enkelte.

Nordreisa kommune krever gjennom gjeldende forskrift årlig tømning av slamavskillere uavhengig av tilstand. Ved å kreve hyppigere tømminger av eldre og dårlige anlegg samt hyppigere eller mer omfattende kontroll av spesielt de eldre anleggene vil man kunne differensiere de kommunale avgiftene og tømmefrekvens for ulike typer av separate anlegg. Dette kan være med å motivere til utbedring av dårlige anlegg.

Ordningen må sees i sammenheng med mulighet for tilknytning til eventuelt nærliggende kommunalt anlegg. Anlegg som ligger i nærheten av kommunalt anlegg kan gis pålegg om tilknytning, gitt at kostnaden ikke er urimelig.

Eksempelvis har man dokumentasjon på at et nytt godt anlegg ikke trenger slamtømming hyppigere enn hvert 3-5. år, mens et eldre anlegg kanskje bør ha årlig tømming. Dette vil være en enkel metode for å gjøre utbedring av eldre anlegg mer attraktivt for den enkelte.

Forslag til tiltak separate avløpsanlegg:

- Pålegg følges opp for eiendommer med direkteutslipp.
- Behov for lokal forskrift om separate utslipp vurderes
- Vurdere økonomiske incentiver for utbedring av anlegg
- Behov for eventuell opplæring og kursing i kommunen på prosjektering/utførelse av separate avløpsanlegg.

Tiltakene over gjør at det er behov for mer administrative ressurser hos kommunen for å arbeide med disse problemstillingene. Det er tidkrevende å følge opp separate avløpsanlegg siden antallet anlegg er høyt og de er vanskelige å kartlegge. Det anbefales derfor at det øremerkes en ny 100 % prosjektstilling til dette arbeidet, med en varighet på 3 år.

4.2 RENSEDISTRIKT SØRKJOSEN

4.2.1 Status i dag

Sørkjosen renseanlegg er et silanlegg med Salsnes filter kombinert med Maskozoll for avvanning septik. Det ble opprinnelig byggeår 2002, oppgradert i 2010.

Rensedistriktet omfatter følgende pumpestasjoner:

- Sørkjøs Hotell. Ny stasjon satt ned i 2013. Stasjonen pumper på felles pumpeledning med Sørkjosen skole til Sørkjosen RA. Stasjonen har SD-anlegg
- Sørkjosen skole (2004) (driftsforstyrrelser pga. tuer). Stasjonen får inn alt spillvann fra de øvrige pumpestasjonene, unntatt Sørkjosen hotell. Stasjonen har tidvis mye overvannsinnlekking som kommer via 200 mm PVC selvfalls spillvannsledning. Stasjonen har overløp til Jernelva. Stasjonen har SD-anlegg
- Nedre Baisit (1988) – pumper til Sørkjosen skole. Stasjonen mangler SD-anlegg
- Flyplassen (1989) – pumper til Nedre Baisit. Stasjonen mangler SD-anlegg.
- Alvheim (1994) – pumper til Sørkjosen skole. Stasjonen mangler SD-anlegg.
- Sandbakken – pumper til Sørkjosen skole. Har overløp til sjø. Stasjonen har SD-anlegg.
- Fossvoll (1992) – pumper til Blomstereng. Stasjonen mangler SD-anlegg.

- Leirbukt (1992) - pumper til Sandbakken – Stasjonen har overløp til sjø. Denne stasjonen mangler SD-anlegg, avkjøring og har et mangelfullt overbygg. Stasjonen betjener 3-4 boliger. Overbygg og avkjøring bør oppgraderes og SD-anlegg bør monteres.
- Blomstereng (2004) pumper til Sandbakken. Stasjonen har SD-anlegg. Tidligere driftsproblemer har blitt løst ved å installere "N-hjul" på pumpene (montert 2010). Etter denne installasjonen har det vært få problemer stasjonen.
- Naveren (1993) (Mye fett) Pumper til Blomstereng PS. Stasjonen har SD-anlegg.
- Skarpsno (1993) – Pumper til Navern. Ikke tilstrekkelig måleutstyr. Stasjonen mangler SD-anlegg. Pumpesumpen er så smal at det ikke kan monteres en til pumpe for å sørge for tilstrekkelig kapasitet når Haltiområdet er ferdig utbygd.

Generelt forekommer det stor vannføring nedstrøms av Bjørkelund/Alvheim trolig som følge av innslag av grunnvann. Hvor dette eksakt stammer fra må kartlegges nærmere. Det savnes per i dag et godt datagrunnlag for å analysere dette nærmere. Tilstrekkelig datagrunnlag for analysen vil bli tilgjengelig ved en utvidelse av SD-anleggets omfang.

Bildet over viser hovedstrukturen til Storslett og Sørkjosen rensedistrikt. Delelinjen følger elva. På bildet markerer blått pumpeledninger mens rødt markerer selvfallsledninger. Man ser her

illustrativt hvordan hele hovedhensikten med avløpssystemene er å få avløpet ut fra elveområdet og ut på dypt vann.

4.3 RENSEDISTRIKT STORSLETT

4.3.1 Status i dag

Renseanlegget er et silanlegg basert på Salsnes filter, bygget i 2009. Anlegget har konsesjon for utslipp av avløpsvann fra inntil 2 300 personekvivalenter. Renseanlegget og enkelte sentrale pumpestasjoner tilknyttet SD-anlegg.

Rensedistriktet omfatter følgende kommunale pumpestasjoner, kommentar i parentes er basert på gjennomgang av driftsdata:

- Nettet (2009)– Pumper til Storslett RA. Stasjonen har SD-anlegg.
- Pollen (2009) (telleverk fungerer ikke)- Pumper til Nettet PS. Stasjonen har SD-anlegg.
- Bekkmo (2009) (Noe luktproblemer) – Pumper til Pollen PS. Stasjonen har SD-anlegg
- Flatvoll (2009) (Noe luktproblemer) – Pumper til Bekkmo PS. Stasjonen har SD-anlegg
- Kuru – Pumper til Flatvoll PS. Stasjonen har SD-anlegg.
- Veibakken - Pumper til Flatvoll PS. Stasjonen har SD-anlegg.
- Bekkestien (1988) – Pumper til Veibakken PS. Stasjonen har SD-anlegg
- Stealli – Pumper til Kuru PS. Stasjonen har SD-anlegg.
- Gropa (1992) – Pumper til Prix PS. Stasjonen mangler SD-anlegg.
- Olderskogen (2009) (Pumper til Veibakken PS). Stasjonen har SD-anlegg.
- Prix (2009) (Driftsforstyrrelser og store vannmengder) Pumper til Olderskogen PS. Har overløp til Reisaelva. Stasjonen har SD-anlegg.
- Moan (1996) – Pumper til Prix PS. Stasjonen mangler SD-anlegg.
- Lundejordet (1998) – Pumper til Prix PS. Stasjonen har SD-anlegg.
- Lundefjellvegen (1995)– Pumper til Prix PS. Stasjonen mangler SD-anlegg.
- Storslett skole (2004) – Pumper til Prix PS. Stasjonen har SD-anlegg
- Hagen (2009) – Pumper til Prix PS – Har overløp til Reisaelva. Stasjonen har S-anlegg.

- Guleng (1995) - Pumper til Prix PS. Stasjonen er svært uheldig plassert og bør flyttes. Stasjonen mangler SD-anlegg.

Generelt forekommer det stor vannføring i Prix-området, noe som tilsier betydelig innlekking av overvann, lekkasjevann eller grunnvann. Det savnes et godt datagrunnlag for å analysere seg frem til hvor fremmedvannet kommer inn. Dette vil kunne etableres ved en utvidelse av SD-anleggets omfang.

4.4 RENSEDISTRIKT SANDBUKT

4.4.1 Status i dag

I dag er det 1 skole, 1 butikk samt 30-40boliger tilknyttet Sandbukt slamavskiller. Utslippsledning er lagt på 20 meters dybde og ble lagt i 2010. Se vedlegg 3.

4.5 RENSEDISTRIKT OKSFJORDHAMN

4.5.1 Status i dag

Oksfjordhamn slamavskiller. Ny i 2006. Utslippsledning ligger på 20 meters dybde. Det ligger til rette for å tilknytte flere hus til dette anlegget. Se vedlegg 3. Det foreslås et tiltak med å tilknytte hus videre øst for anlegget. Dette er hus som kan graviteres inn til anlegget.

4.6 AVLØP TIL REISAVASSDRAGET

4.6.1 Status i dag

De fleste langs vassdraget har egne tanker der utslipp infiltreres i grunnen. De fleste tankene er 2 eller 3 kammer som gir en bra effekt på rensingen. Det er kun 3-4 abonnenter som har utslipp til bekk/elv. Ut fra alder på anlegg og antall kammer i septiktank kan man anta at det reelle tallet med anlegg som slipper direkte ut i elv er vesentlig større. Se for øvrig kapittel om separate avløpsanlegg.

4.7 RENSEDISTRIKT STRAUMFJORD

4.7.1 Status i dag

Straumfjord slamavskiller. Pumpestasjon pumper slamavskilt avløpsvann til sjø. Anlegget betjener 6-7 boliger.

4.8 OPPSUMMERING AV TILTAK

De ulike tiltakene omtalt i hovedplanen har investeringskostnader som vist i tabellen nedenfor. Kostnadskalkylen er basert på erfaringstall fra vann- og avløpsprosjekter og en skjønnsmessig vurdering.

Tiltak	RENSE - DISTRIKT	TILTAK	Investerings- Kostnader (1000kr)	Årlige mer- kostnader drift (1000kr)	År
1.	Sørkjosen	Ny pumpestasjon Skarpsno	1500	10	2015
2.	Sørkjosen	Oppgradering pumpestasjonen på Leirbukt	150	5	2019
3.	Alle distrikt	Forbedre/montere SD-anlegg på pumpestasjoner.	110	5	2015
4.	Alle distrikt	Montere overvannskummer	100	0	2015
5.	Alle distrikt	Økning driftspersonell 1 årsverk inkl sosiale kostnader	0	500	2016
6.	Alle distrikt	Forbedre/montere SD-anlegg på pumpestasjoner.	500	10	2016
7.	Storslett	Utvidelse av SD-anleggets omfang ved Prix	30	0	
8.	Alle distrikt	Kompetanseheving av driftspersonell.	100	0	2016
9.	Alle distrikt	Montere overvannskummer	200	0	2016
10.	Alle distrikt	Økning driftspersonell 0,6 årsverk inkl sosiale kostnader	0	300	2017
11.	Alle distrikt	Forbedre/montere SD-anlegg på pumpestasjoner.	340	10	2017
12.	Alle distrikt	Kartlegging av private boliger, industri/næring og kummer for innsig.	150	0	2017
13.	Sørkjosen	Kontroll om bekkeinntak går inn på avløpsnettet.	70	0	2017
14.	Storslett	Kontroll om bekkeinntak går inn på avløpsnettet.	80	0	2017
15.	Alle distrikt	Utarbeide saneringsplan	300	0	2018
16.	Alle distrikt	Montere overvannskummer	200	0	2018
17.	Alle distrikt	Bytte ut utette kummer.	500	0	2019
18.	Alle distrikt	Rehabilitering av eksisterende avløpsledninger	500	0	2019
19. 1	Storslett	Guleng pumpestasjon, sanere og flytte	1500	0	2020
20.	Alle distrikt	Bytte ut utette kummer.	500	0	2020
21.	Oksfjord- hamn	Tilknytning av flere hus til eksisterende RA	700	25	2021
22.	Alle distrikt	Bytte ut utette kummer.	500	0	2021

Tiltak	RENSE- DISTRIKT	TILTAK	Investerings- Kostnader (1000kr)
--------	--------------------	--------	--

1.	Alle distrikt	Forbedre/montere SD-anlegg på pumpestasjoner.	950
2.		Kartlegging av private boliger, industri/næring og kummer for innsig.	150
3.		Kompetanseheving av driftspersonell.	100
4.		Bytte ut utette kummer.	1500
5.	Oksfjord hamn	Tilknytning av flere hus til eksisterende RA	700
6.	Sørkjosen	Oppgradering av Ny pumpestasjonen på Leirbukt	1500150
7.		Kontroll om bekkeinntak går inn på avløpsnettet.	70
8.		Nytt byggefelt.	2500
9.		Ny pumpestasjon Skarpsno	150
10.		Rehabilitering av eksisterende VA-ledninger	800
11.	Storslett	Flytte Guleng pumpestasjon	750
12.		Kontroll om bekkeinntak går inn på avløpsnettet.	80
13.		Ny pumpestasjon og overføringsledning i forbindelse med nytt boligfelt.	1500
14.		Utvidelse av SD-anleggets omfang ved Prix	30
SUM TILTAK			10780

Tabell 3; -Tiltak med budsjettert kostnad. NB: Tabell er ikke satt opp i prioritert rekkefølge.

Tiltak 1.

PS Skarpsno er en prefabrikkert pumpestasjon med kun 1 pumpe. Det at det bare er en pumpe gjør den meget sårbar for driftsforstyrrelser og feil. Stasjonen mangler måleutstyr, backup-batteri og SD-anlegg. Skarpsno må oppgraderes pga. større belastning. Dette medfører at stasjonen må byttes ut da pumpesumpen er for smal og kun har plass til en pumpe. Eksisterende pumpestasjon foreslås sanert og det bygges ny stasjon.

Tiltak 2

Leirbukt pumpestasjon er en prefabrikkert pumpestasjon, med 1 pumpe, som ble levert i 1992. Stasjonen betjener 3-4 boliger. Dette er en stasjon som tidvis har en vanskelig adkomst og har et tydelig behov for bygningsmessig rehabilitering både innvendig og utvendig. Stasjonen er heller ikke utstyrt med tilstrekkelig måleutstyr. Stasjonen er ikke tilkoblet driftsovervåking. Eksisterende pumpestasjon foreslås oppgradert med overbygning, driftsovervåking og tilfredsstillende adkomst. Eksisterende overbygning fra Skarpsno PS kan benyttes på Leirbukt PS.

Tiltak 3, 6, 7 og 11.

For å få en effektiv, og nøyaktig, overvåking av kommunens avløpsnett er det nødvendig at alle pumpestasjoner (PS) er knyttet sammen i et felles drift- og overvåkingsnett. I dag er, foruten renseanlegget i Sørkjosen og Nordkjosen, følgende stasjoner tilknyttet kommunens driftsovervåkingsnett:

PS Sørkjosen skole, PS Sandbakken, PS Sørkjøs Hotell, PS Blomstereng, PS Naveren, PS Hagen, PS Storslett skole, PS Lundejordet, PS Prix, PS Olderskogen, PS Veibakken, PS Flatvoll, PS Bekkmo, PS Pollen, PS Neset, PS Kuru, PS Stealli.

Det har vært kontakt med kommunens nåværende leverandør, ingeniørfirmaet Paul Jørgensen, for å få en oversikt på hva det koster å få montert overvåking på en eksisterende pumpestasjon. Hver stasjon koster ca. 55.000,- å oppgradere. I tiltaket er det satt opp en montering av SD-anlegg (driftsovervåking) i alle resterende pumpestasjoner (10 stk.). Det er nødvendig å oppgradere programvare slik at det oppnås måledata som kan benyttes i arbeidet med å redusere belastningen av fremmedvann på ledningsnettet.

Det er videre tatt med en kostnad på 400 000 for å supplere med elektromagnetiske målere og andre mindre tiltak som nedbørsmåler/værstasjon. Dette for å forbedre registrering og dokumentasjon av måledata for å ha kontroll på pumpesystemet og vannmengdene. Dette tiltaket er helt sentralt for å få kontroll med innlekkingsproblematikken. Det er dermed et tiltak som kan bidra til mindre pumpekostnader og dermed gi reduserte driftskostnader. Innsig av vann er et problem på ledningsnettet. Gjennom hovedplanen har det vært laget en nettmodell der data fra driftsovervåking ble forsøkt analysert. Hensikten med dette var å forsøke skille mellom de ulike områdene for å finne de største problemområdene. Datagrunnlaget var dessverre for usikkert til at man fikk gode analyser. Det anbefales derfor at det investeres i utbedring av SD anlegg slik at denne typen analyse kan utføres.

Tiltak 2.

For å få bukt med all regnvann som trenger inn i spillvatnet må det kartlegges hvor innlekkingskilden ligger. Man bør kartlegge om det kommer innlekking fra private boliger, industri/næring samt kummer som ikke er tette. Et vanlig problem i mange hus er taknedløp eller drenering som er koblet inn på spillvannsledningen. Private utvendige sluk utgjør også et problem når det gjelder inntrenging av uønsket regnvann. Prosessen med kartlegging krever ofte nøye planlegging og kan utføres av kommunens egne driftspersonell. På enkelte ledningsstrekk kan det være nødvendig med spyling og/eller kamerakjøring i tillegg til testing.

Tiltak 3.

Oppdateringer på SD overvåkingssiden forutsetter også at driftspersonellet i kommunen blir oppdatert for at man skal kunne nyttiggjøre seg investeringen. Eksempel på kurs er oppdatering i bruk av programmene for driftsovervåking, ADK 1 sertifiseringskurs samt kurs i lekkasjesøk. Det er anslått en kostnad på 25.000,- pr ansatt.

Tiltak 4, 9, 16, 17, 20 og 22

I flere områder er årsaken til fremmedvannsproblematikk mest sannsynlig at avløpskummer ikke er tette. Dette kan være kummer som ikke har bunn, dårlige pakninger mellom kumringene, dårlige pakninger rundt gjennomføringer i kumvegg samt dårlige lokk. Kummer som har mye skader, eller på annen måte er utette bør lokaliseres og skiftes ut. Det må settes opp en plan som sier noe om hvor mange kummer, eller hvilke område, som skal skiftes ut pr. år. Kostnaden for en ny kum, og fjerning av den gamle kan komme opp i 100.000,- pr. kum. Pris er sterkt avhengig av i

plassering av kum og derav konsekvens av oppgraving (skade asfalt, kansteiner o.l). Ses i sammenheng også med tiltak 15.

Tiltak 5, 8 og 10

Økning av driftsressurser til avløp samt kompetanseheving. Se kapittel 6 for utdypning rundt behovet. Det er et generelt behov for mer ressurser for å ivareta drift av avløpsnett og anlegg samt å avsette ressurser til å ivareta

Tiltak 12

Det må gjennomføres kontroll av stikkledninger fra bolig og næring med tanke på feilkobling eller innledning av fremmedvann til avløp. Dette kan være drensvann, takvann eller vann fra plasser og grøfter.

Tiltak 13 og 14

Ovenfor flere av avløpssonene er det skogkledde åssider. Her vil det være naturlig at det kommer en del mindre og større bekker ned. Det bør kontrolleres at disse ikke direkte eller indirekte ledes inn på avløpssystemet. Mulige innlekking kan være alt fra sluk tilknyttet avløp eller overløp på avløpsnettetsom periodevis oversvømmes. Undersøkelse av bekker kan utføres av kommunens egne driftspersonell. Det bør så vurderes tiltak etter at resultatene fra denne undersøkelse foreligger. Hvis det viser seg at bekker går via ledningsnettet og pumpes ut til renseanlegg kan bygging av overvannsledninger bli nødvendig. Dette vil i så fall kunne generere store investeringskostnader som ikke er tatt med her.

Tiltak 15

Det utarbeides saneringsplan for alle distriktene. Når foregående tiltak er gjennomført vil man ha et godt grunnlag med mer detaljert kunnskap om delstrekker og bedre måledata. Det bør da utarbeides en saneringsplan som gir detaljerte føringer for det videre saneringsbehovet. Ses i sammenheng med tiltak 16, 17, 18, 20 og 22.

Tiltak 18

På bakgrunn av resultatene fra saneringsplan antas det at en del ledningstrekk må rehabiliteres.

Tiltak 9.

~~PS Skarpsno er en prefabrikkert pumpestasjon med kun 1 pumpe. Det at det bare er en pumpe gjør den meget sårbar for driftsforstyrrelser og feil. Stasjonen mangler måleutstyr, backup-batteri og SD-anlegg. Skarpsno må oppgraderes pga. større belastning. Dette medfører at stasjonen må byttes ut da pumpesumpen er for smal og kun har plass til en pumpe. Eksisterende pumpestasjon foreslås sanert og det bygges ny stasjon.~~

Tiltak 19

Guleng pumpestasjon er i drift satt 1995 og er en prefabrikkert pumpestasjon med 2 pumper. Stasjonen mangler SD-anlegg og har et lite overbygg. Den er dimensjonert for 50 pe. Stasjonen har en ugunstig plassering. Den står ca. fire meter fra bolighus og rett framfor veranda og stuevinduet til huset. Det må bygges ny stasjon og den gamle saneres. Det er ikke mulig å flytte stasjonen grunnet sumpdybde på 7 meter. Flytting av eksisterende pumpesump kan medføre ødeleggelse av fundament for boligen.

Guleng pumpestasjon; Stasjon må flyttes noen meter over til høyre.

Tiltak 21.

Oksfjordhamn har et nytt renseanlegg og det er mulighet for tilknytning av flere hus til dette anlegget. Dette gjøres ved å legge avskjærende spillvannsledning østover. Det er behov for oppmåling av eksisterende stikk fra hus for å finne best mulig trase for avskjæring av flest mulig hus. Se vedlegg 3

5 KLIMAEFFEKTER

Det er forventet at "klimaeffekten" i årene framover vil gi:

- økt havnivå
- Økte nedbørintensiteter. Anslått intensitetsøkning på 30%

Basert på rapporten "Estimater av framtidig havnivåstigning i norske kystkommuner" (DSB) er følgende beregnet for Sørkjosen i Nordreisa for år 2100 relativt til år 2000:

	Landhevning	Beregnet havstigning	100 års stormflo
Sørkjosen	34 cm	56 cm (36-91)	292 cm (272-327)

Tabell 4; Land og hav- stigning Nordreisa -Usikkerhetsintervall i parentes. ~~NB: Tabell er ikke satt opp i prioritert rekkefølge.~~

For avløpssystemet til Nordreisa forventer man ikke direkte stor effekt av en økning i sjønivået eller fra økt nedbørsintensitet. Årsaken til dette er i hovedsak at man stort sett ikke har fellessystem og at det er svært få overløp i systemet. Avløpsmengdene skal derfor ikke direkte øke og installasjonene er i liten grad direkte truet av økt sjønivå.

Klimaeffektene vil gi økt nivå i nedre del av elv og samtidig heve grunnvannsnivået. Avrenning på overflaten og til bekker vil også øke. Et av hovedproblemene med dette vil være at innlekkingsproblemene man har i dag vil øke. Klimaeffektene man antar å stå ovenfor gjør det derfor enda viktigere å gjøre tiltak for å redusere innlekking til avløpssystemet.

Det er ikke mulig, med dagens datagrunnlag å kvantifisere betydningen av klimaeffektene for avløpssystemet til Nordreisa.

6 KOMPETANSE/BEMANNING/UTSTYR

Krav til kompetanse øker som følge av mer avanserte renseanlegg og styresystemer. Samtidig som dokumentasjonskravene er blitt større og de tekniske anleggene mer avanserte og kompliserte har tilgangen på kvalifiserte fagfolk blitt sterkt redusert. Tilgangen på sivilingeniører, ingeniører og fagarbeidere dekker ikke etterspørselen. Det er derfor spesielt viktig, både for å kunne ha en god standard på driften av de kommunaltekniske anleggene, og for å beholde fagfolkene i den kommunale organisasjonen at det avsettes midler til å opprettholde og forbedre kompetansen til fagfolkene innenfor dette området. Det foreslås med bakgrunn i dette at det avsettes et årlig beløp på kr. 45.000,- i driftsbudsjettet til kursing, eventuelt hospitering i nabokommuner og fagligutvikling av de ansatte knyttet til disse fagområdene.

Det er i tillegg andre faktorer som gjør at det stilles store krav til driftspersonellet i Nordreisa kommune.

- Ledningsnettet for avløp ligger mange plasser med bare 1 – 3 % fall. Dette er så lite at det vanskeliggjør selvrenging av ledningene. Det blir derfor arbeidskrevende da det hele tiden må drives forebyggende arbeid for å hindre tilstopping (herunder bl.a. spyling).
- Det kommer stadig nye krav fra mattilsynet og arbeidstilsynet når det gjelder kontroll av kommunaltekniske anlegg og konstruksjoner.
- Nordreisa kommune har et høyt antall pumpestasjoner i forhold til sammenlignbare kommuner (f.eks. Målselv). Alle disse stasjonene må vedlikeholdes, og rengjøres, for å forhindre driftsstans.

I dag har Nordreisa kommune 4 stillinger som skal dekke inn driften av både vann- og avløpssystemene i kommunen. Dette synes å være i minste laget. Generelt skal hver stasjon besøkes ca. hver 14. dag dersom stasjonene er tilknyttet driftskontroll/overvåkning-. I Nordreisa er det 29 avløpsspumpestasjoner og det vil si at to mann bruker 1,5 uker for å kontrollere alle stasjonene. I tillegg kommer drift og vedlikehold av flere renseanlegg samt ledningsnettet for øvrig.

Med bakgrunn i ovennevnte bør driften styrkes med nær 2 heltidsstillinger for å utføre nødvendige driftsoppgaver innen vann- og avløpssektoren.

6.1 KONKLUSJON

Behovet for opprusting av de eksisterende avløpsanleggene i Nordreisa kommune er begrenset. Det er gjennomført en omfattende kvalitets- og kapasitetsheving i de mest tettbygde områdene ved at Sørkjosen silanlegg ble oppgradert i 2012, og Storslett silanlegg ble satt i drift i 2009. Det er likevel fortsatt et behov for ytterligere oppgradering av enkelte VA-anlegg for å redusere feilfrekvens og forenkle drift og vedlikehold samt for å få et bedre datagrunnlag for analyser (bedre dokumentasjon). Måledata viser at innlekking av fremmedvann i avløpsnettet er et stort problem. Dette skyldes trolig både utette avløpsledninger og kummer. Det må imidlertid mer detaljerte undersøkelser til for å avgrense problemområder og finne egnede tiltak.

Det er ønskelig å øke antallet tilknyttede f.eks i Oksfjord, både fordi de separate avløpene representerer diffuse lokale utslipp og for å få flere abonnenter inn på det kommunale anlegget. Dette vil kunne øke det økonomiske handlingsrommet til kommunen på sikt. Kommunen har fått tilknyttet alle husstander der det finnes kommunale hovedledninger. Nettet må derfor utbygges for å få flere abonnenter tilknyttet.

7 Kostnadsvurderinger/Handlingsprogram

7.1 KOST/NYTTE-VURDERING

Tiltak for å redusere innlekking av overvann i avløpssystemet er generelt tiltak med meget høy kost/nytte. Årsaken er at tiltakene ofte er relativt små og man reduserer driftsutgifter betydelig. Samtidig forebygges skader som følge av tilbakeslag på avløpsnettet.

7.2 KOSTNADSKONSEKVENNS FOR GEBYRREGULATIVET.

I dag er gebyr for avløp i Nordreisa kommune noe over landsgjennomsnittet. Gebyrnivået gjenspeiler imidlertid at avløpssystemet er utbygd i senere tid og derfor har betydelige kapitalkostnader. Hoveddelen av avløpssystemet (Storslett/Sørkjosen) er laget for å unngå forurensing av en verdifull naturresurs (Reisaelva). Kombinert med de naturgitte topografiske forholdene får man dermed behov for et stort antall pumpestasjoner. Kommunen har derfor et langt mer avansert og komplisert avløpssystem enn den gjennomsnittlige norske kommune (i forhold til antall abonnenter)

Basert på kostandene i tabell 3 samt regneark for de kommunale gebyrene har vi beregnet gebyrutvikling for avløpsgebyret i kommunen. En del av tiltakene i hovedplan er knyttet opp mot tekniske anlegg som pumpestasjoner og SD mens andre kostnader er knyttet opp mot ledningsanlegg. For enkelthets skyld har vi derfor benyttet 30 år som avskrivningstid på investeringene samt en rente på 5 %. Investeringene er fordelt i tid i tråd med vedlagt handlingsprogram for planperioden 2015 til 2021 (siste side).

Man ser at hoveddelen av avgiftsøkningene skyldes økte driftsutgifter og at foreslåtte investeringer betyr mindre. Det er ikke inkludert økning eller endring i antallet abonnenter eller "solgte kubikk".

I forbindelse med spredt avløp ble det foreslått egen prosjektstilling. Kostnadene til denne stillingen skal dekkes inn over tømme gebyrene. Det vil ikke være riktig å belaste det over avløpsgebyret.

AVLØP							
Årstall	2 015	2 016	2 017	2 018	2 019	2 020	2 021
Kommunal investering	1 860 000	830 000	640 000	500 000	1 000 000	2 000 000	1 200 000
Drift og vedlikehold	5 092 252	5 602 252	5 912 252	5 912 252	5 912 252	5 912 252	5 937 252
Kapital kostnader beregnet på grunnlag av investering	3 317 467	3 342 579	3 358 420	3 390 945	3 455 997	3 583 471	3 661 316
Sum utgifter	8 409 719	8 944 831	9 270 672	9 303 197	9 368 249	9 495 723	9 598 568
kubikkpris 100%	17.9	19.1	19.7	19.8	20.0	20.2	20.4
Prosentvis økning	6.6 %	6.4 %	3.6 %	0.4 %	0.7 %	1 %	1 %

Tabell 5; - Utvikling utgifter og gebyrer fram til 2021. **NB: Tabell er ikke satt opp i prioritert rekkefølge.**

På grunn av at hoveddelen av avløpsinvesteringene er relativ ferske er fradragene på grunn av nedbetalt anlegg små. Konsekvensen av dette er at man på kort sikt ikke vil få reduserte gebyrer selv ved en 0 investering.

HANDLINGSPROGRAM for planperioden 2015-2021

<u>Tiltak</u>	<u>RENSE - DISTRIKT</u>	<u>TILTAK</u>	<u>Investerings- Kostnader (1000kr)</u>	<u>Årlige mer- kostnader drift (1000kr)</u>	<u>År</u>
<u>1.</u>	<u>Sørkjosen</u>	<u>Ny pumpestasjon Skarpsno</u>	<u>1500</u>	<u>10</u>	<u>2015</u>
<u>2.</u>	<u>Sørkjosen</u>	<u>Oppgradering pumpestasjonen på Leirbukt</u>	<u>150</u>	<u>5</u>	<u>2019</u>
<u>3.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Forbedre/montere SD-anlegg på pumpestasjoner.</u>	<u>110</u>	<u>5</u>	<u>2015</u>
<u>4.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Montere overvannskummer</u>	<u>100</u>	<u>0</u>	<u>2015</u>
		<u>Sum 2015</u>	<u>1860</u>	<u>20</u>	
<u>5.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Økning driftspersonell 1 årsverk inkl sosiale kostnader</u>	<u>0</u>	<u>500</u>	<u>2016</u>
<u>6.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Forbedre/montere SD-anlegg på pumpestasjoner.</u>	<u>500</u>	<u>10</u>	<u>2016</u>
<u>7.</u>	<u>Storslett</u>	<u>Utvidelse av SD-anleggets omfang ved Prix</u>	<u>30</u>	<u>0</u>	
<u>8.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Kompetanseheving av driftspersonell.</u>	<u>100</u>	<u>0</u>	<u>2016</u>
<u>9.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Montere overvannskummer</u>	<u>200</u>	<u>0</u>	<u>2016</u>
		<u>Sum 2016</u>	<u>830</u>	<u>510</u>	
<u>10.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Økning driftspersonell 0,6 årsverk inkl sosiale kostnader</u>	<u>0</u>	<u>300</u>	<u>2017</u>
<u>11.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Forbedre/montere SD-anlegg på pumpestasjoner.</u>	<u>340</u>	<u>10</u>	<u>2017</u>
<u>12.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Kartlegging av private boliger, industri/næring og kummer for innsig.</u>	<u>150</u>	<u>0</u>	<u>2017</u>
<u>13.</u>	<u>Sørkjosen</u>	<u>Kontroll om bekkeinntak går inn på avløpsnett.</u>	<u>70</u>	<u>0</u>	<u>2017</u>
<u>14.</u>	<u>Storslett</u>	<u>Kontroll om bekkeinntak går inn på avløpsnett.</u>	<u>80</u>	<u>0</u>	<u>2017</u>
		<u>Sum 2017</u>	<u>640</u>	<u>310</u>	
<u>15.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Utarbeide saneringsplan</u>	<u>300</u>	<u>0</u>	<u>2018</u>
<u>16.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Montere overvannskummer</u>	<u>200</u>	<u>0</u>	<u>2018</u>
		<u>Sum 2018</u>	<u>500</u>	<u>0</u>	
<u>17.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Bytte ut utette kummer.</u>	<u>500</u>	<u>0</u>	<u>2019</u>
<u>18.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Rehabilitering av eksisterende avløpsledninger</u>	<u>500</u>	<u>0</u>	<u>2019</u>
		<u>Sum 2019</u>	<u>1000</u>	<u>0</u>	
<u>19.</u>	<u>Storslett</u>	<u>Guleng pumpestasjon, sanere og flytte</u>	<u>1500</u>	<u>0</u>	<u>2020</u>
<u>20.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Bytte ut utette kummer.</u>	<u>500</u>	<u>0</u>	<u>2020</u>
		<u>Sum 2020</u>	<u>2000</u>	<u>0</u>	<u>2020</u>
<u>21.</u>	<u>Oksfjord- hamn</u>	<u>Tilknytning av flere hus til eksisterende RA</u>	<u>700</u>	<u>25</u>	<u>2021</u>
<u>22.</u>	<u>Alle distrikt</u>	<u>Bytte ut utette kummer.</u>	<u>500</u>	<u>0</u>	<u>2021</u>
		<u>Sum 2021</u>	<u>1200</u>	<u>25</u>	<u>2020</u>
<u>SUM TOTALT 2015-2021</u>			<u>8030</u>	<u>865</u>	

Nordreisa Hovedplan Avløp

Rapport fra gjennomgang av data fra pumpestasjonene

Rev.	Dato:	Beskrivelse	Utarbeidet	Fagkontroll	Godkjent

Innhold

Gjennomgang av driftsdata for Nordreisa VA	5
Alvheim	6
Baisit	7
Bekkestien	8
Bekkmo	9
Blomstereng	10
Flatvoll	10
Flyplassen	11
Fossvoll pumpestasjon	11
Gropa	11
Guleng	12
Hagen	13
Hotellet	13
Kuru	13
Leirbukt	13
Lundefjellveien	14
Lundejordet	14
Moan skole	15
Naveren	16
Neset	16
Olderskogen	17
Pollen	18
Prix	19
Sandbakken	19
Skarpsno	20
Storslett skole	20
Sørkjosen skole	21

Gjennomgang av driftsdata for Nordreisa VA

I det følgende gjennomgås resultater fra tilstandsvurderinger og driftsjournaler for pumpestasjoner i Nordreisa. Generelt er presenterte data beheftet med store usikkerheter. Dette skyldes blant annet følgende faktorer:

- Usikkerhet knyttet til kalibrering av pumpestasjonene
- Usikkerhet knyttet til variasjon i pumpekapasitet over tid
- Hull i datagrunnlag grunnet varierende avlesningstettet
- Mulige feiltolkninger av håndskrevne verdier

Dataene er likevel de beste som er mulig å fremskaffe uten å starte opp større nye måleprogram.

Forventede avløpsmengder er primært vurdert ut fra tilkoblede boenheter, og øvrig bygningsmasse. Følgende forutsetninger er benyttet: (basert på statistikk fra SSB):

Antall beboere per bolig:

- Enebolig 2,5 personer
- Tomannsbolig 2,3 personer
- Leilighet 2,1 personer

Vi stipulerer videre vannforbruket per pe per døgn til omtrent 130 liter.

Avløpsmengder fra andre bygg er stipulert ut fra arealer. Arealene er basert på grunnflater fra FKB, justert for antall etasjer. Dette er bygningsmasse fordelt på handel/kontor, Kulturhus/skolebygg, Helse/omsorg.

Hoteller er tatt med og bidrag stipulert basert på antall rom.

Forbruk per areal er basert på data fra USA gitt i rapporten: "Benchmarking Task Force Collaboration for Industrial, Commercial and Institutional (ICI) Water Conservation", The Brendle Group, Inc, , Juli 2007. Her oppgis intervaller for vannforbruk og benyttede verdier er valgt innenfor disse intervallene. Igjen er det stor usikkerhet knyttet til hvor representative amerikanske data er for situasjonen i Nordreisa.

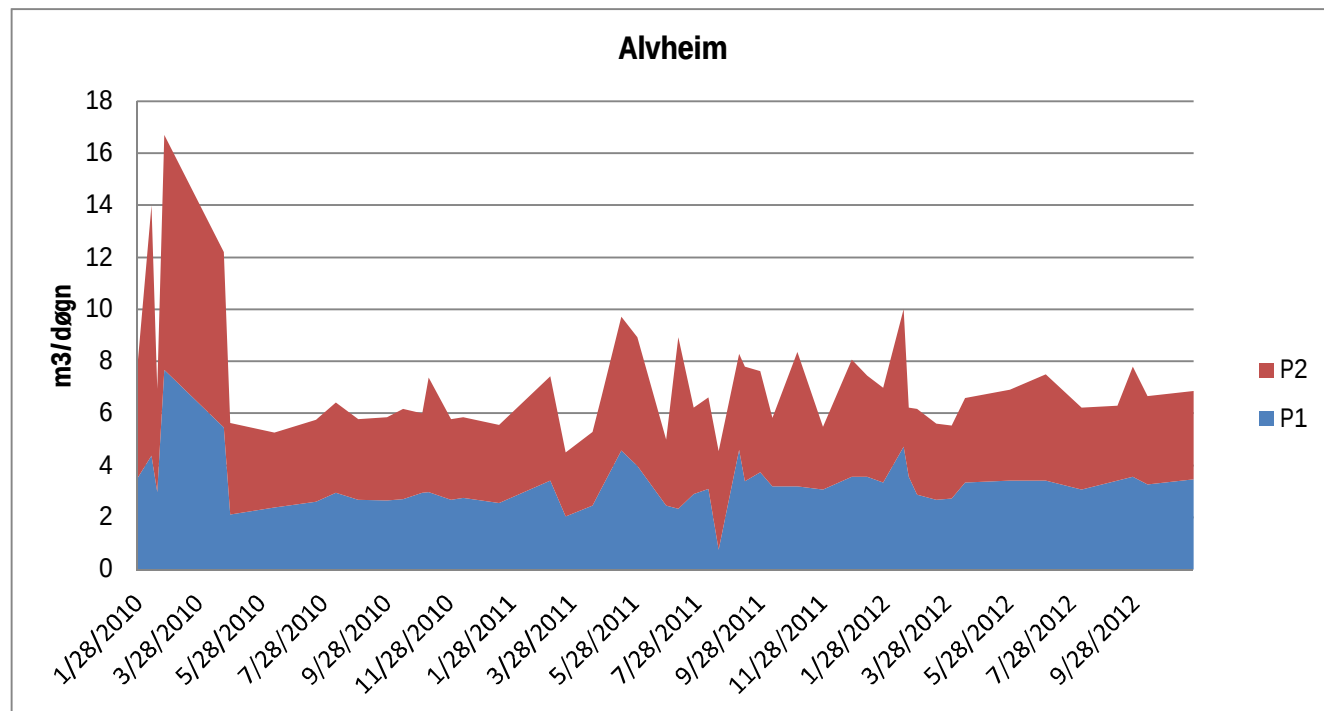
For kontorbygg i Norge er det forutsatt et typisk forbruk på $20 \text{ m}^3/\text{år}$ per ansatt, og vi har stipulert areal per ansatt til ca 40 m^2 . Dette tilsier $0,5 \text{ m}^3/\text{m}^2$ eller $1,37 \text{ liter per døgn/m}^2$

Spisesteder, industri, jordbruk og veksthus er ikke hensyntatt, pga manglende datagrunnlag og antatt begrenset bidrag.

På følgende sider omtales data presentert i tilhørende Excel-regneark. Pumpestasjonene er omtalt i alfabetisk rekkefølge.

ALVHEIM

Alvheim pumpestasjon er prefabrikkert, og har to dykkede pumper, idriftsatt 1994. Den skiller seg fra øvrige pumpestasjoner ved at pumpene er av typen Pumpex - KL62-3. Den mangler innløpskum, backup og SD-anlegg. Stasjonen er vurdert som helt grei med lite problemer.

Alvheim-kalibreringsdata spriker betydelig.

Driftsdataene viser moderat variasjon, med markant høye verdier vinteren 2010, og sprikende data for pumpe 1 og 2 sommeren 2011. Ser en bort fra ekstremverdiene kan det ses en svakt stigende trend i pumpeaktiviteten.

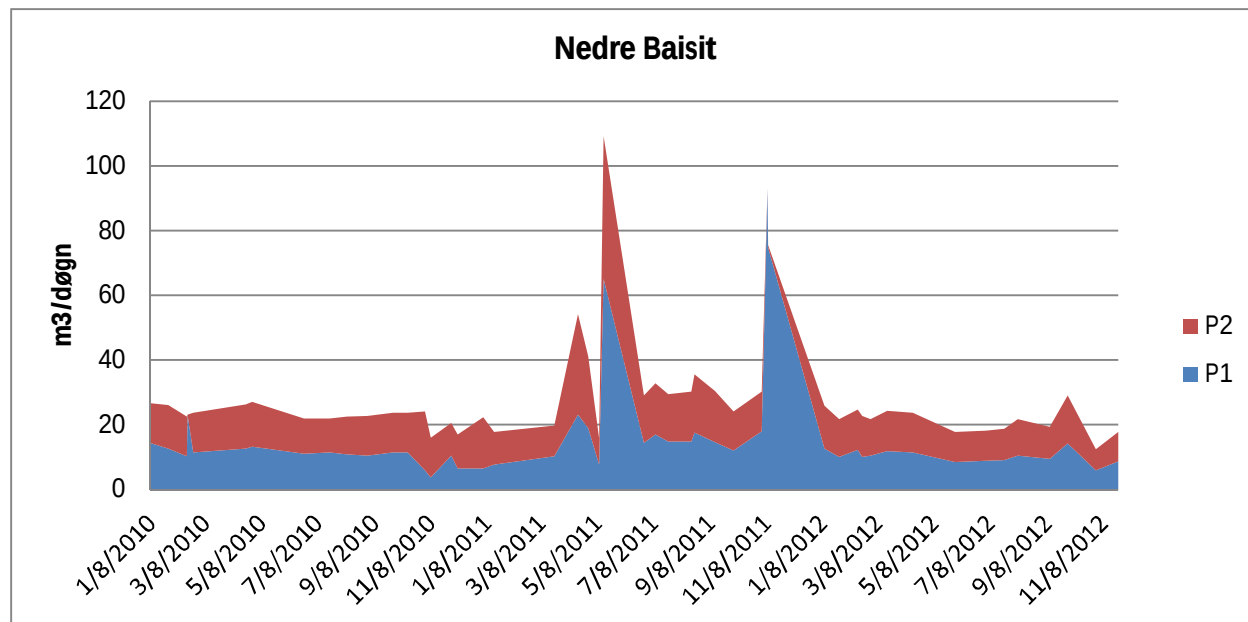
Alvheim pumpestasjon ligger i Gartneriområdet, Sørkjosen vest, og pumper avløpet fra en del av et boligfelt, som antas å omfatte ca 15 eneboliger. Eksakt antall er usikkert da datagrunnlaget mangler stikkledninger. Dette tilsier at forventet midlere døgnforbruk ligger på litt under 6 m³/døgn.

Dermed er dette en stasjon med godt samsvar mellom forventet teoretisk og pumpet mengde.

BAISIT

(Nedre) Baisit pumpestasjon er prefabrikkert og består av to stk dykkede pumper fra Flygt av typen CP3085-434MT, levert i 1988.

Stasjonen mangler innløpskum, backup og SD-anlegg. Den er vurdert som helt grei med lite problemer.

Baisit-kalibreringsdata spriker mye. Kalibreringsdata benyttet i analysene er valgt på bakgrunn av rimelig samsvar mellom data for pumpe 1 og pumpe 2. (Andre målinger tilsier vesentlig større pumpevolum.) Driftsdataene viser svært stor variasjon, primært som følge av høye verdier forsommeren 2011 som kan knyttes til montering av ny styring. Neste ekstremverdi november 2011 kan knyttes til stopp i pumpe 1, men økningen i pumpe 2 sin driftstid er vesentlig større enn en skulle forvente.

Om en ser bort fra ekstremverdiene ligger pumpeaktiviteten på et jevnt nivå i den analyserte perioden.

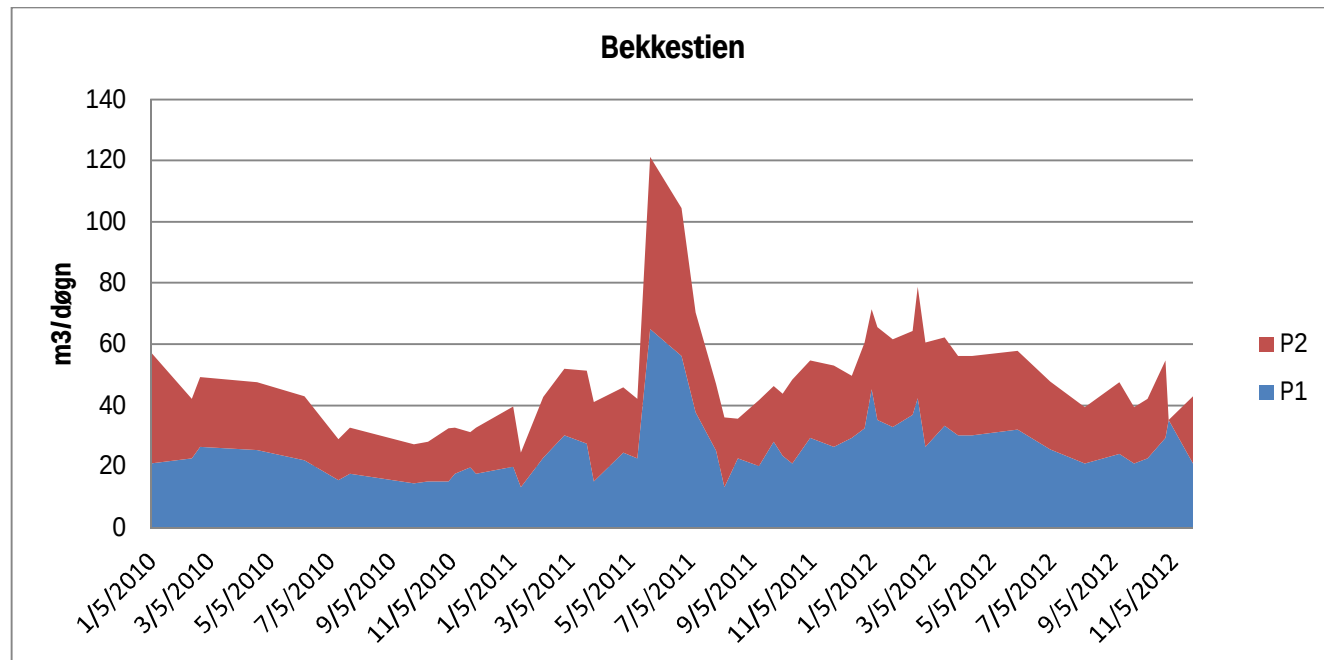
Nedre Baisit er en pumpestasjon som pumper avløpet fra nær femti boliger, primært av typen eneboliger, samt et mindre antall andre bygninger av ulike kategorier. Vannforbruket kan forventes å ligge på vel 20 m³ per døgn, noe som samsvarer godt med summen av de to pumpeverdiene gitt i grafen ovenfor.

Merk likevel den store usikkerheten i kalibreringsdata som tilsier at resultatet er beheftet med stor usikkerhet. Flyplassveien pumpestasjon pumper til Nedre Baisit.

Nedre Baisit pumper avløpet til Sørkjosen skole pumpestasjon.

BEKKESTIEN

Bekkestien er prefab. og har to dykkede pumper, levert av Flygt og av typen CP3102-180 MT, idriftsatt 1988. Stasjonen har generelt lite driftsproblemer.

Bekkestien-kalibreringsdata spriker svært mye. Kalibreringsdata benyttet i analysene er valgt på bakgrunn av rimelig samsvar mellom data for pumpe 1 og pumpe 2.

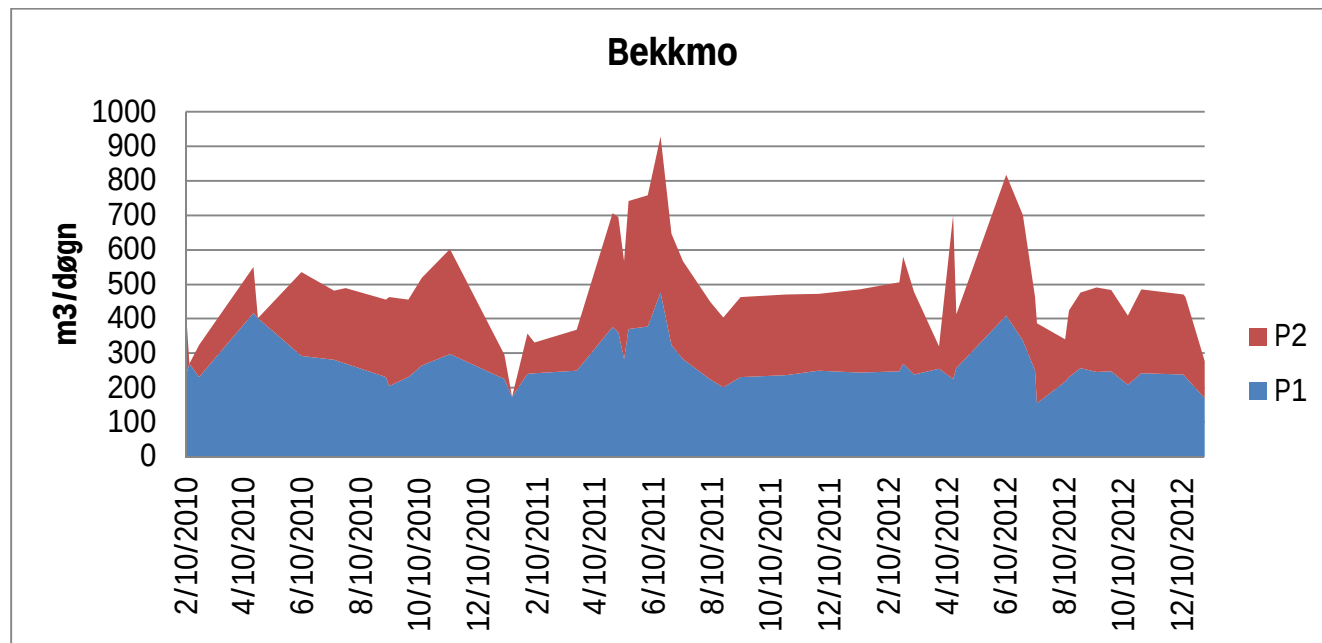
Driftsdataene viser stor variasjon, primært som følge av høye verdier sommeren 2011. For øvrig er det generelt noe høyere volumestimat for 2012 enn for 2010, men ved utgangen av 2012 var nivået tilbake på nivået sett ved inngangen til 2010.

Bekkestien pumpestasjon omfatter vel 50 eneboliger og forventet avløpsmengde er derfor i størrelsesorden 20 m³. Ser en på summen av de to pumpeverdiene ser det ut til at dette ligger vesentlig høyere enn antall på boliger tilsier.

Stasjonen pumper avløpet over til Veibakken pumpestasjon.

BEKKMO

Bekkmo er en prefab. stasjon med to dykkpumper levert av Flygt, type NP3102.181, idriftsatt 2009. Stasjonens tilstand vurderes som generelt bra, men med et luktproblem.

For Bekkmo har vi ikke funnet kalibreringsdata, så beregningene er basert på pumpenes effektkurve. Ser en på driftstid for de to pumpene, ligger pumpe 1 forholdsvis jevnt, men med topper hver vår/sommer. Pumpe 2 varierer vesentlig mer i driftstid. Dette tilskrives fremmedobjekter som bein og kjetting, skifte av batterilader og feil på måler(?). Fra våren 2011 har begge pumper gått omtrent like mye, men med tidvis betydelige variasjoner som tilskrives tuer i pumpene.

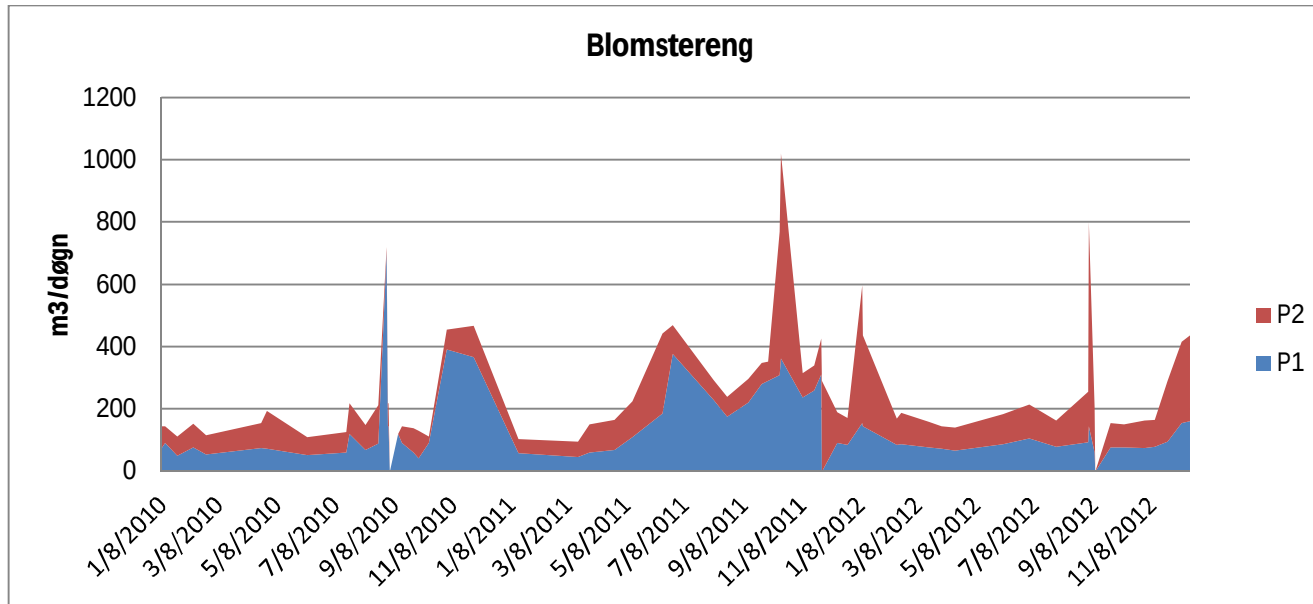
Stasjonen har en sentral rolle ved at den pumper tilnærmet alt avløp fra Storslett ut til Nordkjosen renseanlegg.

Ser en på forholdet mellom pumpestasjonene før og etter Bekkmo indikerer et betydelig fall i pumpemengder at det er omfattende lekkasje i området nær Bekkmo, noe som også kan være forenlig med registrerte luktproblemer.

BLOMSTERENG

Pumpestasjonen ved Blomstereng (prefab.) består av to stk Flygt CP3127-257 pumper, (dykkede), idriftsatt 2004.

Stasjonens tilstand er vurdert som generelt bra.

Blomstereng-kalibreringsdata spriker svært mye. Kalibreringsdata benyttet i analysene er valgt på bakgrunn av rimelig samsvar mellom data for pumpe 1 og pumpe 2.

Driftsdataene viser svært stor variasjon, med ekstremverdier en størrelsesorden høyere enn medianen.

Den ekstreme variasjonen tilskrives mange tekniske problemer med begge pumper. Pumpe 1 ble skiftet først til midlertidig pumpe den 16. juni 2011, og senere permanent 30. november 2011. Den midlertidige pumpen hadde noe lavere effekt enn den permanente.

Peak-verdi i september 2012 tilskrives en tue muligens supplert med elektrotekniske problemer.

Generelt ser det ut til at tuer er en betydelig driftsmessig utfordring for denne pumpestasjonen.

Ser en bort fra ekstremverdier ses en rimelig flat trend.

Det er noe uklart hvor stor sone denne stasjonen egentlig pumper for da det er en lang pumpeledning med en parallell spillvannsledning. Det antas her at spillvannsledningen renner til pumpestasjonen. Pumpesonen antas å omfatte omtrent 56 eneboliger, 2 deler av tomannsboliger og 47 leiligheter. Dette svarer til over 240 pe eller forventet avløpsmengde per døgn på vel 31 m³. I tillegg kommer øvrig bygningsmasse som skole handel/kontor m.m som forventes å bidra med nær 52 m³. Total forventningsverdi for volum per døgn ligger derfor på ca 83 m³

Beregnet vannmengde basert på registrert pumpeaktivitet indikerer vesentlig høyere volumer. Noe av dette kan tilskrives vannforbruk som ikke er omfattet av beregningene, deriblant forbruk i verksted og jordbruk, og en betydelig del er knyttet til at pumpekapasiteten ble redusert med en midlertidig pumpe noe det ikke korrigert for i beregningene.

Stasjonen fremstår som et kritisk bindeledd mellom Sørkjosen RA og sentrumsområdene vest for Reisa-elva. Dette gjelder også stasjonene Sandbakken og Sørkjosen skole.

FLATVOLL

Flatvoll pumpestasjon er prefab. og har to stk dykkede pumper fra Flygt av typen CP3127-181, idriftsatt 2009. Pumpsmannt er montert i 2014.

Tilstanden beskrives som generelt bra, men med luktproblem.

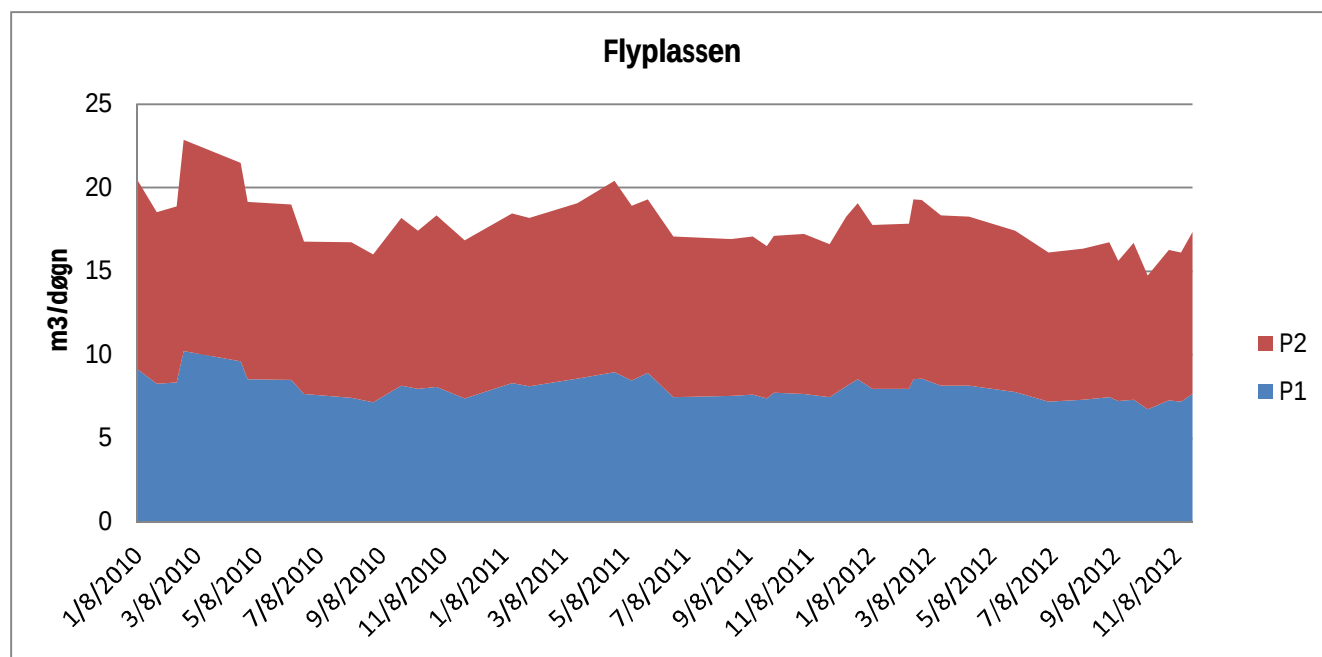
For denne stasjonen har vi ikke funnet kalibreringsdata, og den er derfor ikke nærmere analysert.

Stasjonen pumper til Bekkmo pumpestasjon, og har samme utfordringer og nøkkelrolle som denne.

FLYPLASSEN

Pumpestasjonen på flyplassen er av type prefab. og består av to dykkede Flygt CP3085-181 MT pumper, idriftsatt 1989.

Den trenger maling, mangler innløpskum, backup og er ikke koblet til SD-anlegg. Stasjonen er vurdert som helt grei med lite trøbbel.

Flyplassen-kalibreringsdata spriker svært mye. Kalibreringsdata benyttet i analysene er valgt på bakgrunn av rimelig samsvar mellom data for pumpe 1 og pumpe 2.

Driftsdataene viser meget liten variasjon god korrelasjon mellom de to pumpene. Differansen mellom de to pumpene vist på grafen kan tilskrives usikkerhet i kalibreringen.

Generell i den analyserte perioden er det en svakt fallende trend i pumpeaktiviteten. Det ses også antydninger til en viss årstidsvariasjon med topper på vinter/vår.

Pumpesonen omfatter to tomannsboliger og 27 eneboliger, noe som tilsier en avløpsmengde på i størrelsesorden 9,1 m³/døgn i snitt. Når beregnede verdier ligger noe over forventningsverdiene kan dette skyldes usikkerhet i kalibreringsdata så vel som statistiske variasjoner i forhold til forutsetninger som antall beboere per boenhet eller reelt vannforbruk per pe. Stasjonen pumper avløpet til Nedre Baisit.

FOSSVOLL PUMPESTASJON

Fossvoll pumpestasjon er prefab. og består av to stk, dykkede pumper fra Flygt av typen CP3085-181MT, levert i 1992.

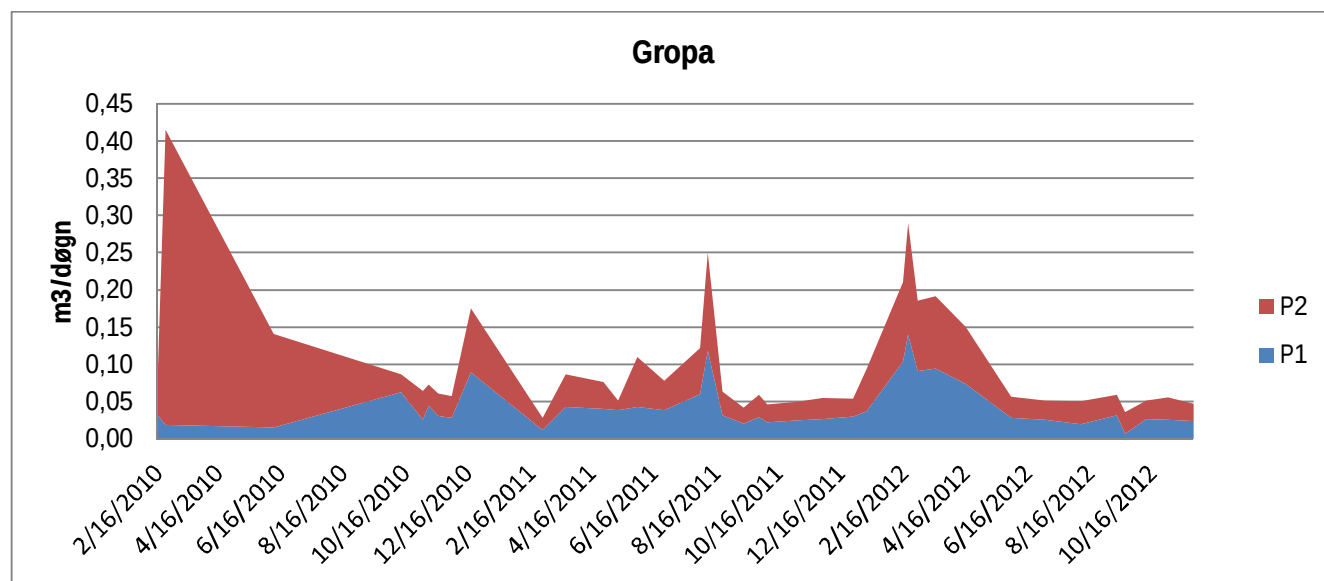
Stasjonen mangler backup og SD-anlegg. Den har tidvis vanskelig atkomst og har potensial for forbedring mht. styring, men er ellers vurdert som grei. (Stasjonen ligger på jordbruksareal og mangler atkomstveg). Vi har ikke funnet kalibreringsdata for denne stasjonen, og har derfor ikke analysert den nærmere. Det er uansett en liten stasjon som omfatter 5-7 husstander. (Vi er usikre på eksakt antall da stikkledninger ikke vises i kartgrunnlaget.)

GROPA

Pumpestasjonen ved Gropa er prefab. utstyrt med to dykkpumper levert av Flygt i 1992, type NP3067-180MT.

Den mangler backup og er ikke koblet til SD-anlegg, men tilstanden vurderes bra.

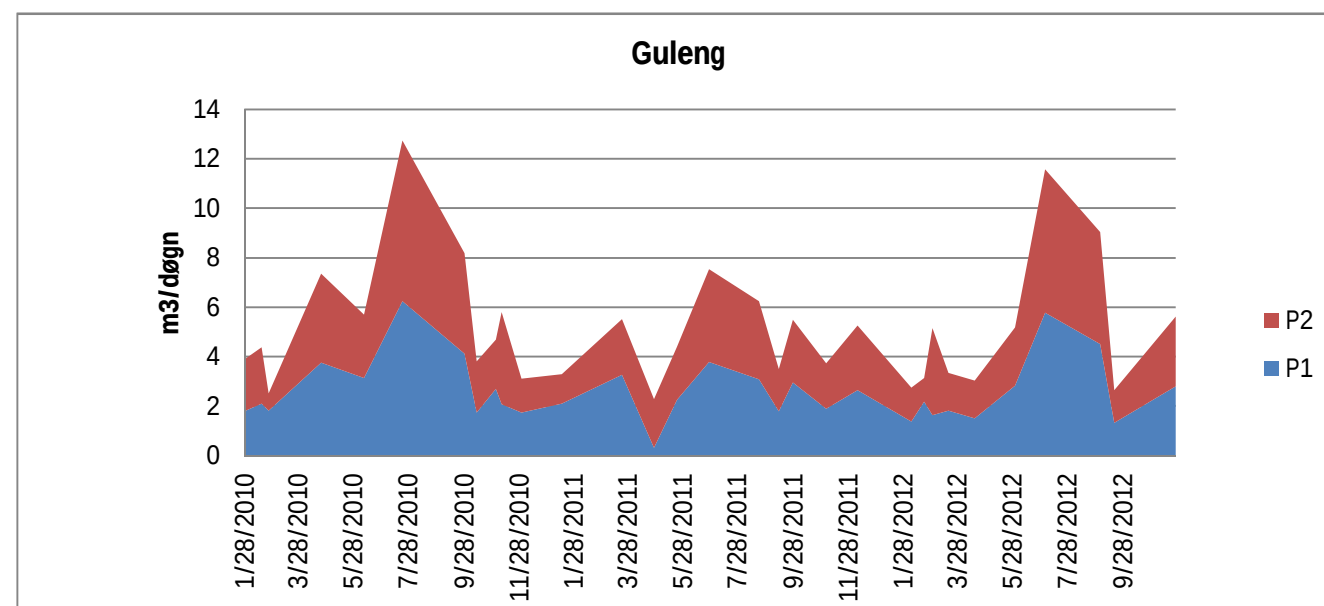
For Gropa har vi ikke funnet kalibreringsdata, men har likevel analysert variasjonene i driftstiden.

Ser en på driftstid for de to pumpene, ligger de forholdsvis jevnt med unntak av første del av 2010. Bakgrunnen for det store utslaget i denne perioden fremgår ikke av driftsjournalen, og målefrekvensen i denne perioden var lav. Øvrige topper i pumpeaktivitet ser ut til å opptre vilkårlig. Det ser generelt ut til å være forholdsvis stor variasjon i pumpeaktiviteten. Pumpestasjonen omfatter 7 eneboliger, og er med andre ord en liten stasjon.

GULENG

Guleng pumpestasjon er prefab. og har to dykkpumper levert av Flygt, type NP3067- 472MT, idriftsatt 1995. Den mangler SD-anlegg og har et lite overbygg. Stasjonen er vurdert som grei med unntak av plasseringen som ikke anses som god.

Stasjonen er dimensjonert for 50 pe.

Guleng-kalibreringsdata spriker mye. Kalibreringsdata benyttet i analysene er valgt på bakgrunn av rimelig samsvar mellom data for pumpe 1 og pumpe 2.

Driftsdataene viser betydelig variasjon, med topper primært i sommerperioden rundt juli måned.

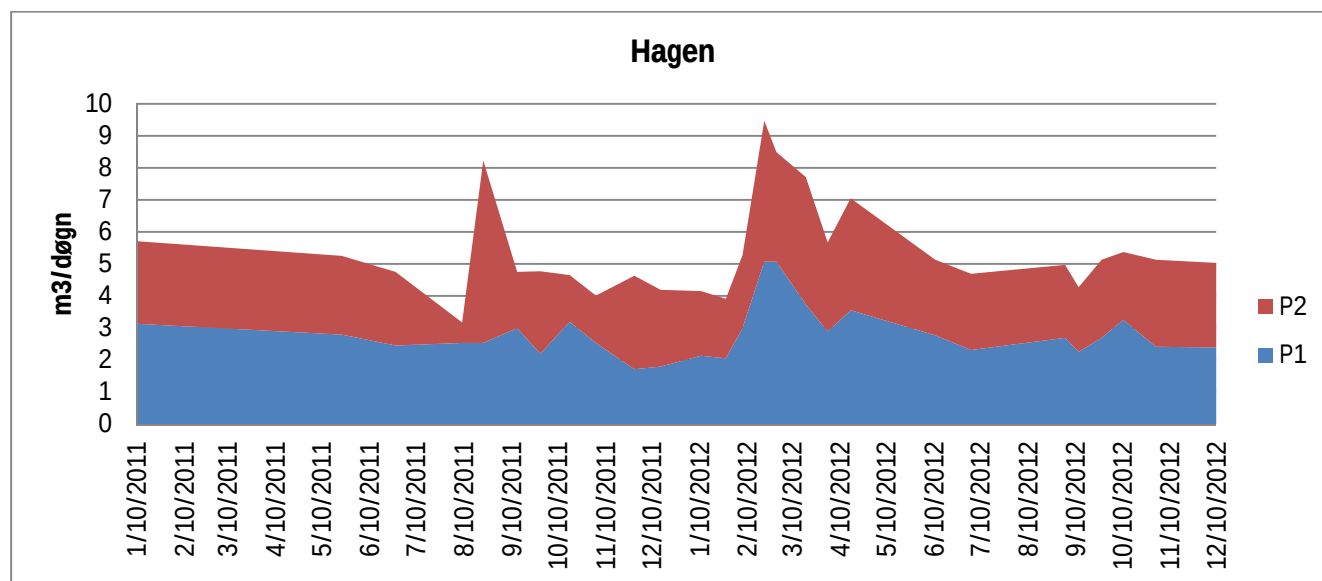
Tilsynelatende ok stasjon.

Pumpesonen ser ut til å omfatte Norlandia Storslett hotell og flere leilighetsbygg samt noen eneboliger.

Variasjoner i hotellets belegg kan forklare en del av sesongvariasjonene. (Hotellet har 90 dobbeltrom).

HAGEN

Hagen pumpestasjon er prefabrikkert med to dykkpumper av typen DP3102-276, idriftsatt 2009. Tilstanden er generelt vurdert som bra over hele linjen.

Kalibreringsdata er forholdsvis homogene.

Driftsdata viser generelt betydelige svingninger i pumpeaktiviteten uten at dette forklares i driftsjournalen. Den store variasjonen uten konkrete feilkilder gjør det vanskelig å fastslå noen trender for denne stasjonen. Pumpesonen antas å omfatte 9 eneboliger 5 leiligheter og to veksthus. (Da stikkledninger mangler i kartgrunnlaget er eksakt antall usikkert). Tilsammen svarer dette til en forventet avløps mengde på nær 5 m/døgn.

HOTELLET

Pumpestasjonen ved hotellet i Søkjosen er prefabrikkert og har to dykkpumper.

Prefabrikkert pumpestasjon (2013) med to dykkpumper Xylem NP3085 256 SH. Stasjonen har innløpskum, overbygg, Pumpsmart og er koblet til overvåkningsanlegg.

KURU

Kuru er en stasjon av prefab. type med dykkpumper. Den ligger i et nytt boligfelt med lite tilkoblinger. Ytterligere data mangler.

LEIRBUKT

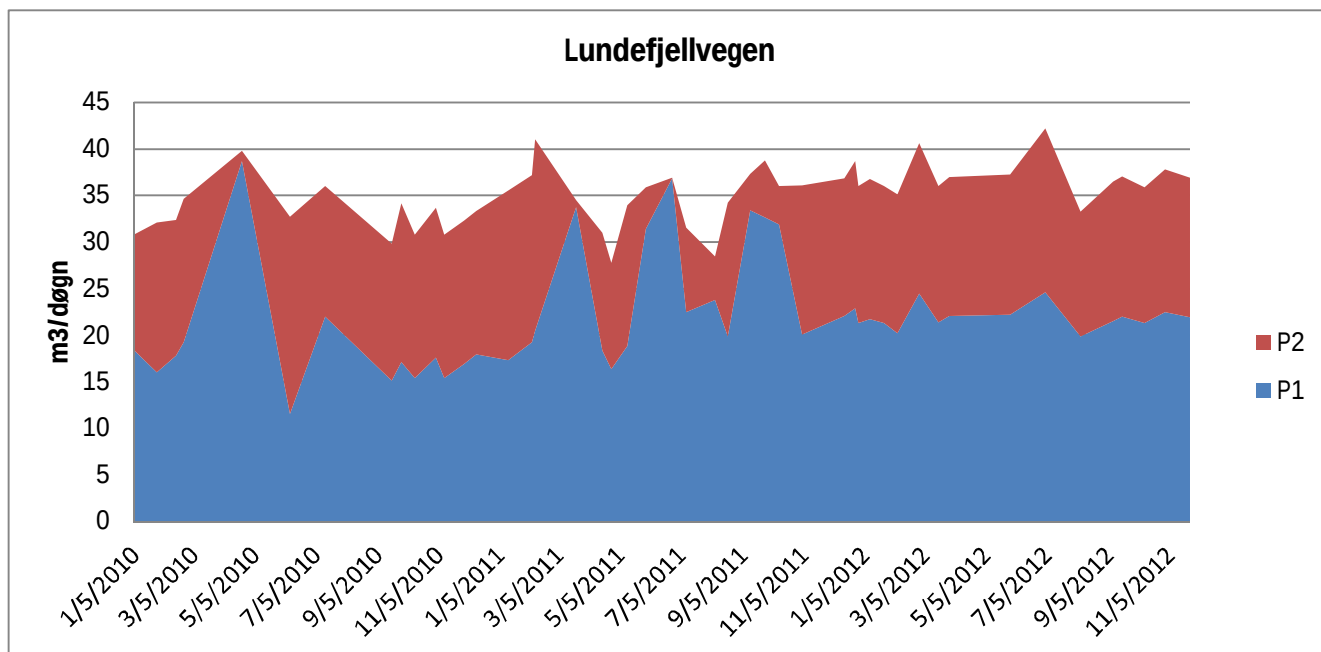
Leirbukt pumpestasjon er prefab. med en dykkpumpe, av typen Flygt, CP3085-434, levert i 1992.

Dette er en stasjon med tidvis vanskelig atkomst og med et betydelig behov for bygningsmessig rehabilitering utvendig og innvendig. Stasjonen er ikke utstyrt med tilstrekkelig målestyr og styringen av stasjonen fungerer ikke optimalt. Stasjonen mangler backup-batterier og er ikke tilkoblet SD-anlegg. Pumper og pumpeledning har ved et par anledninger gått tett.

Driftsdata for perioden 2010 til 2012 er svært mangelfulle, og vi mangler kalibreringsdata. Analyser er derfor ikke gjennomført. Pumpesonen ser ut til å begrense seg til 3-4 eneboliger.

LUNDEFJELLVEIEN

Lundefjellveien er en prefab. pumpestasjon med to dykkpumper av typen Flygt DP3085.151, idriftsatt 1995. Stasjonen trenger maling og har et lite overbygg. Dessuten mangler SD-anlegg. Likevel sies stasjonen å ha lite problemer.

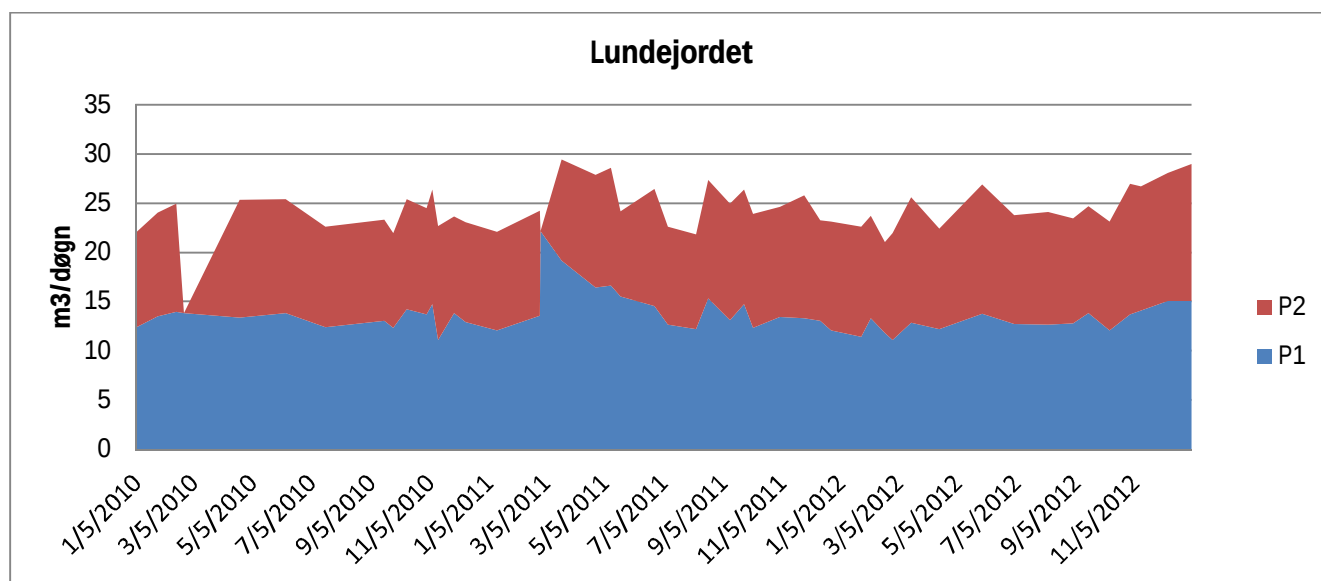

Lundefjellveien-kalibreringsdata ligger forholdsvis samlet, med samme kapasitet på begge pumper. Pumpene ser ut til å ha gått i et komplementært mønster med generelt moderat variasjon med unntak for forsommeren 2010 og tilnærmet hele 2011, hvor variasjonen har vært større. Variasjonene kan tilskrives diverse pumpestopp nevnt i driftsjournalen, men årsaker til disse er sjelden nærmere spesifisert. Unntak er tue i pumpe 2 28. september 2011. Før perioden med store variasjoner i 2011, ble pumpe 2 overhaldt, og pumpe 1 sjekket. Startnivå ble justert i oktober 2011. Om en ser på trenden for middelveien for de to pumpene har denne variert lite om enn med en liten stigning fra 2010-2012, noe som er forenlig med at pumpesonen ligger i et område med mye ny bebyggelse.

Sonen omfatter 50 eneboliger og 3 tomannsboliger. Totalt antall per er stipulert til ca 140 pe, som gir en forventet avløpsmengde på vel 18 m³/døgn, eller vel halvparten av verdiene beregnet ut fra pumpeaktivitet. Her kan det bemerkes at kalibreringsdata ga noe høyere verdier enn pumpens effektkurve gir grunn til å forvente. For øvrig kan det være betydelige statistiske variasjoner i f.eks antall pe per husstand.

LUNDEJORDET

Lundejordet pumpestasjon er prefab. og har to dykkpumper levert av Flygt, type NP3067- 180MT , levert 1998 .Stasjonen er vurdert til å være i bra stand.

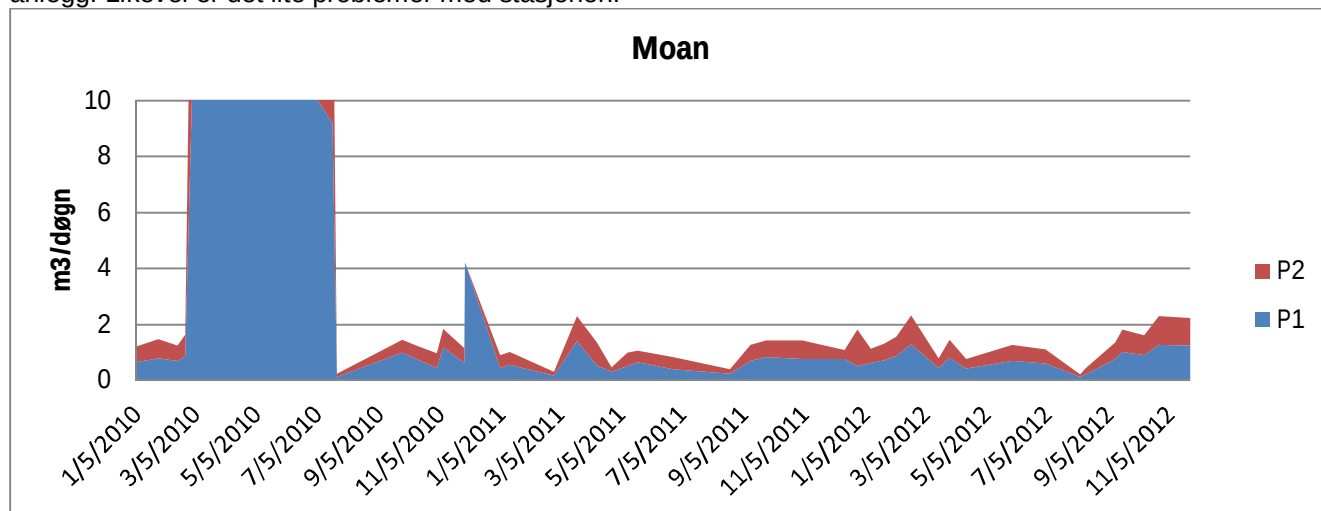
Lundejordet-kalibreringsdata spriker mye. Kalibreringsdata benyttet i analysene er valgt på bakgrunn av rimelig samsvar mellom data for pumpe 1 og pumpe 2. Begge pumper har gått med forholdsvis moderat variasjon med noen unntak. Pumpe 2 ser ut til å ha stoppet 24. februar 2010, uten at dette er kommentert i driftsjournalen. Første mars 2011 ble det registrert at pumpene gikk feil veg og fasene ble snudd. Samlet nivå har endret seg lite fra 2010 til og med 2012.

Pumpesonen domineres av aldershjem og omsorgssenter, men ser også ut til å omfatte noen eneboliger. Forventet forbruk er estimert til vel 43 m³, men her er det stor usikkerhet som følge av manglende erfaringsdata for vannforbruk per kvadratmeter i norske helseinstitusjoner. Avviket mellom "målte" og beregnede verdier gir derfor ikke nødvendigvis grunn til å tro at anlegget ikke fungerer som det skal.

MOAN SKOLE

Pumpestasjonen ved Moan skole er prefab. utstyrt med to dykkpumper levert av Flygt i 1996, type NP3067-180MT.

Stasjonen trenger maling og har et lite overbygg, dessuten mangler backup og den er ikke koblet til SD-anlegg. Likevel er det lite problemer med stasjonen.

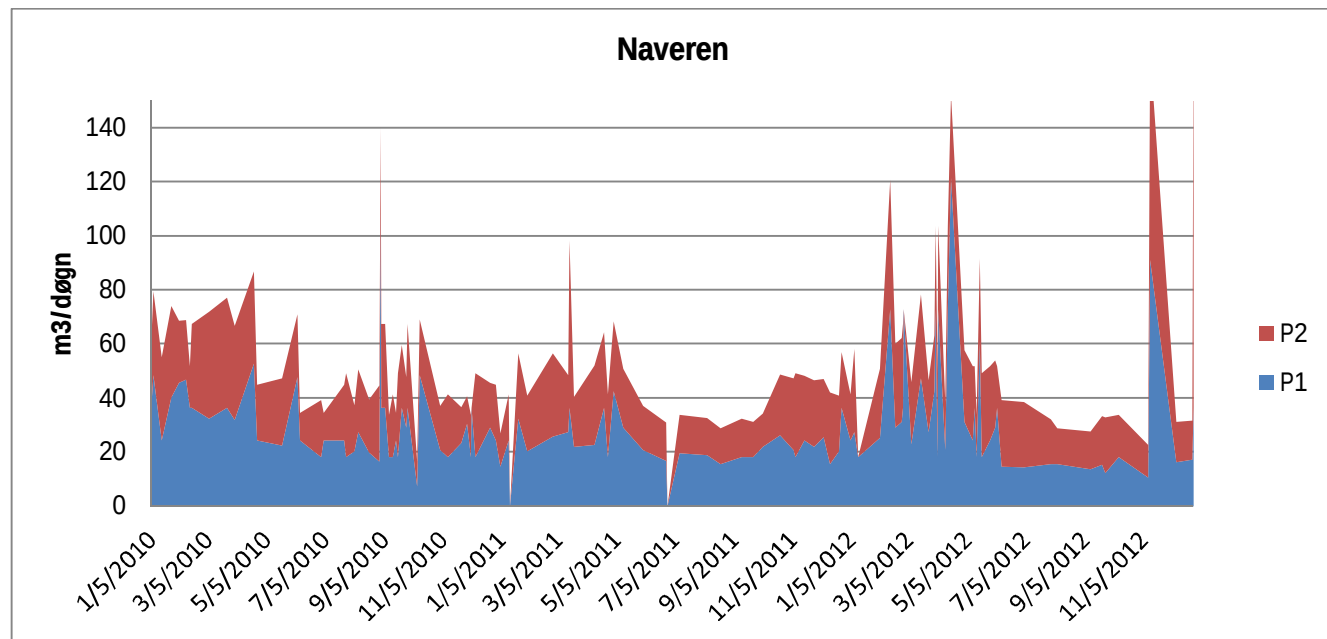
Kalibreringsdata for Moan skole spriker litt mellom de to pumpene, men fra den enkelte pumpe er de entydige.

Driftsdata viser klart en hendelse våren 2010 med ekstremt høye verdier. Dette endres momentant etter slamsuging den 26.07.2010. Neste topp er vesentlig mindre og samsvarer med stopp i pumpe 2 muligens

relatert til is. (Dette er ikke kommentert i driftsjournalen for 2011, men var tilfellet i samme driftsperiode i 2010. Generelt er det liten til svært liten pumpeaktivitet for denne pumpestasjonen som ser ut til å kun omfatte avløp fra skole.

NAVEREN

Pumpestasjon av type prefab. med to dykkpumper av typen Flygt CP3085.181 , levert i 1994. Stasjonen får mye fett og har tidligere hatt problemer med tuer. Skifte til ny pumpe har redusert problemene vesentlig.

Stasjonen er dimensjonert for 280 pe.

Naveren-kalibreringsdata spriker mye. Kalibreringsdata benyttet i analysene er valgt på bakgrunn av rimelig samsvar mellom data for pumpe 1 og pumpe 2.

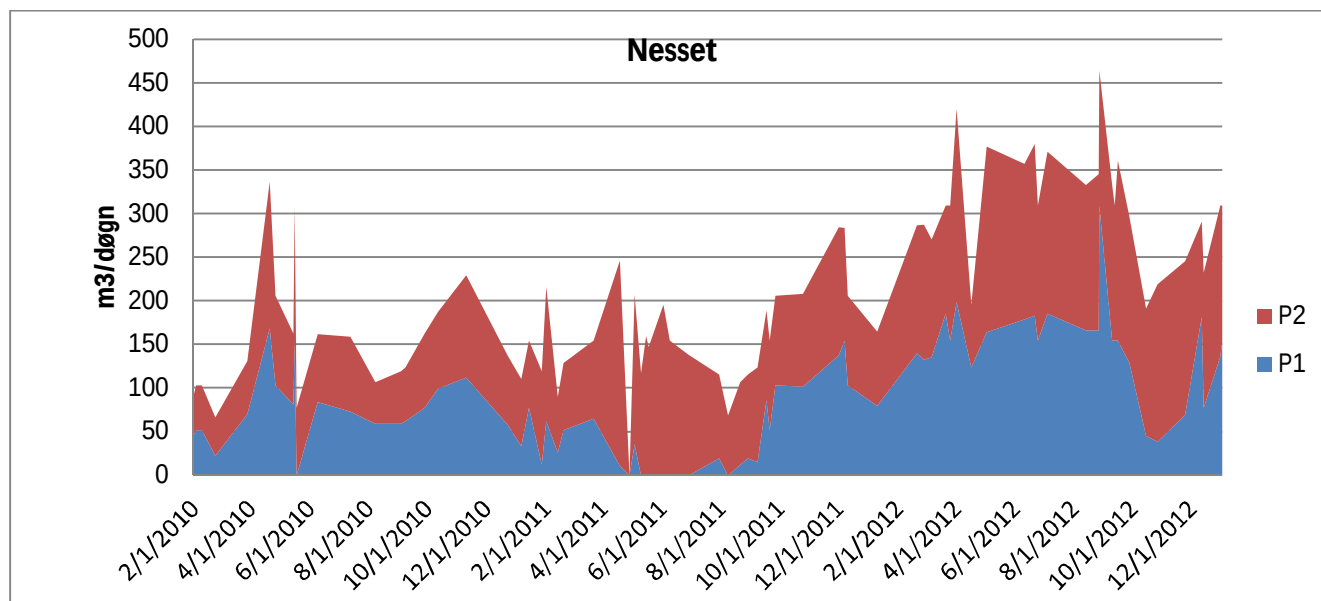
Begge pumper viser generelt stor variasjon, en viss samvariasjon kan ses og tidvis komplementær variasjon. Generelt ser det ut til å være svært mye problemer med tuer i pumpene for denne stasjonen.

Totalt sett ser det ut til å være en svakt avtakende trend på pumpeaktiviteten.

Det antas at pumpesonen omfatter 33 eneboliger 2 tomannsbolig 34 leiligheter samt flere handlesentre, og et kulturhus. Boligene alene tilsier at det skal pumpes avløp tilsvarende 158 pe, noe som gir en forventet mengde på 21 m³ per døgn. I tillegg kommer bidrag fra næringsbygg stipulert til nær 17 m³ per døgn. Om en ser bort fra de ekstreme toppene i grafene ovenfor ser vi at summen av begge pumpebidragene stort sett vil ligge rundt eller noe under 40 m³, noe som anses å være i rimelig samsvar med forventet nivå.

NESSET

Prefab med to dykkede pumper fra Flygt: NP3127-181 MT, idriftsatt 2009 Tilstanden til stasjonen er vurdert som bra.

Driftsdata er analysert, men kalibrering mangler, og analysen har derfor tatt utgangspunkt i pumpenes effektkurve.

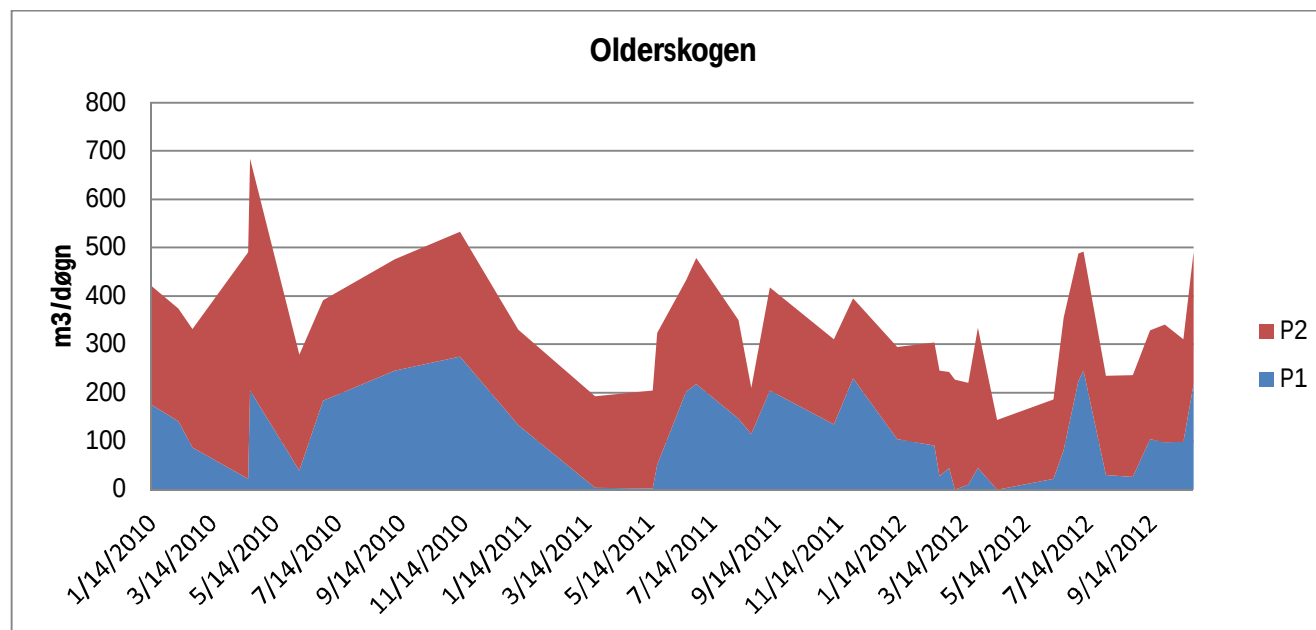
Ut fra driftslogg ser det imidlertid ut til å ha vært en del problemer med begge pumper, som feil i mykstart, feil i motorvern, reversering av pumperetning m.m. og også i denne stasjonen er det registrert tuer i pumpene.

Neset-stasjonen tar imot tilnærmet alt avløpet generert på Storslett øst for Reisaelva. Totalt omfatter dette boliger med mer enn 1400 pe svarende til en midlere døgnverdi på rundt 183 m³ per døgn (I tillegg til dette kommer nærings- og servicebygg av ulike slag stipulert til å bidra med ca 143 m³ per døgn). Dette gjelder fra og med Prix og Veibakken. Gjelder derfor Prix, Olderskogen, Veibakken, Flatvoll, Bekkmo, Pollen og Neset. Om en ser på summen av de to pumpeverdiene har den tidvis ligget langt under og over hva som bør forventes.

OLDERSKOGEN

Olderskogen pumpestasjon er prefab. utstyrt med to dykkpumper levert i 2009 av Flygt, type NP3127-181MT. Tilstanden er vurdert som bra.

Driftsjournalen er generelt vanskelig å lese, men det fremgår at stasjonen har hatt en del driftsforstyrrelser, blant annet som følge av tuer.

Som det fremgår av grafene har pumpe 1 hatt de største problemene.

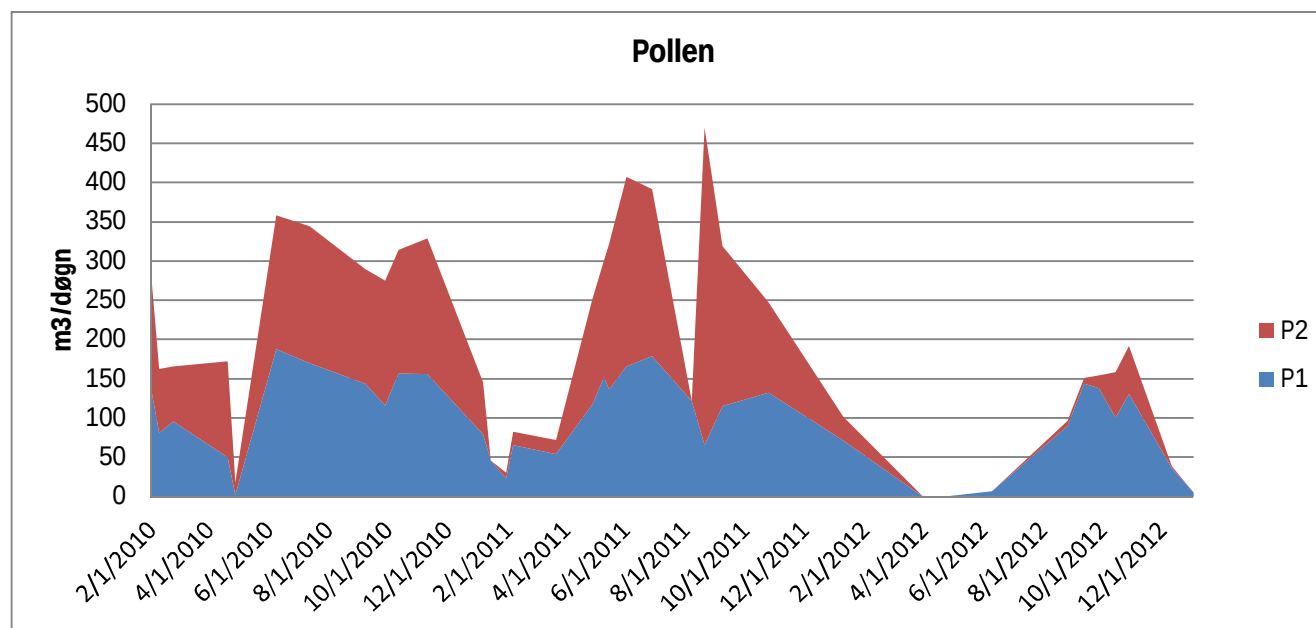
Olderskogen-stasjonen tar imot storparten av avløpet generert på Storslett øst for Reisaelva, om enn noe mindre enn foran omtalte Nesset. Totalt omfatter dette boliger med nær 1200 pe svarende til en midlere døgnverdi på vel 150 m³ per døgn. I tillegg til dette kommer nærings- og servicebygg av ulike slag som er stipulert til vel 140 m³ per døgn.

POLLEN

Pollen er en prefab. stasjon med to dykkpumper av typen NP3153-181 HT, idriftsatt 2009.

Tilstanden for stasjonen er vurdert som bra.

Driftsdata er forsøkt analysert, men upålitelig telleverk gir resultatene liten verdi.

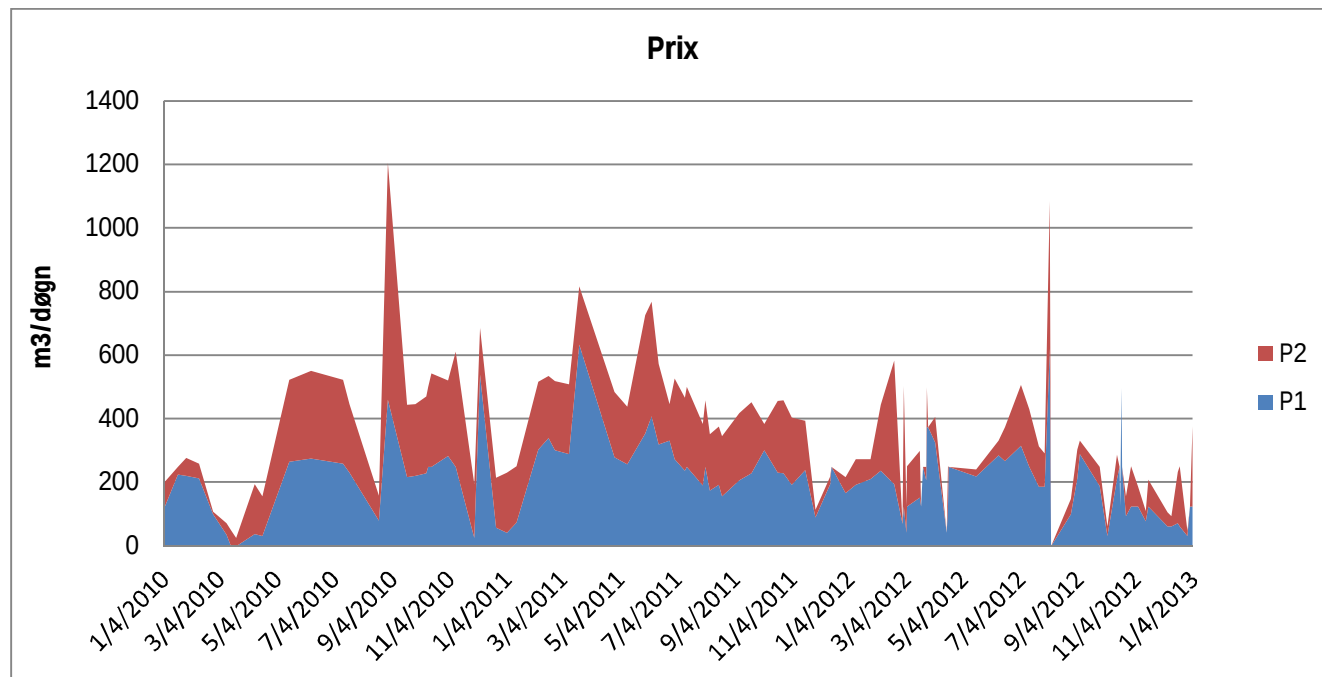

Forventet volum er marginalt større enn for Bakkmo, Flatvoll og Olderskogen, og noe mindre enn Nesset.

PRIX

Prefab med to dykkede pumper fra Flygt: NP3102-181 MT.

Stasjonen har driftsproblemer ved at pumper ikke starter. SD-anlegget er derfor under ekstraordinær overvåkning. Stasjonen har fått montert Pumpsmart i 2014.

Prix-kalibreringsdata spriker betydelig.

Begge pumper har stor variasjon i driftstid, og går generelt mye.

Begge pumper, men spesielt pumpe 2, ser ut til å ha problemer med mange tuer som setter seg fast. Generelt mange driftsforstyrrelser. SD-anlegget er under ekstraordinær overvåkning blant annet fordi pumper ikke starter når det forventes.

Prix-stasjonen tar imot storparten av avløpet generert på Storslett øst for Reisaelva. Totalt omfatter dette boliger med nær 1200 pe svarende til en midlere døgnverdi på vel 150 m³ per døgn. I tillegg til dette kommer nærings- og servicebygg av ulike slag som forventes å bidra med vel 140 m³ per døgn. Om en ser på summen av de to pumpeverdiene har den tidvis ligget langt over hva som bør forventes, men ser man på utdrag som eksempelvis verdiene i slutten av 2012 –begynnelsen 2013, ligger man i rimelig nærhet av forventede verdier, dog med betydelige variasjoner. De store variasjonene og stasjonens størrelse og sentrale plassering tilsier at den bør undersøkes nærmere.

SANDBAKKEN

Prefab med to dykkede pumper type Flygt NP3085-460. Tilstanden til stasjonen er vurdert som bra.

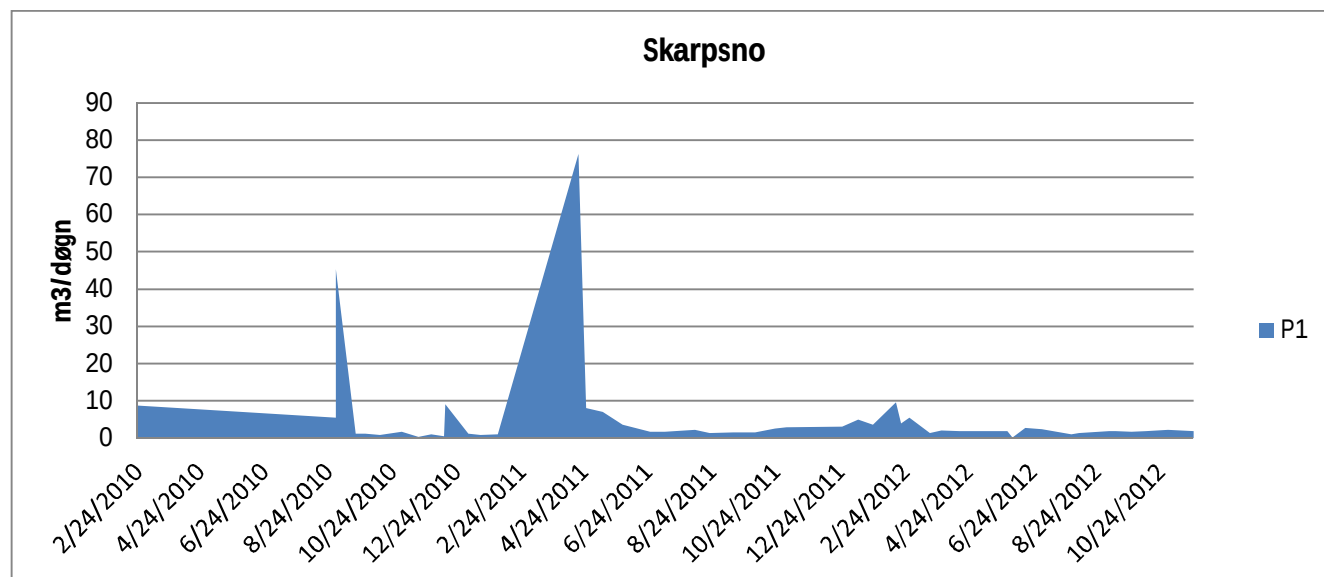
Driftsdata er ikke analysert. Ingen spesielle bemerkninger til stasjonen som fungerer godt.

Stasjonen er knyttet til SD-anlegg, har innløpskum og overløp til sjø.

Stasjonen fremstår som et kritisk bindeledd mellom Sørkjosen RA og sentrumsområdene vest for Reisa-elva. Dette gjelder også stasjonene Blomstereng og Sørkjosen skole.

SKARPSNO

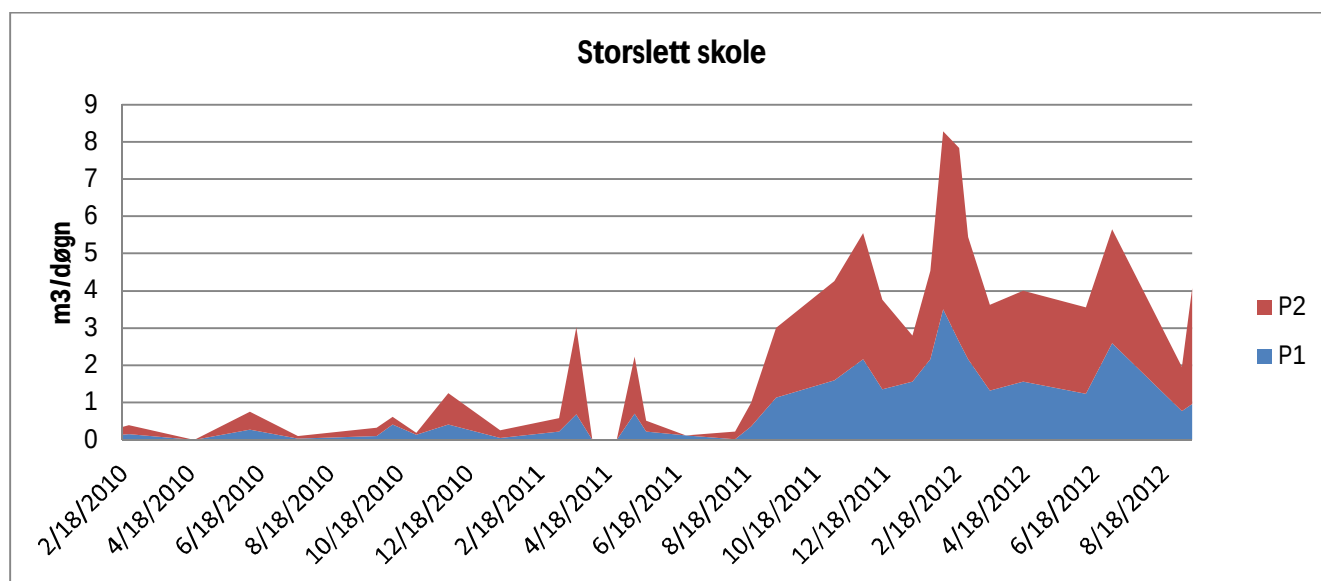
Skarpsno er en prefab. stasjon med kun én dykkpumpe type Flygt 3067.170. Den mangler måleutstyr og SD-anlegg, og har dermed forbedringspotensial i forhold til styringen av stasjonen. Stasjonen må oppgraderes på grunn av utbygging av Haldi, flere leiligheter og eneboliger som er under planlegging i området. Pumpesumpen er så smal at det ikke er fysisk plass til å oppgradere stasjonen slik den er i dag. Stasjonen må derfor saneres og bygges ny.

Skarpsno-kalibreringsdata er usikre. Her er det kun én pumpe som normalt ser ut til å være lite i drift med enkelte unntak. Tidvis få og spredte logginger tilsier at driftsbildet er uklart. Den 1/9-2010 ble det slamsugd, noe som ser ut til å ha bidratt til vesentlig reduksjon i pumpeaktivitet. Ny slamsuging 14/12-2010 ga tilsvarende resultat. Den 11/4-2011 ble det boret hull i pumperør ut og tint avløp fra stasjonen. Ekstremverdien 20/4-2011 er beregnet basert på driften fra 2/2-2011 og gjelder for en periode med tidvis frosset avløp.

STORSLETT SKOLE

I tilstandsvurderingen for pumpestasjonen ved Storslett skole beskrives anlegget som prefab bestående av to dykkpumper, Flygt:DP3068-437 (2004), med bra tilstand uten merknader.

For denne pumpestasjonen er det kun foretatt en kalibreringsmåling. Denne ga noe ulike verdier for de to pumpene, noe som delvis forklarer differansen vist i grafen ovenfor.

Ekstremverdiene i april 2010 tilskrives frosset pumpeledning som måtte tines opp. Neste ekstremverdier kommer ett år senere, og her er det i driftsjournalen registrert høyt nivå og stopp for begge pumper.

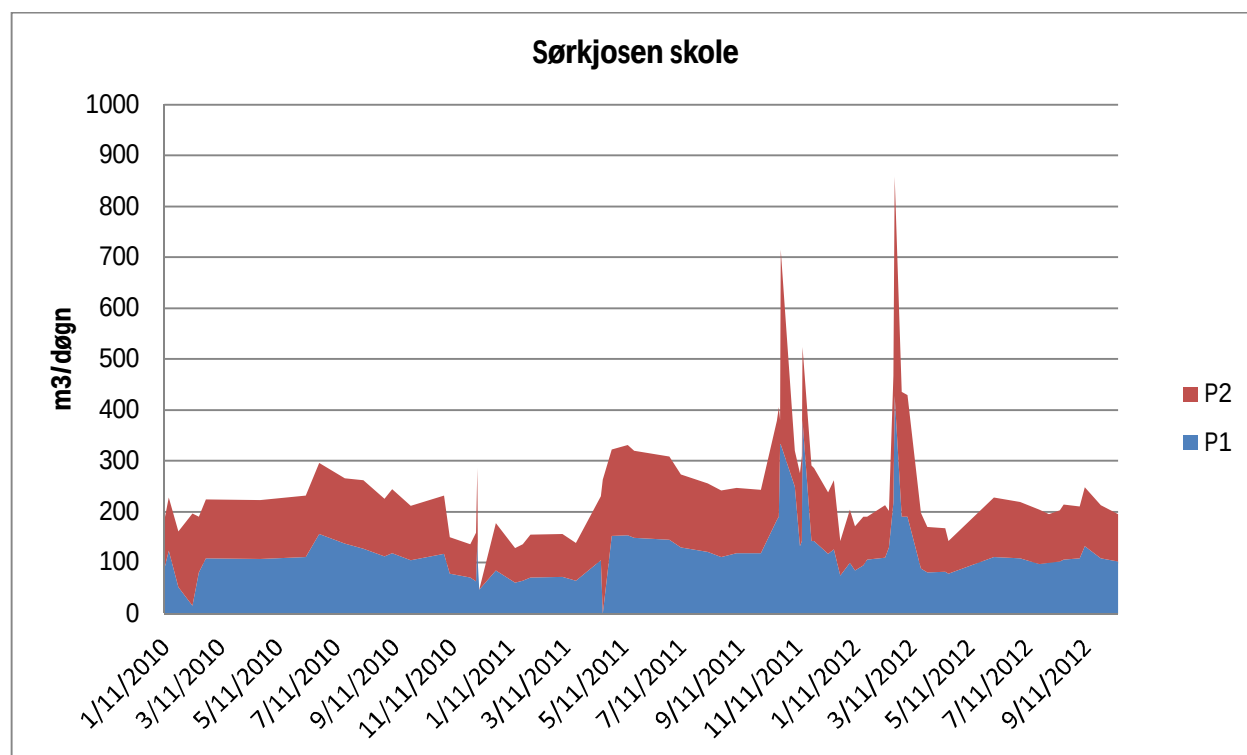
Pumpene ble reversert den 06/04-2011.

Om en ser bort fra disse ekstremverdiene ses en vesentlig økning i pumpeaktivitet fra og med høsten 2011 sammenliknet med perioden 2010 fremt til sommeren 2011.

Trenden med ekstremverdier om vinteren fortsetter også i 2012, men utslaget er vesentlig mer moderat enn foregående år og det er her ikke registrert driftsfeil.

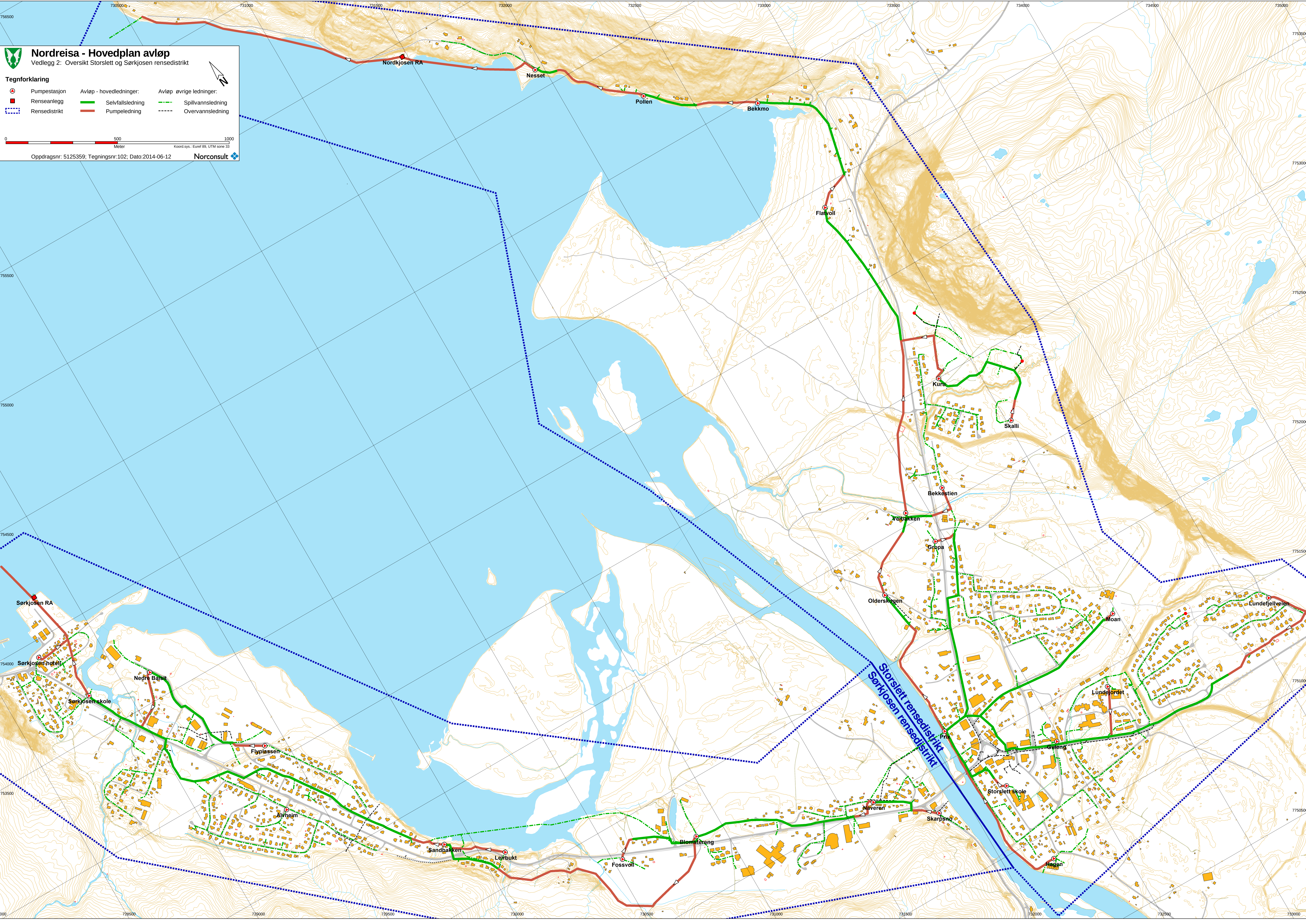
SØRKJOSEN SKOLE

Pumpene ved Sørkjosen skole er i følge tilstandsvurderingen for pumpestasjonen av typen prefab med dykkede pumper fra Flygt, av type NP 31|27-487, satt i drift 2004. Tilstanden vurderes generelt som bra. Det er montert Pumpsart på stasjonen i 2014. Stasjonen fremstår som et kritisk bindeledd mellom Sørkjosen RA og sentrumsområdene vest for Reisa-elva. Dette gjelder også stasjonene Blomstereng og Sandbakken.

Ekstremverdier er primært knyttet til driftsforstyrrelser dels i form av feil i motorvern og skifte av komponenter som mykstarter etc, og dels som følge av mange fremmedlegemer som tuer o.l. Elektroteknisk utstyr er utbedret.

Generelt ser det ut til å være en stasjon med stor pumpeaktivitet, og forholdsvis liten normal variasjon (når en ser bort fra perioder med ekstreme verdier). Stasjonen har fått montert Pumpsmart i 2014.

Nordreisa - Hovedplan avløp

Vedlegg 2: Oversikt Storslett og Sørkjosen rensedistrikt

Tegnforklaring

	Pumpstasjon		Selvfallsledning		Spillvannsledning
	Renseanlegg		Pumpeledning		Overvannsledning
	Rensedistrikt				

0 500 1000
Meter

Koord.sys.: Euref 89, UTM sone 33

Oppdragsnr: 5125359; Tegningsnr:102; Dato:2014-06-12

Norconsult

Nordreisa - Hovedplan avløp

Vedlegg 3: Oversikt Oksfjord

Tegnforklaring

Spillvannsledning

Vannledning

Målestokkskala

0 100 200 300 400 500

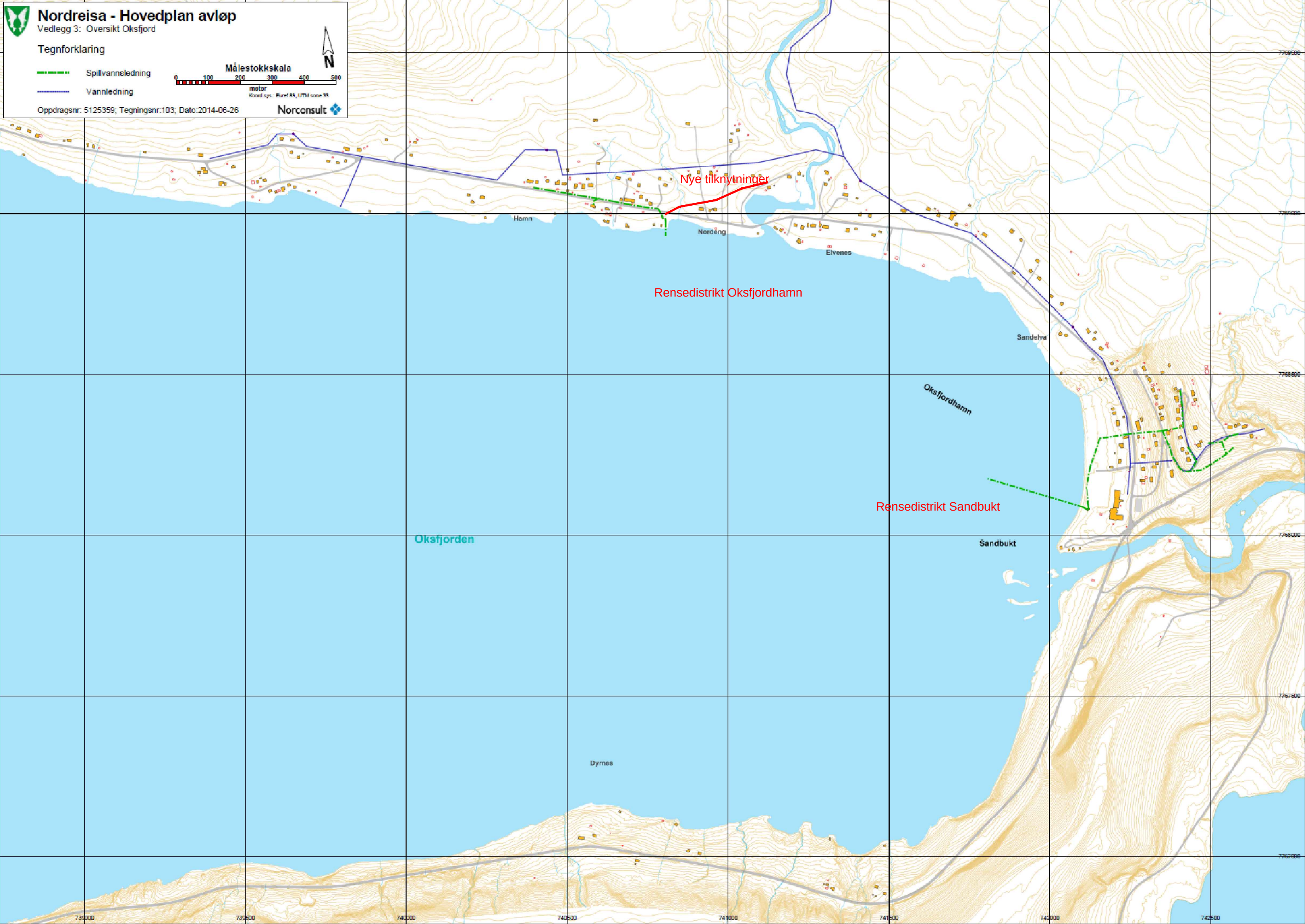
meter

Koord.sys.: Euref 89, UTM zone 33

Oppdragsnr: 5125359; Tegningsnr:103; Dato:2014-06-26

Norconsult

Nordreisa - Hovedplan avløp

Vedlegg 4: - Ledningskart med "mengdedata" fra pumpestasjonene. "Mengdedata" er indikerte pumpevolum basert på pumpestasjonenes loggførte driftstid og innhentede kalibreringsdata. Reelle mengder må forventes å ha avviket vesentlig fra det driftstiden tilsier, som følge av ulike faktorer som påvirker pumpenes virkningsgrad.

Tegnforklaring

	PS		311-Forretning, kontor- og adm. bygning, rådhus
	RA		312-Bankbygning, posthus
	Avløpsoner		322-Butikk/forretningsbygning
	Trykkledning		511-Hotellbygning
	Gravitasjonsrør		524-Camping- /utleiehytte
	Spillvannsledning		531-Restaurantbygning, kafébygning
	Drensrør		612-Barnehage/skole
	Vannledning		662-Samfunnshus, grøndehus
	Fjernkåleledning		669-Annet kulturhus
	Fjernvarmeledning		721-Sykehjem
	Kum		722-Aldershjem
	Bolligbygg		739- Annen primærhelsebygning
	Bo- og servicesenter		822-Brannstasjon/Ambulanse
	Studenthjem/bolig		Andre bygninger
	241-Hus for dyr/landbr.lagerisilo		
	243-Veksthus		

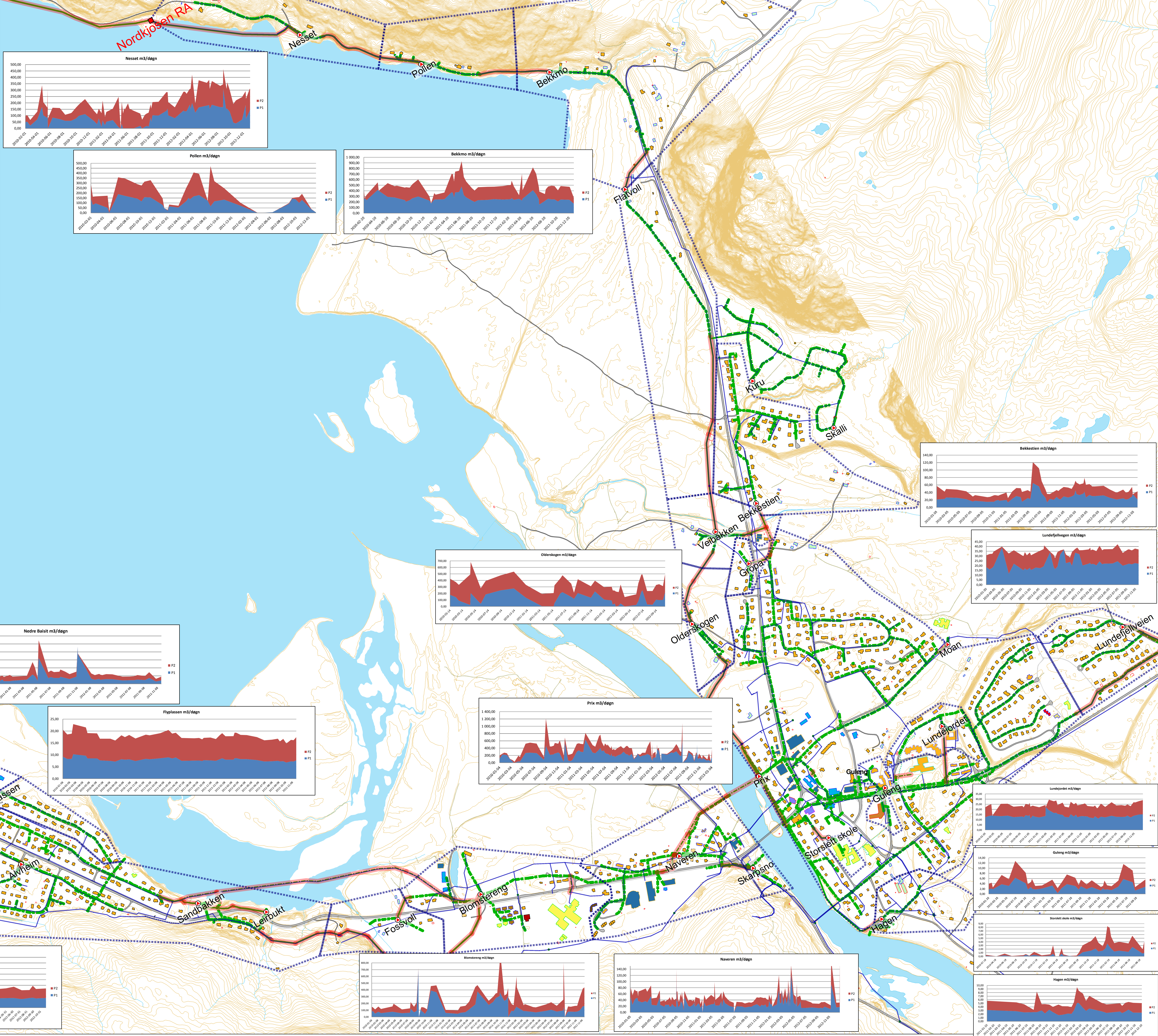
Målestokkskala

0 500 1000

Meter

Oppdragsnr: 5125359; Tegningsnr:104; Dato:2014-08-01

Norconsult

TILSTANDSVURDERING PUMPESTASJONER

Tilstand er kartlagt med utgangspunkt i nedenforstående

kontrollpunkter knyttet til drift, funksjon, bygg, automatikk/pumper og elektrisk utrusting.

Tegnforklaring:

Tilstandsvurdering:

- Bra
- Forbedringspotensial
- Dårlig

[illegible]

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
43/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014

Høring- endring av motorferdselsloven

Henvisning til lovverk:

Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag og

Forskrift for motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Vedlegg

1. Bruk av snøscooter for fornøyleskjøring - forslag til endringer i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag og forskrift for motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Rådmannens innstilling:

1. Nordreisa kommune er godt fornøyd med at regjeringen har tatt initiativ til endring i motorferdselloven slik at kommunene selv gis adgang til etablering av scooterløyper.
2. Nordreisa kommune støtter departementets forslag til endring i lov og forskrift for etablering av nye scooterløyper.
3. Nordreisa kommune støtter ingen av departementets to alternativer til overgangsordninger for etablerte scooterløyer i Nord-Troms og Finnmark, da dette innebærer et omfattende kommuneplanarbeid med utarbeiding av planprogram og dokumentasjon av en rekke tema og høringsprosesser i tråd med krav etter plan og bygningsloven. Nordreisa kommune anser at et slikt omfattende arbeid vil være urimelig, kostbart og unødvendig for å beholde et velfungerende løypenett. Eksisterende løypenett anses som tilstrekkelig utredet.
4. Hjemmel for videreføring av eksisterende løypenett i Nord-Troms og Finnmark bes inntatt med egne bestemmelser i lov og forskrift, likevel slik at nye scooterløyper vedtas etter foreslåtte nye bestemmelser.
5. Nordreisa kommune er positiv til innføring av brukerbetaling. En slik ordning må organiseres mer profesjonelt enn det som fremgår av høringsframlegget. Dersom alle kommuner skal organisere egne system for brukerbetaling vil mye av inntektene gå med til å drifte et slikt system. Det vil også bli uoversiktlig for brukerne. Særlig der sammenhengende løypenett krysser flere kommuner. Brukerbetaling bør derfor organiseres nasjonalt. Innkreving kan eventuelt skje gjennom årsavgiften, og en stor del av dette bør øremerkes til drift av scooterløyper, oppsyn og administrasjon av ordningen i kommunen.

Ved innføring brukerbetaling gjennom en nasjonal forskrift vil driften av løypene kunne profesjonaliseres og påkostes noe mer enn i dag. Det kan også være en grei oppgave for SNO

eller andre ansatte i betalt stilling. Da vil en kunne få enhetlig merking og skilting av løyper i hele landet. Det vil også gi arbeidsplasser i distriktene.

6 Andre forhold vi mener det må sees på i forbindelse med lov- og forskriftsendringen:

Når det gjennomføres en revidering av regelverket bør også en del andre sider gjennomgå enten i regelverket eller i nytt rundskriv. Dette vil være med på å forenkle forvaltninga og oppklare en del gråsoner. Følgende tema bør vurderes:

- Jordbruk, skogbruk og reindrift har en direkte hjemmel til transport som er nødvendig i næringssammenheng. Grensen mellom hva som regnes som en del av næringen, og hva som er «nødvendig transport» kan i mange tilfeller være uklart. Strukturutviklingene i landbruket sammen med den teknologiske utviklinga innen motorkjøretøy har ført til at det kan være grunnlag for en gjennomgang. Eksempler på tilfeller som er kan være uklar:
 - Hvor langt kan man inkludere tilleggsnæringer?
 - Bruk av motorisert ferdsel ved tilsyn av beitedyr? Eventuelt langs faste traseer.
 - Transport på nedlagte gårdsbruk som gjerne kan være ubebodd?
- Vedtransport på barmark som ikke kommer inn under Lovens §3 som næringsmessig skogbruk bør ha en annen og enklere hjemmel enn dispensasjonsbestemmelsen (forskriftens §6). I de fleste tilfeller er det snakk om nyttetransport, og det er ikke intensjonen til regelverket å hindre denne ferdselen.
- Kjøring på traktorveg. Her kan det presiseres nærmere hva som inngår i begrepet «opparbeidet til kjøring med bil». Vi har mange gode traktorveier og dårlige bilveier som ligger i en gråsone i forhold til definisjonen i motorferdselloven.
- Dispensasjonsbehandling etter forskriftens §6.
§ 6. I unntakstilfelle kan kommunestyret - eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer - etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 - § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte.

Her fastsettes det at det SKAL være et politisk organ som skal avgjøre saker etter § 6. Denne formuleringen, *kommunestyret - eller et annet folkevalgt organ*, er svært rigid og den fører i mange tilfeller vanskeligheter med å få behandlet en søknad raskt nok. Vi mener også at det må være opp til det enkelte kommunestyre og fastsette sine delegasjonsregler og at dette ikke skal fastsettes i en nasjonal forskrift. Vi mener derfor at denne formuleringen må oppheves og den byttes ut til at kommunen kan behandle dispensasjonssaker. Det enkleste er at § 6 kan oppheves helt og at formuleringen over settes inn et siste punkt (bokstav g) under § 5, som tar opp særlige grunner.

- Søknader som gjelder kjøring i verneområder behandles i dag dobbelt. Fylkesmannen eller et lokalt verneområdestyre behandler søknaden etter Naturmangfoldloven og lokale verneforskrifter, mens kommunen behandler saken etter Motorferdselloven etterpå hvis søker har fått tillatelse etter vernebestemmelsene. For en søker oppfattes dette som svært tungvint at saken må behandles av to offentlige instanser. Ut fra erfaring fra dagens praksis bør en forenkling gjøres ved at slike saker bare behandles av ett organ.
- Behandling av dispensasjonssøknader. I dagens motorferdselslov åpnes det ikke for å kunne fastsette gebyr for behandling av dispensasjonssøknader. Vi mener loven her må endres slik

at kommunen kan fastsette gebyr på samme måte som behandling etter plan- og bygningsloven.

- Fastmerking. I dagens regelverk åpnes det ikke for fastmerking. Vi mener at i forhold til sikkerhet for brukere må kunne bruke fastmerker i delvis eller fullt ut.

Kommunen viser forøvrig til saksutredningen.

Saksopplysninger

Det kongelige Klima- og miljødepartementet har i brev av 10.juli 2014 sendt ut på høring, Bruk av snøscooter for fornøyleseskjøring –forslag til endringer av lov om motorferdsel i utmark og vassdrag og forskrift for motorkjøretøyer i utmark og islagte vassdrag. Høringsfrist er 19.september 2014.

De skriver følgende:

Gjeldende rett. Bakgrunnen for forslagene til lov - og forskriftsendringer

Utgangspunktet er at all motorisert ferdsel i utmark er forbudt, på både bar og snødekt mark, jf. § 3 i motorferdselloven. Motorferdselloven med tilhørende forskrifter gjør imidlertid flere unntak fra dette forbudet. Unntakene knytter seg i all hovedsak til nyttekjøring. Det fremgår av motorferdsellovens forarbeider at utgangspunktet for reguleringen av motorisert ferdsel i utmark er å søke å begrense ferdselen til formål og behov som har en allment akseptert nytteverdi, og derved begrense unødvendig kjøring og fornøyleseskjøring. Samtidig skal regelverket sikre at den kjøring som er tillatt skjer til minst mulig skade og ulempe for naturmiljø og friluftsliv.

Nyttekjøring i utmark forvaltes i dag primært av kommunene, som er gitt utstrakt myndighet til å åpne for slik kjøring gjennom tillatelser og dispensasjoner.

Fram til lov om motorferdsel i utmark og vassdrag kom i 1977 var det ikke noe alminnelig lovgrunnlag for å regulere motorferdsel i naturen. Det fantes enkeltbestemmelser i særlovgivningen (naturvernloven, vegtrafikkloven mv), men disse bestemmelsenes anvendelsesområde var knyttet til særlovenes spesifikke formål og bestemmelsene ga derfor begrenset mulighet for generell regulering av motorisert ferdsel i utmark.

Både velstandsutvikling og teknologisk utvikling medførte stadig økning av motorisert ferdsel i utmark og vassdrag, herunder til fritidsbruk. I Ot.prp. nr. 45 (1976-77) lagt fram av regjeringen Brundtland fremgår det at den motoriserte ferdselen mange steder er blitt så omfattende at "den medfører for stor belastning på knappe naturressurser som fiske og vilt og betydelig slitasje på og støy i naturmiljøet og reduserer trivselen", og at det derfor "ut fra et samfunnsmessig helhetssyn" var behov for å regulere dette.

I proposisjonen heter det videre at det "naturlige utgangspunkt for en regulering av motorferdselen må være å søke å begrense den til formål og behov som har en allment akseptert nytteverdi", og at siktemålet med loven måtte være "å verne om naturmiljø og fremme trivselen".

Ti år senere så man at det på tross av loven hadde skjedd sterk økning av motorisert ferdsel i utmark. Blant annet hadde antall snøscootere økt fra 6 000 i 1975 til 30 000 i 1986 (i dag er tallet ca 76 500). Også antallet barmarkskjøretøy hadde økt betydelig. Kommunenes praktisering av loven hadde variert sterkt, og enkelte kommuner fulgte en langt mer liberal praksis enn forutsatt. I 1977-loven var myndigheten til å gi både forskrifter og enkelttillatelser om motorferdsel i utmark lagt til kommunene. I 1988 ble loven endret og de kommunale forskriftene erstattet med en landsomfattende (nasjonal) forskrift (forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag), da man fant dette riktig på bakgrunn av den raske utviklingene og dertil økende konflikter, jf. Ot.prp. nr. 60 (1986-87). Målet med den nasjonale forskriften er "å hindre den rene fornøyleseskjøring, uten å legge

hindringer i veien for den kjøring som har et nyttig og nødvendig formål", jf Ot.prp. nr. 60 (1986-87) side 10.

Regelverket om motorferdsel i utmark åpner i dag ikke for fornøyleskjøring, bortsett fra i Nord-Troms og Finnmark hvor det gjelder egne regler. Her kan Fylkesmannen legge ut løyper etter forslag fra kommunestyrene. Løypene er åpne for allmennheten.

De senere årene har det vært fremsatt ønsker fra flere kommuner og fylkesting utenfor Nord-Troms og Finnmark om å få adgang til å etablere snøscooterløyper for fornøyleskjøring. Løyper ønskes etablert både som tilbud til allmennheten og til bruk i reiselivssammenheng, der snøscooterturisme vil kunne være en viktig inntektskilde.

Regjeringen ønsker å gi kommunene større ansvar og råderett i eget lokalmiljø. I Sundvoldenerklæringen pkt. 10 heter det at Regjeringen vil la kommunene forvalte motorisert ferdsel i utmark. På denne bakgrunn iverksatte regjeringen vinteren 2013/2014 et forsøk der 104 kommuner ble gitt anledning til å etablere snøscooterløyper for fornøyleskjøring i medhold av lov 27. juni 2003 nr. 13 om forsøk i offentlig forvaltning (forsøksloven).

Sivilombudsmannen konkluderte i en uttalelse 12. juni 2014 med at omfanget av forsøket lå utenfor de rettslige rammene til forsøksloven. Selv om regjeringen mente at forsøket var lovlig og Sivilombudsmannens konklusjoner formelt sett ikke er rettslig bindende, besluttet Regjeringen 19. juni 2014 etter en helhetsvurdering å avvikle forsøket og i stedet legge til rette for en rask lovprosess. Regjeringen besluttet samtidig at rammene for etablering av løyper i lovforslaget ikke skal avvike vesentlig fra de rammer som gjaldt for forsøket. I vedtak samme dag, ved behandling av Innst 309 (S) fra energi- og miljøkomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Terje Aasland og Ola Elvestuen, ba Stortinget regjeringen om snarest mulig å legge fram forslag til endring i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag som sikrer lokal forvaltning innenfor tydelige nasjonale retningslinjer som inntas i loven (anmodningsvedtak nr. 549 (2013-2014)).

Departementets forslag:

For lesing av hele forslaget, se vedlegg Vi vil under ta for oss hovedtrekkene i forslaget.

Departementet foreslår at kommunene gjennom denne lovendringen får myndighet til å legge ut snøscooterløyper for fornøylesformål.

For å ivareta hensynene til tradisjonelt friluftsliv, dyr- og fugleliv, naturmangfold settes det strenge krav til planprosessen etter plan- og bygningsloven og hvor løyper kan etableres. Videre er det strenge regler mot å legge løyper i skredutsatte områder.

Endringsforslagene omfatter både motorferdselsloven og forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark. Først omtales endringer i loven.

Forslag til endringer i motorferdselsloven:

Her foreslås det ny tredjeledd i §4 som åpner for at Staten gjennom en forskrift kan gi kommunene myndighet til å etablere løyper gjennom arealplan eller reguleringsplan. Løypene kan ikke legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller villreinområder.

I dagens lov § 5 åpnes det for at kommunene i Nord Troms og Finnmark kan etablere rekreasjonsløyper. For at det ikke skal bli to regimer i landet foreslås det at § 5 tredje ledd oppheves.

Overgangsbestemmelser:

I forslaget er det skissert to mulige løsninger for overgangsløsning:

-ved at § 5 tredje ledd oppheves, men at det i en overgangsbestemmelse fastsettes at løypene fastsatt i medhold av § 5 tredje ledd opprettholdes for den perioden kommunene trenger for å innrette seg. Departementet antar at en periode på seks år vil være tilstrekkelig. I løpet av en slik periode vil kommunene ha rukket å være gjennom rullering av kommuneplan og hatt god anledning til å vurdere eventuelle løyper. Denne løsningen må kombineres med at departementet i overgangsbestemmelsen gis hjemmel å gi nærmere overgangsregler, for eksempel om stenging, merking, forbud mot bruk i bestemte tidsrom mv. Løsningen er lovteknisk ryddig, men departementet er noe usikker på om det er praktisk gjennomførbart å ha felles regler for alle de lokale løypene i en sentral overgangsforskrift.

-ved å videreføre de to regimene parallelt, til kommunene har rukket å innrette seg, slik at § 5 tredje ledd oppheves med virkning først etter en periode. De eksisterende forskriftene gitt av fylkesmannen vil da videreføres med hjemmel i loven § 5 tredje ledd og forskriften § 4 inntil disse bestemmelsene oppheves. Også her antas seks år å være en tilstrekkelig lang periode for dobbeltregime. Siden hensikten med en slik løsning vil være å sikre tilstrekkelig hjemmel for en midlertidig videreføring av forskrifter om allerede eksisterende løyper, vil det være en forutsetning at fylkesmannen i seksårsperioden ikke etablerer nye løyper eller deltraseer med hjemmel i § 5. Nye løyper, også korte deltraseer, må etableres av kommunen med hjemmel i de nye bestemmelsene gitt i medhold av § 4 a i loven. Denne overgangsløsningen vil slik departementet ser det trolig være den praktisk enkleste.

Departementet vurderer det slik at det sistnevnte alternativet vil være det langt enkleste å gjennomføre i praksis. Departementet går derfor inn for løsning der bestemmelsen oppheves, men med virkning først etter en overgangsperiode på seks år. De ber høringsinstansens syn på begge alternativene.

Forslag til endringer av forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag:

Forslaget legger opp til at § 4 i forskriften oppheves og at det i stede lages en ny § 4a. I § 4 a åpnes det for at kommune kan etablere snøscooterløyper og hvilke plan- og prosesskrav som stilles.

Videre foreslås det at § 8 oppheves. Den omfatter myndighet til Fylkesmannen til å legge ut isfiskeløyper. Departementet mener at på samme måte som § 4 faller mye av den praktiske grunnlaget bort. Det foreslås overgangsordninger på lik linje med § 4 på 6 år.

For § 9, som gjelder myndighet i perioden 5.mai t.o.m. 30.juni, foreslås det endring som gjør at denne paragrafen skal gjelde hele landet og ikke bare Nord Troms og Finnmark.

Andre forhold:

I forslaget går det fram at kommunen ikke kan legge diskriminerende hindringer i vegen for eksempel utbygd eller utenlandske kjørere. De åpner imidlertid opp for at kommunen kan bestemme at kun enkelte grupper kan få benytte enkelte løyper. Det de tenker på her er at enkelte løyper kan forbeholdes turismekjøring, men at den ikke er åpen for andre.

Videre åpnes det for å ta betaling for bruk av løypene gjennom tillatelser eller oblater. Grunneierretten gjelder over motorferdselloven, slik at grunneiere har på egen grunn lov til å nekte oppretting av snøscooterløyper.

Vurdering:

Nordreisa kommune er fornøyd med at regjeringen har tatt initiativ til endring i motorferdselloven slik at kommunene gis adgang til etablering av scooterløyper. De foreslåtte endringene i nasjonal forskrift er tydelige og restriktive. Rådmannen støtter departementets forslag til ny §4a i lov og forskrift for etablering av nye scooterløyper, men ser at det er for omfattende krav som stilles for videreføring av eksisterende løypenett

Nordreisa kommune har et velfungerende løypenett for snøscooter. Dette løypenettet følger de ferdssårene som allerede var i bruk når dagens regelverk ble vedtatt. Vårt løypenett er i dag tilnærmet likt slik det var når lov om motorferdsel i utmark ble vedtatt og formalisert av fylkesmannen gjennom forskrift. Departementets forslag til endring av lov og forskrift innebærer et omfattende kommuneplanarbeid med utarbeiding av planprogram og dokumentasjon av en rekke tema og høringsprosesser i tråd med krav etter plan og bygningsloven. Nordreisa kommune anser at et slikt omfattende arbeid vil være urimelig å gjennomføre for å beholde et velfungerende løypenett. Nordreisa kommune er ikke kjent med konflikter i forhold til friluftsliv, biologisk mangfold eller sikkerhet i vårt løypenett. På denne bakgrunn ønsker Nordreisa kommune at eksisterende løyper opprettet av fylkesmannen før 1.1.2014 videreføres gjennom endring av lov og forskrift.

Motorferdsellovens §5 tredje ledd og Nasjonal forskrift § 4 første ledd, og kan lyde:

Lovens § 5 tredje ledd. *I Finnmark og Nord-Troms skal snøscooterløyper som er gitt i forskrift av fylkesmannen før 1.1.2014 angis i arealplan som trasé for snøscooterløype.*

Nasjonal forskrift §4. *I Finnmark og Nord-Troms (Kvænangen, Kåffjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord kommuner) kan snøscooter nyttes på vinterføre i løyper som er gitt ved forskrift av fylkesmannen før 1.1.2014. Slike snøscooterløyper skal angis i arealplan som trasé for snøscooterløype. Løypene skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traseen.*

Med rådmannens forslag til endring av lovens § 5 tredje ledd og Nasjonal forskrift §4 vil alle nye løyper, også i Nord-Troms og Finnmark, etableres etter samme regime som for resten av landet, samtidig som eksisterende løyper videreføres ved angivelse i arealplan og vedtak etter foreslåtte Nasjonale forskrift §4.

§4a

Den nye paragrafen åpner for at alle kommuner som ønsker det kan gjennomføre en prosess gjennom arealplan eller reguleringsplan for å fastsette nye løypetraseer for scooterløyper. Bestemmelser til løypenettet må fastsettes gjennom en kommunal forskrift. Det må altså gjennomføres to prosesser før løypene er ferdig godkjente.

Prosessregler for fastsetting av løypetraseene følger regler for arealplan eller reguleringsplan.

Kommunen skal i egen forskrift bestemme bruken av løypene, herunder kjørefart og kjøretid. Videre kan kommunen innføre brukerbetaling som skal dekke kostnader ved drift av løypene.

Vi mener at en slik forskrift heller må fastsettes nasjonalt for alle kommuner. Dette begrunnes i følgende:

Nord Troms og Finnmark har hatt scooterløyper i 25 år. Dette er kommunale løyper, men løypenettet er nå slik utbygd at løypene krysser kommune- og fylkesgrenser og flere steder landegrenser. I dag kan du kjøre scooter i rekreasjonsløyper fra Nord Troms i vest til Kirkenes i øst Finnmark og du kan kjøre fra Nord Troms til langt sør i Nord Sverige eller sør i Nord Finland. Med dette som bakgrunn vil det bli svært uoversiktlig når en nå åpner for at enkeltkommunen skal avgjøre om det skal innføres brukerbetaling eller andre lokale regler. Da

må brukerne hele tiden være oppdatert på hvilke kommuner som evt innfører ulike regler. Vi foreslår derfor at dette tas inn i en nasjonal forskrift hvor det fastsettes nasjonale regler og at det innføres brukerbetaling og at dette gjøres gjennom en oblatorsordning. Slik fungerer det i Sverige og Finland, og de har hatt denne ordningen i mange år. Disse inntektene kan så brukes til merking og oppsyn av løypenettet.

På samme måte som over mener vi det må være nasjonale regler for kjørefart og kjøretid.

Ny § 9 Motorferdsel er ikke tillatt i perioden 5.mai til og med 30.juni.

Denne paragrafen omfatter to forhold:

For det første angir den at rekreasjonsløyper, som kan opprettes etter § 4 a stenges 5.mai hvert år.

Erfaringene fra løypenettet i Nord Troms og Finnmark er at denne regelen, som også var i den gamle loven, har blitt praktisert forskjellig av Fylkesmennene i Troms og Finnmark. Troms har kjørt svært restriktivt på denne regelen, mens i Finnmark har fylkesmannen forlenget bruken av løypene etter 5.mai for en del løyper nesten hvert år, hvis snøforholdene er gode og at det ikke forstyrrer reindrifta. Erfaringene herfra viser altså at det er individuelle forskjeller for nesten hver løype i forhold til hvordan det påvirker reindrifta. For noen løyper er det behov for å stenge før 5.mai, men for andre løyper er det ingen problem at de er åpne ei uke eller to ekstra. Vi mener derfor at dette kan fastsettes gjennom bestemmelser etter § 4a for den enkelte løype ut i fra hensyn til reindrifta og annet tradisjonelt friluftsliv.

For det andre så omfatter denne paragrafen behandling av dispensasjonssøknader som gjelder perioden 5.mai til 30.juni. Vi støtter forslaget i loven om at denne perioden får et spesielt og strengt regelverk pga av at dette er en sårbar periode om våren.

Avgrensning til bestemte brukergrupper og betaling

Forslaget legger opp til at kommunen kan legge begrensninger på formål eller grupper, men det påpekes at reglene ikke må være diskriminerende. Begrensningene må derved være objektive og ikke-diskriminerende.

Forslaget legger imidlertid opp til at enkelte grupper kan få egne løyper. En tenker her på profesjonelle turistbedrifter som kan få egne løyper, som ikke vil være åpne som rekreasjonsløyper.

I utgangspunktet er dette positivt for en del turismebedrifter som kan få tilknytningsløyper fra sine baser, slik at de ikke trenger å frakte scooterne til nærmeste godkjente løype, men det må samtidig være klare grenser for hva som er turismekjøring og hvilke kriterier som må til for kunne definere seg en turismebedrift. Et annet aspekt er forholdet til andre scooterbrukere i samme området. De kan oppfatte det som urettferdig at ei løype bare skal være åpen for ei gruppe, som for eksempel turister.

Forslaget legger videre opp til at det kan innføres oblats mot betaling, hvis midlene går til drift av løypene.

Vi mener dette er et godt forslag. Pr i dag så er det kommunen som har ansvaret for rekreasjonsløypene, men i de fleste kommuner så er det lokale scooterforeninger som står for det praktiske arbeidet med merking og skilting av løypene. Kommunen står for alle kostnadene. Ved innføring av oblats og brukerbetaling gjennom en nasjonal forskrift vil dette arbeidet kunne profesjonaliseres og gjøres av for eksempel SNO. Da vil en kunne få enhetlig merking og skilting av løyper i hele landet.

Økonomiske spørsmål

Her foreslås det at Statlige etater skal få kompensert sine ekstra utgifter til oppsyn og kontroll, mens kommunene ikke skal få noe kompensasjon fordi det er kommunen sjøl som avgjør om det skal opprettes rekreasjonsløyper.

Vi mener dette er en svært lettvin måte og fremmestille det på. Det er etter interessen for forsøksordningen ca 130 kommuner i landet som er aktuelle for denne lovendringen, og når en åpner for en lovendring så må Staten ta inn over seg at det koster penger. Det som imidlertid ikke tas opp her, og som årlig vil ta mer tid for kommunene enn planprosess for etablering av rekreasjonsløyper, er dispensasjonsbehandling etter §§ 5 og 6. Vi vil ta opp dette i et eget punkt under.

Andre forhold som vi mener må sees på i samme lovendring

Med bakgrunn i erfaringene med rekreasjonsløyper i 25 år ønsker vi å komme med noen forslag til andre endringer av både Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag og Forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag.

Når det nå tas en gjennomgang av dette lovverket, mener vi at det er fornuftig og riktig også å se på noen av de andre paragrafene.

Dispensasjonsbehandling:

Når det etableres rekreasjonsløyper for scootere medfører det at antall scootere vil øke. Det medfører også at antall søknader om dispensasjon etter §§ 5 og 6 vil øke. Snøscooteren er et nyttig redskap på vinterføre, og mange ønsker å bruke den til nyttekjøring, som for eksempel vedkjøring. Loven åpner også for at det er mulig å søke dispensasjon for kjøring av bagasje og utstyr til egne hytter hvis de ligger mer enn 2,5 km fra oppkjørt veg. Dette medfører mange enkeltsøknader og mye tid til saksbehandling.

Vi mener her loven må åpnes for at det kan ilegges saksbehandlingsgebyr for slike dispensasjonssøknader på samme måte som plan- og bygningsloven og mange andre lover som har en slik hjemmel.

Et annet forhold som gjelder dispensasjonsbehandling er formuleringen i §6

§ 6. I unntakstilfelle kan kommunestyret - eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer - etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 - § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte.

Her fastsettes det at det SKAL være et politisk organ som skal avgjøre saker etter § 6. Vi mener denne formuleringa, *kommunestyret - eller et annet folkevalgt organ*, er svært rigid og den fører i mange tilfeller vanskeligheter med å få behandlet en søknad raskt nok. Vi mener også at det må være opp til det enkelte kommunestyre og fastsette sine delegasjonsregler og at dette ikke skal fastsettes i en nasjonal forskrift.

Vi mener derfor at denne formuleringen må oppheves og den byttes ut til at kommunen kan behandle dispensasjonssaker. Det enkleste er å oppheve § 6 og i stedet sette inn et siste punkt, (bokstav g) under § 5, som tar opp særlige grunner.

De siste åra har det blitt etablert flere turistbedrifter som benytter seg av snøscooter. I hovedtrekk henvises disse til å benytte seg av det etablerte løypenettet i regionen, men noen ganger har de behov/ og ønsker om å kjøre litt utenfor løypenettet. Vi har hatt søknader om dette, men etter § 6 kan vi ikke behandle disse søknadene fordi den ikke gir hjemmel til å behandle denne type søknader. Vi mener dette er svært rigid og mener at kommunene må kunne vurdere alle typer søknader.

Dobbeltbehandling av saker i verneområder:

Dispensasjonssøknader som gjelder i kjøring i verneområder behandles i dag dobbelt. Fylkesmannen eller et lokal verneområdestyre behandler søknaden etter Naturmangfoldloven og lokale verneforskrifter, mens kommunen behandler saken etter Motorferdselloven etterpå hvis den har fått tillatelse etter vernebestemmelsene.

For en søker oppfattes dette som svært tungvint at saken må sendes til to offentlige instanser, og at det må søkes i god tid hvis begge instansene skal rekke å behandle saken. Vi mener det bør gjøres en forenkling her ved at slike saker kun behandles etter Naturmangfoldloven og verneforskrifter siden de forvalter det strengeste regelverket. Vi har vanskeligheter med å se i hvilke saker kommunen sier nei hvis vernemyndighetene sier ja. Derved blir dette kun en dobbeltbehandling som er tungvinn for søker og dyr for det offentlige.

Fastmerking:

Etter dagens regelverk skal løypene merkes med bjørkestikker. I deler av Finnmark har de etter søknad fått tillatelse til delvis fastmerking. Nabolandene, Sverige og Finland praktiserer også fastmerking.

Erfaringene med bruk av bjørkestikker er at det er arbeidskrevende og at det i ved store snøfall må merkes for å oppnå en god kvalitet, slik at løypene er sikre å kjøre etter.

Vi mener derfor det må åpnes for full eller delvis fastmerking. (med delvis fastmerking menes at det fastmerkes med litt lang avstand og at det merkes med bjørkestikker imellom) Dette vil gi en bedre kvalitet og derved sikrere løype for brukerne ved dårlig vær.

Dag Fundenes

Se adresseliste

Deres ref

Vår ref
14/523

Dato
10.07.2014

Bruk av snøscooter for fornøyleseskjøring – forslag til endringer i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag og forskrift for motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

1. Innledning

Klima- og miljødepartementet sender med dette på høring forslag til endringer i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven), og forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (forskrift for motorkjøretøyer i utmark etc.).

Forslagene gjelder innføring av adgang til å etablere snøscooterløyper for fornøyleseskjøring.

Liste over høringsinstanser følger vedlagt. Vi ber høringsinstansene vurdere om forslaget også bør forelegges underliggende organer mv. som ikke er oppført på listen. Høringsbrevet er tilgjengelig elektronisk på www.regjeringen.no/kld.

Høringsfristen er 19. september 2014.

Merknader til forslaget bes sendt elektronisk i Word-format (ikke som PDF-fil) til Klima- og miljødepartementet på e-postadressen postmottak@kld.dep.no

2. Gjeldende rett. Bakgrunnen for forslagene til lov- og forskriftsendringer

Utgangspunktet er at all motorisert ferdsel i utmark er forbudt, på både bar og snødekt mark, jf. § 3 i motorferdselloven. Motorferdselloven med tilhørende forskrifter gjør imidlertid flere

Postadresse
Postboks 8013 Dep
NO-0030 Oslo
postmottak@kld.dep.no

Kontoradresse
Kongens gate 20
<http://www.kld.dep.no/>

Telefon*
22 24 90 90
Org no.
972 417 882

Naturforvaltningsavdelingen Saksbehandler
Hege Feiring
22 245891

unntak fra dette forbudet. Unntakene knytter seg i all hovedsak til nyttekjøring. Det fremgår av motorferdsellovens forarbeider at utgangspunktet for reguleringen av motorisert ferdsel i utmark er å søke å begrense ferdselen til formål og behov som har en allment akseptert nytteverdi, og derved begrense unødvendig kjøring og fornøyleseskjøring. Samtidig skal regelverket sikre at den kjøring som er tillatt skjer til minst mulig skade og ulempe for naturmiljø og friluftsliv.

Nyttekjøring i utmark forvaltes i dag primært av kommunene, som er gitt utstrakt myndighet til å åpne for slik kjøring gjennom tillatelser og dispensasjoner.

Fram til lov om motorferdsel i utmark og vassdrag kom i 1977 var det ikke noe alminnelig lovgrunnlag for å regulere motorferdsel i naturen. Det fantes enkeltbestemmelser i særlovgivningen (naturvernloven, vegtrafikkloven mv), men disse bestemmelsenes anvendelsesområde var knyttet til særlovenes spesifikke formål og bestemmelsene ga derfor begrenset mulighet for generell regulering av motorisert ferdsel i utmark.

Både velstandsutvikling og teknologisk utvikling medførte stadig økning av motorisert ferdsel i utmark og vassdrag, herunder til fritidsbruk. I Ot.prp. nr. 45 (1976-77) lagt fram av regjeringen Brundtland fremgår det at den motoriserte ferdselen mange steder er blitt så omfattende at *"den medfører for stor belastning på knappe naturressurser som fiske og vilt og betydelig slitasje på og støy i naturmiljøet og reduserer trivselen"*, og at det derfor *"ut fra et samfunnsmessig helhetssyn"* var behov for å regulere dette.

I proposisjonen heter det videre at det "naturlige utgangspunkt for en regulering av motorferdselen må være å søke å begrense den til formål og behov som har en allment akseptert nytteverdi", og at siktemålet med loven måtte være "å verne om naturmiljø og fremme trivselen".

Ti år senere så man at det på tross av loven hadde skjedd sterk økning av motorisert ferdsel i utmark. Blant annet hadde antall snøscootere økt fra 6 000 i 1975 til 30 000 i 1986 (i dag er tallet ca 76 500). Også antallet barmarkskjøretøy hadde økt betydelig. Kommunenes praktisering av loven hadde variert sterkt, og enkelte kommuner fulgte en langt mer liberal praksis enn forutsatt. I 1977-loven var myndigheten til å gi både forskrifter og enkelttillatelser om motorferdsel i utmark lagt til kommunene. I 1988 ble loven endret og de kommunale forskriftene erstattet med en landsomfattende (nasjonal) forskrift (forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag), da man fant dette riktig på bakgrunn av den raske utviklingene og dertil økende konflikter, jf. Ot.prp. nr. 60 (1986-87).

Målet med den nasjonale forskriften er *"å hindre den rene fornøyleseskjøring, uten å legge hindringer i veien for den kjøring som har et nyttig og nødvendig formål"*, jf Ot.prp. nr. 60 (1986-87) side 10.

Regelverket om motorferdsel i utmark åpner i dag ikke for fornøyleseskjøring, bortsett fra i Nord-Troms og Finnmark hvor det gjelder egne regler. Her kan Fylkesmannen legge ut løyper etter forslag fra kommunestyrene. Løypene er åpne for allmennheten.

De senere årene har det vært fremsatt ønsker fra flere kommuner og fylkesting utenfor Nord-Troms og Finnmark om å få adgang til å etablere snøscooterløyper for fornøyleskjøring. Løyper ønskes etablert både som tilbud til allmennheten og til bruk i reiselivssammenheng, der snøscooterturisme vil kunne være en viktig inntektskilde.

Regjeringen ønsker å gi kommunene større ansvar og råderett i eget lokalmiljø. I Sundvolden-erklæringen pkt. 10 heter det at Regjeringen vil la kommunene forvalte motorisert ferdsel i utmark. På denne bakgrunn iverksatte regjeringen vinteren 2013/2014 et forsøk der 104 kommuner ble gitt anledning til å etablere snøscooterløyper for fornøyleskjøring i medhold av lov 27. juni 2003 nr. 13 om forsøk i offentlig forvaltning (forsøksloven).

Sivilombudsmannen konkluderte i en uttalelse 12. juni 2014 med at omfanget av forsøket lå utenfor de rettslige rammene til forsøksloven. Selv om regjeringen mente at forsøket var lovlig og Sivilombudsmannens konklusjoner formelt sett ikke er rettslig bindende, besluttet Regjeringen 19. juni 2014 etter en helhetsvurdering å avvike forsøket og i stedet legge til rette for en rask lovprosess. Regjeringen besluttet samtidig at rammene for etablering av løyper i lovforslaget ikke skal avvike vesentlig fra de rammer som gjaldt for forsøket.

I vedtak samme dag, ved behandling av Innst. 309 (S) fra energi- og miljøkomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Terje Aasland og Ola Elvestuen, ba Stortinget regjeringen om snarest mulig å legge fram forslag til endring i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag som sikrer lokal forvaltning innenfor tydelige nasjonale retningslinjer som inntas i loven (anmodningsvedtak nr. 549 (2013-2014)).

3. Departementets forslag

Departementet foreslår at det gis en viss åpning for kjøring med snøscooter til fornøylesformål ved at kommunene gis adgang til å etablere løyper for slik kjøring.

Økt støy og trafikkbelastninger i utmark er negativt bl.a. for friluftsliv og for sårbart naturmangfold, og for dem som utsettes for støy som følge av slik ferdsel. En markert økt motorisering av norsk utmark er derfor ikke ønskelig og vil kunne få betydelige negative konsekvenser for det tradisjonelle friluftslivet og muligheten til å oppleve uberørt, stille natur. Selv om lovforslaget legger til rette for en viss åpning for motorisert ferdsel til fornøylesformål, er det fortsatt et mål å begrense motorferdsel i utmark mest mulig. Det er derfor vesentlig at det settes klare rammer for adgangen til å åpne opp for snøscooterkjøring, herunder at slik kjøring bare skal skje i nærmere fastsatte løyper, at det gjelder absolutt forbud mot kjøring i nærmere spesifiserte områder og at kommunene må hensynta virkninger for friluftsliv, naturmangfold, hytteområder, kulturminner og kulturmiljø. Videre er det viktig at kommunenes prosess frem til et eventuelt vedtak om å etablere snøscooterløype er god og grundig, og at ulike interesser klarlegges slik at de kan tas med i vurderingen.

Reglene som gjaldt for det nylig avviklede forsøket representerer etter departementets syn en god balanse mellom de ulike og til dels motstridende hensynene i saken. Gjennom forsøket

kunne kommunen å etablere snøscooterløyper for fornøyleskjøring gjennom en planprosess etter plan- og bygningsloven. En standardisert forskrift som hver enkelt kommune hadde vedtatt satte samtidig klare rammer for kommunenes planlegging. Forskriften forbød blant annet anlegging av løyper i nærmere angitte områder og stilte krav om hensyn kommunene skulle ta ved utarbeidelsen av løypene. Etter departementets syn er det naturlig at forslaget som her forelegges høringsinstansene, bygger på reglene som gjaldt for forsøket.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at det inntas en ny bestemmelse i motorferdselloven som gir hjemmel for å gi forskrift om adgang for kommunene til å etablere snøscooterløyper. Lovbestemmelsen fastsetter at løypene skal angis i arealplan eller reguleringsplan og inneholder de viktigste rammene for kommunenes planlegging, herunder bestemmelser om hvor løypene kan legges og hvilke hensyn kommunene skal ta for å sikre tilstrekkelig ivaretagelse av friluftsliv og naturmangfold. Dette vil etter departementets syn være i overensstemmelse med Energi- og miljøkomiteens vedtak om å legge fram et lovendringsforslag som sikrer lokal forvaltning innenfor tydelige nasjonale retningslinjer som inntas i loven. Mer detaljerte regler om rammene for løypene og prosessen i kommunene foreslås gitt i forskriften.

Departementet foreslår videre at det gjøres enkelte andre endringer i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag som følge av den nye forskriftshjemmelen.

Departementets forslag til lov- og forskriftsendringer fremgår av punkt 4. I punkt 6 tar departementet opp enkelte problemstillinger som vi ikke fremmer konkrete forslag om, men som vi ber om innspill på.

Nærmere om rammene for kommunens planlegging

Områder som skal være unntatt

Departementet foreslår i hovedsak tilsvarende begrensning for hvor løypene kan legges som i forsøket. Det innebærer at løypene ikke kan legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Departementet har vurdert om alle villreinområder bør være unntatt, men har funnet at dette vil dekke svært omfattende arealer uten at det nødvendigvis er skadelig for villrein at det anlegges løyper i de enkelte områdene. I den grad de planlagte snøscooterløypene faktisk utgjør en trussel mot villrein, eventuelt andre dyre- og fuglearter eller annet naturmangfold, plikter kommunen uansett å hensynta dette, idet departementet foreslår at kommunen i planarbeidet skal ha en generell plikt til å ta hensyn til støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø. Departementet har videre vurdert om viktige friluftslivsområder bør unntas. Departementet viser til at blant annet Den Norske Turistforening og Norsk Friluftsliv (tidligere Friluftslivets fellesorganisasjon) har anmodet om at snøscooterløyper forbys i store sammenhengende vinterfriluftslivsområder. Departementet er enig i at det er av vesentlig betydning å beholde store sammenhengende områder uten motorisert ferdsel. Departementet mener imidlertid at forbudsområdene må være klart avgrenset for å gjøre regelverket enkelt anvendelig og etterprøvbart. At loven ikke inneholder et uttrykkelig forbud mot å legge løyper i viktige friluftsområder, innebærer uansett ikke at det er fritt fram for kommune å legge løyper i slike

områder, idet departementet foreslår at lovforslaget inneholder en plikt for kommunene til å ta hensyn til støy og andre ulemper for friluftsliv, og videre at kommunen i planforslaget skal utrede virkningen løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet, samt kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftslivsområder i kommunen.

I forsøket var det et absolutt forbud mot å legge løyper i skredutsatte områder eller bratt terreng. Departementet foreslår (som i forsøket) at det i forskriften inntas en plikt for kommunene til å ta hensyn til sikkerheten til de som kjører og andre. Dette kravet vil også omfatte plikt for kommunen til å vurdere mulig skredfare i løypetraseene. Departementet mener sikkerhetsaspektet er tilstrekkelig ivaretatt gjennom dette og at det derfor ikke er nødvendig å lov- eller forskriftsfestsette et eksplisitt forbud mot løyper i skredutsatte områder eller bratt terreng.

4. Forslag til endringer i motorferdselloven og for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

4.1 Lov om motorferdsel i utmark og på islagte vassdrag

§ 4 a

Som nevnt innledningsvis innebærer motorferdselloven i dag et restriktivt utgangspunkt for regulering av motorferdsel i utmark og vassdrag. Det fremgår av forarbeidene at utgangspunktet for reguleringen av motorisert ferdsel er å søke å begrense ferdselen til formål og behov som har en allment akseptert nytteverdi, og derved begrense unødvendig kjøring og fornøyleseskjøring. En åpning for etablering av løyper for fornøyleseskjøring med snøscooter vil derfor kreve lovendring. Departementet foreslår at det inntas en ny bestemmelse i motorferdselloven om adgang for kommunene til å etablere snøscooterløyper. Bestemmelsen er utformet som en forskriftshjemmel som gir departementet kompetanse til i forskrift å gi adgang for kommunene til å etablere snøscooterløyper. Bestemmelsen gir rammer for departementets forskriftskompetanse og kommunenes planlegging, herunder bestemmelser om hvor slike løypene kan legges og hvilke hensyn kommunene skal ta for å sikre tilstrekkelig ivaretagelse av friluftsliv og naturmangfold. Det anses hensiktsmessig at mer detaljerte regler om kommunens adgang til å etablere snøscooterløyper fastsettes av departementet i forskrift.

Departementet foreslår at endringen tas inn som nytt annet og tredje ledd i loven § 4 a (endring i kursiv):

§ 4 a.(forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag)

Motorkjøretøyer kan i utmark og på islagte vassdrag bare brukes i samsvar med forskrift gitt av departementet.

Departementet kan i slik forskrift gi kommuner myndighet til å etablere løyper for kjøring med snøscooter på vinterføre. Forskriften kan omfatte nærmere regler om kommunens bruk av myndigheten.

Løyper etter annet ledd skal angis i arealplan eller i reguleringsplan. Løypene skal ikke legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep. I planarbeidet skal kommunene ta hensyn til støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø. I planforslaget skal kommunen utrede virkningen løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet, samt kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftslivsområder i kommunen.

Merknader til bestemmelsen

Andre ledd gir departementet myndighet til å gi forskrift om at kommunene kan etablere snøscooterløyper. Departementet kan i slik forskrift gi nærmere regler om kommunens bruk av myndigheten til å etablere løyper. Dette omfatter både nærmere regler om hvilke krav som gjelder for løypene og om prosessen kommunen skal følge når løypene etableres.

Tredje ledd fastsetter de viktigste kravene som gjelder for løypene og for kommunens prosess. Bestemmelsen fastslår at løypene skal angis i plan. Det vil dermed være plan- og bygningsloven som er verktøyet kommunene skal bruke for å fastsette løypetraseene. Bestemmelsen setter også rammene for hvor løypene kan legges, hvilke hensyn kommunene skal ta når løypene anlegges og hvilke utrednings- og kartleggingskrav som gjelder. Kravene i tredje ledd er gjentatt i utkastet til forskriftsbestemmelse som er omtalt senere i høringsbrevet. For nærmere omtale av kravene viser vi til merknadene til denne bestemmelsen.

§ 5

Selv om motorferdsellovgivningen i dag ikke åpner for fornøyleskjøring, er det som tidligere nevnt gjort et unntak fra dette når det gjelder Nord-Troms og Finnmark. Motorferdselloven § 5 tredje ledd lyder i dag:

"I Finnmark og i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Kåffjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storffjord) kan fylkesmannen etter forslag fra kommunestyret gi forskrift om adgang til bruk av snøscooter på vinterføre langs særskilte løyper i utmark og på islagte vassdrag. Vedkommende kommune skal sørge for merking av informasjon om løypene."

Bestemmelsen er, med tillegg av enkelte presiseringer, gjentatt i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark § 4.

Ved innføring av hjemmel for kommunene til å etablere snøscooterløyper gjennom arealplanlegging, antar departementet at det praktiske behovet for at fylkesmannen gir forskrift som nevnt i § 5 tredje ledd blir borte. I alle tilfelle mener departementet det vil være uryddig og lite ønskelig å ha ulike regimer for etablering av snøscooterløyper. Departementet foreslår derfor at § 5 tredje ledd oppheves.

Det vil kunne ta noe tid for kommunene å vurdere om de ønsker å videreføre eksisterende løyper og å fastsette disse gjennom arealplan i medhold av de nye bestemmelsene. For å gi kommunene tid til å innrette seg vil det derfor være behov for overgangsbestemmelser. Departementet ser to ulike måter å løse slike overgangsbestemmelser på:

- ved at § 5 tredje ledd oppheves, men at det i en overgangsbestemmelse fastsettes at løypene fastsatt i medhold av § 5 tredje ledd opprettholdes for den perioden kommunene trenger for å innrette seg. Departementet antar at en periode på seks år vil være tilstrekkelig. I løpet av en slik periode vil kommunene ha rukket å være gjennom rullering av kommuneplan og hatt god anledning til å vurdere eventuelle løyper. Denne løsningen må kombineres med at departementet i overgangsbestemmelsen gis hjemmel å gi nærmere overgangsregler, for eksempel om stenging, merking, forbud mot bruk i bestemte tidsrom mv. Løsningen er lovteknisk ryddig, men departementet er noe usikker på om det er praktisk gjennomførbart å ha felles regler for alle de lokale løypene i en sentral overgangsforskrift.
- ved å videreføre de to regimene parallelt, til kommunene har rukket å innrette seg, slik at § 5 tredje ledd oppheves med virkning først etter en periode. De eksisterende forskriftene gitt av fylkesmannen vil da videreføres med hjemmel i loven § 5 tredje ledd og forskriften § 4 inntil disse bestemmelsene oppheves. Også her antas seks år å være en tilstrekkelig lang periode for dobbeltregime. Siden hensikten med en slik løsning vil være å sikre tilstrekkelig hjemmel for en midlertidig videreføring av forskrifter om allerede eksisterende løyper, vil det være en forutsetning at fylkesmannen i seksårsperioden ikke etablerer nye løyper eller deltraseer med hjemmel i § 5. Nye løyper, også korte deltraseer, må etableres av kommunen med hjemmel i de nye bestemmelsene gitt i medhold av § 4 a i loven. Denne overgangsløsningen vil slik departementet ser det trolig være den praktisk enkleste.

Departementet vurderer det slik at det sistnevnte alternativet vil være det langt enkleste å gjennomføre i praksis. Departementet går derfor inn for løsning der bestemmelsen oppheves, men med virkning først etter en overgangsperiode på seks år. Vi ber imidlertid om høringsinstansens syn på begge alternativene.

4.2 Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

§ 4

§ 4 i forskrift for motorkjøretøyer i utmark etc. er gitt til gjennomføring av motorferdselloven § 5 tredje ledd. Bestemmelsen omhandler bruk av snøscooter i Finnmark og i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord) langs løyper som er utlagt av fylkesmannen etter forslag fra kommunestyret. Som for motorferdselloven § 5 tredje ledd antar departementet at det praktiske behovet for bestemmelsen vil bli borte ved innføring av hjemmel for kommunene til å etablere snøscooterløyper gjennom arealplanlegging.

Departementet foreslår derfor at bestemmelsens oppheves, med overgangsløsning tilpasset det som besluttes for loven § 5 tredje ledd, jf. punkt 4.1 foran,

Ny § 4a

Departementet mener det vil være mest hensiktsmessig at bestemmelsene som fastsettes med hjemmel i den foreslåtte bestemmelsen i motorferdselloven § 4 a bør gis i forskrift for motorkjøretøyer i utmark etc. Departementet foreslår at bestemmelser som regulerer kommunenes adgang til å etablere snøscooterløyper tas inn i en ny § 4a i forskriften, og at bestemmelsen skal lyde:

§ 4a.

Kommunen kan etablere løyper for kjøring med snøscooter (beltemotorsykel) på vinterføre.

Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Løypene skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traseen. For behandlingen av planen gjelder plan- og bygningsloven §§ 3-1 til 5-6 og §§ 10-1 til 13-4 med de unntak og særregler som følger av bestemmelsen her. Løypene skal ikke stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven §§ 11-6 og 12-4.

Kommunen skal i forskrift gi bestemmelser om bruken av løypene, herunder om kjørefart og kjøretider. Det kan i bestemmelsene fastsettes krav om brukerbetaling til dekning av kostnader for drift av løypene.

Løypene skal ikke legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø*
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.*

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet*
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.*

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype over en eiendom før grunneier har samtykket til slik løype.

Kommunens vedtak om trasé for snøscooterløype og bestemmelser om bruk av slike løyper kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1-9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans. Plan- og bygningsloven § 11-15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan. For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5-4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5-4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

Merknader til bestemmelsen

Første ledd: Bestemmelsen slår fast at kommunen har myndighet til å etablere løyper for fornøyelseskjøring med snøscooter på vinterføre. Kommunen kan bare åpne for fornøyelseskjøring i faste løyper, og vil ikke ha anledning til å åpne områder for fri kjøring utenfor løyper. Bestemmelsen kan heller ikke brukes som grunnlag for dispensasjon til for eksempel enkeltpersoner som ønsker å kjøre på tur eller hytteiere som ønsker å kjøre fra hytta til løypa.

Kommunen har ingen plikt til å etablere slike løyper.

Andre ledd: Løypene skal angis i arealplan eller reguleringsplan. Med arealplan menes kommuneplanens arealdel eller kommunedelplan for et område i kommunen.

For behandlingen av arealplanen gjelder saksbehandlingsreglene som gjelder for planer etter plan- og bygningsloven, med de unntak og særregler som følger av forskriften. Det formelle hjemmelsgrunnlaget for kommunens saksbehandling og vedtak om snøscooterløype er imidlertid motorferdselsloven og forskrift om motorferdsel i utmark – ikke plan- og bygningsloven. Arealplanen er med andre ord et virkemiddel for å synliggjøre de traseene som vedtas. Tilsvarende brukes plan- og bygningslovens prosessregler for saksbehandlingen etter forskriften.

Planen må inneholde et plankart som viser løypa som linjesymbol med sosikode 1164.

Kommunen kan enten avklare traseen som ledd i det ordinære kommuneplanarbeidet, eller den kan avklare traseen som egen sak der kommunen gjennom en planprosess må fastsette hvor traseen skal gå, og treffe et vedtak om trase som skal vises i en eksisterende arealplan/på et eksisterende plankart. I prosessen med å avklare traseen må kommune følge prosessreglene i plan- og bygningsloven §§ 3-1 til 5-6 og §§ 10-1 til 13-4. Kommunen må lage en saksfremstilling for å opplyse saken tilstrekkelig, i form av planbeskrivelse eller planprogram. Saksfremstillingen må tilpasses den konkrete situasjonen og behovet. Hvis det er snakk om mange trasealternativer og lange traseer med mange som vil komme i berøring med hytteområder mv bør kommunen utarbeide et planprogram for å opplyse saken godt nok.

Høringen kan begrenses til å gjelde snøscootertraseen. I høringen legger kommunen fram det utsnittet av kommuneplankartet som er nødvendig for å ta stilling til traseen. Underliggende arealformål må inngå for å kunne se løypa i den sammenheng den skal vurderes i og for å gi mulighet til å ta stilling til om løypa er innenfor kravene i forskriften.

Etablering av løyper gjennom arealplanlegging innebærer at plan- og bygningslovens bestemmelser om medvirkning, samarbeid, samråd, offentlighet og informasjon gjelder for behandling av planer etter forskriften. Det er av stor betydning at kommunen tidlig i planprosessen tar kontakt med aktuelle sektororganer og fylkeskommunen slik loven forutsetter. Det er en forutsetning at berørte interessegrupper som næringsinteresser (herunder reindriftsnæringa), beboerforeninger, grunneiere, turlag og andre friluftsansjasjoner,

miljøorganisasjoner, velforeninger, hytteforeninger og lignende får komme til orde i beslutningsprosessen.

Som det fremgår av merknaden til første ledd har kommunen ingen plikt til å utarbeide planer om snøscooterløyper. Kommunen kan heller ikke pålegge en privat aktør å fremme plan eller å bekoste slike planer.

Tredje ledd: Kommunen skal gi bestemmelser om bruken av løypene. Disse skal som et minimum omfatte regler om fartsgrenser, tidspunkt og tidsrom for kjøring (når på dagen, ukedager/helger/høytider, når på året m.v.). Kommunen bør også gi bestemmelser om rasting. I utgangspunktet vil det ikke være tillatt å kjøre utenfor løypene, og rasting bør derfor skje så nære løypa som mulig. Av sikkerhetsmessige grunner kan det likevel være nødvendig å fravike løypa noe. Kommunene bør gjennom bestemmelser angi hvor langt utenfor løypa det eventuelt er tillatt å kjøre, eventuelle områder der rasting ikke skal være tillatt m.v. Terrenget vil være avgjørende for hvor langt det er nødvendig å kjøre for å finne en leirplass. Kommunen bør fastsette en øvre grense som ikke bør overskride 30 meter. I de åpne løypene i Nord-Troms og Finnmark har i henhold til retningslinjer fra Klima- og miljødepartementet rasting ut fra sikkerhetsmessige og praktiske grunner vært akseptert inntil 300 meter fra merkestikkene i snaufjell og på islagt vann. Ut fra de særlige forholdene som gjør seg gjeldende i disse fylkene, som også har begrunnet de åpne snøscooterløypene her, vil departementet anta at denne praksisen bør kunne fortsette dersom den enkelte kommune ønsker det og nedfeller det i sine bestemmelser. Departementet ser imidlertid ingen grunn til å åpne for rasting i slike avstander fra løypene i landet for øvrig. Ved utredning av støy, effekter for friluftsliv og naturmangfold mv. må det tas høyde for de bestemmelser som er gitt om maksimal kjørelengde ut fra løypene til rasting ved beregning av influensområde.

Det kan også fastsettes andre begrensninger i bruken av løypene, for eksempel om bruk til bestemte formål eller grupper, eller bestemmelser om betaling. Slike bestemmelser må imidlertid ikke stride mot andre rettsregler (for eksempel prinsippet om ikke-diskriminering i EØS-avtalen). Begrensning av bruk til bestemte grupper, betalingsordninger mv er omtalt i punkt 5 nedenfor. I den grad kommunen innfører brukerbegrensninger og betalingsordninger bør dette reguleres i de kommunale forskriftene.

Av sikkerhetshensyn er det nødvendig at løypene merkes. Dette sikrer også at de som kjører holder seg i traseen slik den er lokalisert på plankartet. Kommunen har det overordnede ansvaret for at løypene er tilstrekkelig merket, men kan inngå avtaler med andre aktører om drift og vedlikehold av løypene. Løypene bør merkes ved bjørkestikker eller annet naturlig materiale. Krav til frekvens på merkestikker må vurderes ut hva som er nødvendig med tanke på sikkerhet.

Fjerde ledd: Bestemmelsen fastslår at snøscooterløyper ikke skal legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder, og at de ikke skal være til vesentlig skade eller ulempe for reindrift eller kreve terrenginngrep. Grensene for de nasjonale villreinområdene fastsettes gjennom de regionale villreinplanene. Per i dag er ikke alle villreinplanene ferdigstilte. For de områdene som ikke

har ferdige planer, bør kommunen bruke avgrensingen av villreinens leveområde slik det er kartlagt i grunnlagsrapportene fra NINA/Villreinsentrene.

Løypene må ikke kreve terrenginngrep, herunder planering og opparbeiding av terreng i barmarkssesongen. Kvisting og rydding av traseer regnes ikke som terrenginngrep.

Femte ledd: Bestemmelsen nevner en rekke hensyn kommunen må se hen til når løypene skal etableres. Løypene bør ikke etableres i strid med disse hensynene.

Når det gjelder støy, vil Miljødirektoratet utarbeide veiledningsmateriale med føringer og anbefalinger for hvordan støy skal behandles i planleggingen av snøscooterløyper.

Kravet om å ta hensyn til sikkerhet innebærer blant annet at løypene ikke bør legges i skredutsatte områder eller bratt terreng. I forbindelse med snøskred nyttes gjerne begrepet ”bratt terreng” for terreng brattere enn 30°. De aller fleste snøskred utløses i områder brattere enn 30°. Snøskred kan imidlertid unntaksvis også starte i moderat bratt terreng (25 – 30°), særlig ved dårlige vær- og stabilitetsforhold. Med ”skredutsatte områder” menes områder som kan nås av snøskred som enten er fjernutløst, utløst av andre, eller naturlig utløste, altså utløpsområder for skred. Det anbefales at kommunene benytter tilgjengelige kartdatabaser, eksempelvis fra NGI, for å unngå å legge løyper i bratt eller skredutsatt terreng.

Enkelte terreng som er markert i kart som utløpsområder for skred kan være relativt trygge under normale forhold, men skredutsatt under særlig dårlige og ustabile forhold. Dersom løyper unntaksvis anlegges slik at de krysser steder som kan være skredutsatte under særlig ustabile forhold, kan det være behov for å gjøre snøscooterførere oppmerksom på dette gjennom overvåkning og varsling, stengning, skilting eller generelle advarsler. Departementet anbefaler at kommunene involverer personer med snøskredfaglig kompetanse for å vurdere skredsikkerheten for foreslåtte løyper.

Kommunen må også ta hensyn til andre lokale forhold som kan representere en fare ved scooterkjøring, f.eks. små brattheng og kløfter, usikker is og lignende.

Sjette ledd:

Etter sjette ledd bokstav a skal kommunen i planforslaget utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet. Med influensområde menes området som blir påvirket av etablering av snøskuterløyper, for eksempel det området som blir påvirket av støy. Det er altså ikke bare virkningene på friluftsliv og naturmangfold i selve planområdet som i denne sammenhengen er relevant, men også virkninger for de områder utenfor planområdet som berøres.

Kommunen skal videre foreta en kartlegging og verdsetting av friluftslivsområdene der løypene planlegges, jf. sjette ledd bokstav b. Kartleggingen og verdsettingen skal skje med utgangspunkt i Miljødirektoratets håndbok M98-2013 Kartlegging og verdsetting av friluftslivsområde. Kommunen skal vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.

Utredningen og kartleggingen skal fremgå av planbeskrivelsen når planen sendes på offentlig ettersyn, jf. plan- og bygningsloven § 4-2 første ledd.

Sjuende ledd:

Sjuende ledd presiserer at kommunen ikke kan treffe vedtak om snøscooterløype over en eiendom før grunneieren har samtykket. Også uten en spesifikk bestemmelse om samtykke vil grunneier som hovedregel ha rett til å forby eller begrense motorferdsel over egen eiendom ut fra prinsippet om grunneiers råderett over egen eiendom, med mindre det foreligger en særlig bruksrett på bakgrunn av hevd eller annet. Bestemmelsen om grunneiersamtykke har således ingen selvstendig betydning når det gjelder grunneiers rett til å nekte snøscooterkjøring på egen eiendom. Bestemmelsen har kun selvstendig betydning for tidspunktet kommunen må innhente samtykke på – den stiller krav om at kommunen må innhente et eksplisitt samtykke på forhånd, før den treffer vedtaket om å etablere snøscooterløyper.

Krav om av innhenting av samtykke gjelder overfor både private og offentlige grunneiere. Stortingets energi- og miljøkomité har i Innst. 309 S (2013-2014) understreket behovet for god dialog med grunneiere ved inngåelse av avtaler om motorisert ferdsel. Komiteen har videre uttalt at de lokale fjellstyrene må gi samtykke til motorisert ferdsel for statsallmenningene. I statsallmenningene er det i henhold til fjelloven Statskog som er hjemmelshaver og administrerer grunneierrettighetene. Fjelloven § 12 gir fjellstyrene rett til å uttale seg om grunndisponeringstiltak før grunneier fatter vedtak. Regjeringen legger i høringsforslaget her ikke opp til å foreslå endringer i fjelloven for å overføre samtykkekompetansen fra Statskog til fjellstyrene. Samtykke til snøscooterløyper i statsallmenninger skal dermed i henhold til høringsforslaget fortsatt gis av Statskog.

Åttende ledd:

Bestemmelsen fastslår at kommunens vedtak om å etablere snøscooterløype kan påklages, og at Fylkesmannen er klageinstans.

Videre fastslås at reglene i plan- og bygningsloven § 5-4 gjelder for myndigheten til å fremme innsigelse. Dette innebærer at berørt statlig og regionalt organ kan fremme innsigelse til forslag til kommuneplanens arealdel og reguleringsplan i spørsmål som er av nasjonal eller vesentlig regional betydning, eller som av andre grunner er av vesentlig betydning for vedkommende organs saksområde. I tillegg til innsigelsesgrunnlagene i plan- og bygningsloven § 5-4, presiseres det i bestemmelsen at også støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse.

Innsigelsesretten gjelder både trasevalg og kommunens bestemmelser om bruk av løypa. En innsigelse mot snøscooterløype kan for eksempel være begrunnet i hensynet til naturmangfold, friluftsliv, jordvern, kulturminnevern, sikkerhetshensyn, eller at forslaget strider mot begrensningene i fjerde ledd.

Andre kommuner kan også fremme innsigelse mot forslag til snøscooterløyper i arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 5-4 andre ledd. Sametinget kan fremme innsigelse mot slike planer i

spørsmål som er av vesentlig betydning for samisk kultur eller næringsutøvelse, jf. plan- og bygningsloven § 5-4 tredje ledd.

§ 8

Forskriften § 8 gir Fylkesmannen myndighet til å legge ut løyper for isfiskeløyper etter forslag fra kommunen, i områder der Miljødirektoratet har åpnet for det. Departementet antar at bestemmelsen mister mye av sin praktiske betydning dersom forslagene til endringer i motorferdselloven og forskriften vedtas. Departementet legger til grunn at kommunene vil kunne etablere slike løyper gjennom hjemmelen for å anlegge løyper, og avgrense bruken til isfiskeformål.

Departementet foreslår derfor at bestemmelsen oppheves. Akkurat som for de åpne løypene i Nord-Troms og Finnmark vil det kunne ta noe tid for kommunene å vurdere om de ønsker å videreføre eksisterende isfiskeløyper og å fastsette disse gjennom arealplan i medhold av de nye bestemmelsene. For å gi kommunene tid til å innrette seg vil det derfor også her være behov for overgangsbestemmelser. Departementet mener overgangsbestemmelsen for isfiskeløypene bør løses på samme måte som for løypene i Nord-Troms og Finnmark, se punkt 4.1 foran.

§ 9

§ 9 første ledd slår fast at motorferdsel i enkelte nærmere angitte kommuner i Finnmark og Nord-Troms ikke er tillatt i tidsrommet f.o.m. 5. mai t.o.m. 30. juni. Fylkesmannen kan bestemme at forbudet skal gjelde andre tidsrom, for hele kommunen eller for særskilte områder, når det anses nødvendig for å ivareta reindrifts- eller viltinteresser, eller andre interesser som motorferdselloven skal ivareta.

Med unntak av motorferdsel som er tillatt etter motorferdselloven § 4 første ledd, gjelder bestemmelsen for all ferdsel med motorkjøretøyer etter forskrift for motorkjøretøyer etc., ikke bare for kjøring i de åpne løypene.

Når det åpnes opp for kjøring med snøscooter for fornøylesformål over hele landet, slik høringsforslaget innebærer, mener departementet at det er behov for tilsvarende adgang for fylkesmennene i resten av landet til å kunne gripe inn med restriksjoner dersom det er nødvendig. Departementet foreslår derfor at bestemmelsen endres slik at den gjelder alle landets fylker.

Departementet foreslår at bestemmelsen skal lyde (endringer i kursiv):

§ 9.

Motorferdsel etter disse forskrifter er ikke tillatt i tidsrommet fra og med 5. mai til og med 30. juni. Fylkesmannen kan bestemme at forbudet skal gjelde andre tidsrom, for hele kommunen eller for særskilte områder, når det anses nødvendig for å ivareta reindrifts- eller viltinteresser, eller andre interesser som motorferdselloven skal ivareta

Fylkesmannen kan gjøre unntak fra forbudet i spesielle tilfeller, etter begrunnet søknad fra kommune eller enkeltperson. Søknad fra enkeltperson sendes gjennom kommunen, og fylkesmannens enkeltvedtak kan påklages til Miljødirektoratet.

Forbudet gjelder ikke for motorferdsel som er tillatt etter motorferdsellovens § 4 første ledd.

5. Avgrensning til bestemte brukergrupper. Betaling

Kommunen kan begrense bruken av løypene til bestemte formål eller grupper så lenge dette ikke strider mot andre rettsregler, for eksempel prinsippet om ikke-diskriminering i EØS-avtalen. For å være lovlig etter EØS-avtalen må slike begrensninger være begrunnet i et lovlig, allment hensyn – mest praktisk når det gjelder snøscooterløyper er sikkerhetshensyn og miljøhensyn, herunder hensynet til å begrense støy og skade/ulempe på natur og dyreliv. Begrensningen må dessuten være proporsjonal, det vil si egnet til å nå det aktuelle hensynet, og ikke gå lenger enn nødvendig for å nå hensynet.

Eventuelle begrensninger må således være objektive og ikke-diskriminerende. Vilkår som favoriserer kommunens egne innbyggere eller kommunens eget næringsliv vil fort anses som diskriminerende.

Kommunen vil trolig kunne sette begrensning på antall brukere, eksempelvis gjennom et tillatelsessystem med et forhåndsbestemt antall tillatelser/løyver eller oblater, forutsatt at disse utdeles på vilkår som også personer utenfor kommunen kan oppfylle og ikke skjer på bakgrunn av bosted eller nasjonalitet. Det vil trolig være uproblematisk å ta betalt for tillatelsene/oblatene så lenge midlene fra ordningen går til drift av løypene.

Avgrensning til kjøring i regi av profesjonelle aktører som tilbyr kjøring i kontrollerte former, dvs. at ren privat fornøyleskjøring utelukkes, vil trolig være lovlig innenfor EØS-retten såfremt avgrensningen er objektiv og ikke-diskriminerende. Dette kan imidlertid neppe innrettes slik at bare kommunens reiselivsvirksomheter reelt har mulighet til å tilby slike tjenester.

Ut i fra prinsippet om råderett over egen eiendom har grunneier i utgangspunktet rett til å nekte bruk av sin eiendom for snøscooterløyper. Den enkelte grunneier vil da i utgangspunktet også kunne bestemme hvem som eventuelt skal få lov til å bruke grunnen til kjøring med snøscooter. Grunneier vil kunne sette vilkår som kommunen ikke kan sette. EØS-retten setter likevel noen begrensninger, og det skal ikke så mye til før begrensninger som er satt av grunneier, likevel anses som en begrensning satt av det offentlige.

Kollektive beslutninger som treffes av en sammenslutning av grunneiere om vilkårene for kjøring av snøscootere, for eksempel gjennom vedtak i et grunneierlag i kommunen, vil lettere kunne være i strid med EØS-retten enn vilkår satt av den enkelte grunneier alene.

6. Særlige spørsmål

6.1 Tekniske krav til snøscootere

Blant utfordringene med snøscootere i utmark finner vi blant annet støy, lukt og ulovlig frikjøring i fjellsider mv. Graden av utfordring kan delvis være knyttet til snøscooternes tekniske utforming. For eksempel vil støy og lukt og reduseres med nye, støysvake motorer, og krav til motorstyrke og kamhøyde vil kunne begrense risikoatferd, høy fart, kjøring utenfor løypene og klatring i bratte fjellsider. Samtidig kan andre virkemidler enn tekniske krav til kjøretøyene tenkes å være mer effektive for å forhindre ulovlig kjøring, for eksempel økt tilsyn/oppsyn og strengere straffesanksjoner, som inndragning av kjøretøy og høyere bøtenivå.

Regelverket for bruk av snøscootere skal være forståelig, enkelt å veilede i og enkelt å håndheve og kontrollere. Tekniske krav til snøscooteren kan være krevende å kontrollere og følge opp. Avhengig av hvilke begrensninger som settes vil det også medføre behov for økt kompetanse hos kontrollmyndighet.

Departementet foreslår ikke spesifikke krav eller forbud mot snøscootere uten fornuftig bruksområde i dette høringsbrevet, men ønsker høringsinstansenes syn på om det er ønskelig og ikke minst praktisk gjennomførbart å innføre andre eller strengere tekniske krav eller begrensninger til snøscootere enn de som allerede er satt i samferdselsmyndighetens regelverk (kjøretøyforskriften). Spørsmål som reiser seg i denne sammenheng er også om slike krav i så fall bør gjelde bare for snøscootere som kjører i løypene eller for snøscootere generelt, og om kravene skal fremgå av motorferdselregelverket eller av den generelle kjøretøylovgivningen, for eksempel gjennom regler for import, omsetning og registrering.

6.2 Kontroll og sanksjoner

Departementet viser til Innst. 309 (S) fra energi- og miljøkomiteen vedrørende tiltak som krav om kjørebok, et høyere bøtenivå, prikkbelastning i førerkort, muligheter for inndragning av kjøretøy og krav om tydeligere kjøretøyregistrering. Departementet vil vurdere kontroll- og sanksjonsmulighetene i forbindelse med utforming av lovforslaget, men foreslår ikke konkrete bestemmelser om dette i høringsforslaget.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser

De foreslåtte endringene vil innebære en betydelig utvidelse av adgangen til å bruke snøscooter i utmark. For å sikre at hensynet til friluftsliv og naturmangfold ivaretas vil det være økt behov for oppsyn og kontroll med at kjøringen skjer lovlig. Slikt oppsyn og kontroll skjer i et samarbeid mellom Statens naturoppsyn og politiet. Tilstrekkelig oppsyn og kontroll vil også være viktig for å bygge opp den lokale respekten for regelverket. En velfungerende oppsyns- og kontrolltjeneste forutsetter videre veiledning og informasjon fra miljøforvaltningen (direktoratet og fylkesmenn) til kommuner mv.

Styrket oppsyn og kontroll i regi av Statens naturoppsyn og politiet krever økte midler til dette over Klima- og miljødepartementets og Justisdepartementets budsjetter. Det samme gjelder styrking av veiledningsfunksjonen hos Miljødirektoratet og fylkesmennene.

De foreslåtte endringene vil også innebære økte administrative kostnader for kommunene, spesielt gjelder dette kostnader knyttet til planleggingsprosessen. Det er imidlertid opp til den enkelte kommune om den ønsker å etablere snøscooterløyper. Departementet mener derfor at disse kostnadene må dekkes av kommunen innenfor de til enhver tid gjeldende budsjетtrammer.

8. Samlet fremstilling av endringsforslagene

I

I lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag gjøres følgende endringer:

§ 4 a skal lyde:

§ 4 a.(forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag).

Motorkjøretøyer kan i utmark og på islagte vassdrag bare brukes i samsvar med forskrift gitt av departementet.

Departementet kan i slik forskrift gi kommuner myndighet til å etablere løyper for kjøring med snøscooter på vinterføre. Forskriften kan omfatte nærmere regler om kommunens bruk av myndigheten.

Løyper etter annet ledd skal angis i arealplan eller i reguleringsplan. Løypene skal ikke legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep. I planarbeidet skal kommunene ta hensyn til støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø. I planforslaget skal kommunen utrede virkningen løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet, samt kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftslivsområder i kommunen.

§ 5 tredje ledd oppheves.

II

I forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag gjøres følgende endringer:

§ 4 oppheves.

Ny § 4a skal lyde:

§ 4a.

Kommunen kan etablere løyper for kjøring med snøscooter (beltemotorsykkel) på vinterføre.

Løypene skal angis i arealplan eller i reguleringsplan som trasé for snøscooterløype. Løypene skal vises i planen som linjesymbol med sosikode 1164, der senterlinjen angir traseen. For behandlingen av planen gjelder plan- og bygningsloven §§ 3-1 til 5-6 og §§ 10-1 til 13-4 med de unntak og særregler som følger av bestemmelsen her. Løypene skal ikke stride mot arealformålet og bestemmelsene i arealplan, jf. plan- og bygningsloven §§ 11-6 og 12-4.

Kommunen skal i forskrift gi bestemmelser om bruken av løypene, herunder om kjørefart og kjøretider. Det kan i bestemmelsene fastsettes krav om brukerbetaling til dekning av kostnader for drift av løypene.

Løypene skal ikke legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep.

I planarbeidet skal kommunen ta hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, kulturminner og kulturmiljø*
- b) sikkerheten for de som kjører og andre.*

Planforslaget skal

- a) utrede virkningene løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i plan- og influensområdet*
- b) kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen.*

Kommunen kan ikke treffe vedtak om snøscooterløype over en eiendom før grunneier har samtykket til slik løype.

Kommunens vedtak om trasé for snøscooterløype og bestemmelser om bruk av slike løyper kan påklages etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 1-9, men slik at Fylkesmannen er klageinstans. Plan- og bygningsloven § 11-15 tredje ledd gjelder ikke for kommunestyrets vedtak om trasé for snøscooterløype i kommuneplan. For myndighet til å fremme innsigelse gjelder reglene i plan- og bygningsloven § 5-4. Støy eller andre negative virkninger for lokalt friluftsliv gir grunnlag for innsigelse etter plan- og bygningsloven § 5-4 første ledd. Ved behandling av innsigelsessaker kan departementet prøve alle sider av saken.

§ 8 oppheves.

§ 9 skal lyde:

§ 9

Motorferdsel etter disse forskrifter er ikke tillatt i tidsrommet fra og med 5. mai til og med 30. juni. Fylkesmannen kan bestemme at forbudet skal gjelde andre tidsrom, for hele kommunen eller for særskilte områder, når det anses nødvendig for å ivareta reindrifts- eller viltinteresser, eller andre interesser som motorferdselloven skal ivareta

Fylkesmannen kan gjøre unntak fra forbudet i spesielle tilfeller, etter begrunnet søknad fra kommune eller enkeltperson. Søknad fra enkeltperson sendes gjennom kommunen, og fylkesmannens enkeltvedtak kan påklages til Miljødirektoratet.

Forbudet gjelder ikke for motorferdsel som er tillatt etter motorferdsellovens § 4 første ledd.

III

Ikrafttredelse. Overgangsbestemmelser.

1. Endringene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4a trer i kraft straks.
2. Endringene i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag § 5 tredje ledd trer i kraft [1. januar 2022].
3. Endringene i forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag §§ 4a og 9 trer i kraft straks.
4. Endringene i forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag §§ 4 og 8 trer i kraft [1. januar 2022].

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
fung. ekspedisjonssjef

Hege Feiring
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Høringsinstanser:

Departementene
Fylkesmennene
Fylkeskommunene
Kommunene
Miljødirektoratet
Den Norske Turistforening
Framtiden i våre hender

Norsk Friluftsliv (tidligere Friluftslivets fellesorganisasjon)
Friluftsrådenes Landsforbund
Greenpeace Norge
Hovedorganisasjonen Virke
Kommunesektorens organisasjon (KS)
Landbruksdirektoratet
Miljøstiftelsen Bellona
Natur og ungdom
Norges Bondelag
Norges fjellstyresamband
Norsk Hyttelag
Norges Hytteforbund
Norges Idrettsforbund
Norges Jeger- og Fiskerforbund
Norges Miljøvernforbund
Norges Motorsportforbund
Norges Naturvernforbund
Norges Røde Kors
Norges Skogeierforbund
Norske Reindriftssamers landsforbund, P.b. 508, 9255 Tromsø
Norsk allmenningsforbund
Norsk Bonde- og Småbrukarlag
Norskog
Politidirektoratet
Riksadvokaten
Regjeringsadvokaten
SABIMA
Sametinget
Snøscooterimportørenes forening
Statskog
Statens naturoppsyn
Utmarkskommunenes sammenslutning
Verneområdestyrene
Villreinrådet i Norge
WWF – Norge
Økokrim

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
44/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014

Brøyting av Moskodalen boligfelt.

Rådmannens innstilling

Søknaden om kommunal overtakelse av brøyting Moskomelen boligfelt fra førstkommende sesong innvilges. Veien omgjøres ikke til kommunal vei.

Brøytekostnadene innarbeides i budsjett for 2015.

Privat aktør engasjeres for gjenstående del av kommunens brøytekontraksperiode.

Saksopplysninger

Moskomelen boligfelt er privateid og består i dag av konsentrert bebyggelse med 8 husstander langs en veistrekning på 300 meter. Veien er 5 meter i bredden med innkjøring fra fylkesvei midt på strekningen. Veien har grusdekke og har vært brøytet med traktor av privat aktør over flere år.

Beboerne i Moskodalen boligfelt ønsker en mer forutsigbarhet over brøytingen og mener ved en kommunal overtagelse vil også brannberedskap, syketransport, avfallshåndtering og parkering bli ivaretatt på en tilfredsstillende måte.

Vurdering

Moskomelen boligfelt kan sammenlignes med kommunalt boligfelt da det er konsentrert bebyggelse. Kommunal brøyting av veien er en god løsning for beboerne i feltet. Samtidig vil dette utgjøre merkostnader for kommunen. Ved å sette krav om snuplass for brøytebil i begge endene av veistrekningen, vil kostnadene kunne reduseres i forhold til rydding med innleid traktor/hjullaster. Kostnadene for brøytingen vil ligge rundt anslagsvis 15- 20000 pr år.

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
45/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014

Oppstart Fase 2 med energisparekontrakter (EPC)

Henvising til lovverk:

Saksprotokoll i Nordreisa driftsutvalg – 09.09.2014

Vedlegg

1 Samletabeller Alternativ 1 og 2

Rådmannens innstilling

Driftsutvalget viser til gjennomføring av fase 1 som viser at kommunen kan redusere strømforbruket i 10 kommunale bygg med 20% i alternativ 1, og 15% i alternativ 2.

Nordreisa kommune ønsker å gjennomføre fase 2 i EPC prosjektet.

Fase 2 har to alternativer:

Driftsutvalget anbefaler at kommunen gjennomfører alternativ 1 med lang nedbetalingstid – netto investering på 6.1 mill. Investeringssummen er netto etter forventet tilskudd fra Enova. Kostnader ved investeringen legges inn i budsjettet for 2015.

Vedtaket begrunnes med at ved gjennomføring av alternativ 1, vil en større del av bygningsmassen bli oppgradert. I et langsiktig perspektiv mener vi dette er den beste måten å forvalte bygningsmassen på.

Saksopplysninger

I henhold til kommunedelplanen for energi og klima i Nord-Troms 2010 – 2014, så var det ønske om å gjennomføre energisparekontrakter.

Entreprenør er kontrahert og arbeidet i fase 1 er gjennomført. Investeringene i energisparetiltakene skal gi besparelser som skal tilbakebetale tiltakene. Besparelsene garanteres av entreprenøren. Dermed har prosjektet finansiering. For å holde kostnadene nede så tas det opp lån i kommunen.

Fase 1.

Denne består av kartlegging for å vise hvilken energi- og driftsbesparingstiltak som er mulig å gjennomføre. Denne fasen er gjennomført med en priskostnad på kr. 302.918,-. Denne utgiften er fordelt på 10 bygg og er dekket gjennom driftsbudsjettet. For å få tilskudd fra Enova så må minst 50% av bygningsmassen være med. Byggene som er med er: Halti Næringshage, Høgegga barnehage, Kommunchuset, Moan skole, Nordreisahallen, Rotsundelv skole, Storslett barnehage, Sørkjosen barnehage, Sørkjosen skole, Helsesenteret Sonjatun.

Fase 2.

Den innebærer gjennomføring av tiltak som beskrevet i fase 1, som ivaretar både målsetting med eiendommens virksomhet og prosjektets målsetting.

Fasen deles opp i to alternativer:

Alternativ 1. Prioritetstiltak som gir lav grad av energibesparelse. Den vil koste kr.6.9 mill. Estimert støtte fra Enova på kr. 800.000,- , noe som vil gi en netto investeringskostnad på 6.1 mill. Disse er tiltak som gir lav grad av energibesparelser, men som er nødvendig å gjennomføre for å få en mer økonomisk drift og oppgradering av bygningene. Årlig innsparing estimert til kr.459.000,-.

Alternativ 2. Prioritetstiltak som gir høy grad av energibesparelse. Den vil koste kr.2.3mill. Estimert støtte fra Enova på kr. 600.000,- , noe som vil gi en netto investeringskostnad på 1.7 mill. Tilbakebetalingstiden er estimert til ca. 7 år. Årlig innsparing estimert til kr. 308.000,-

Fase 3.

Denne fasen er en opsjon som benyttes dersom fase 2 gjennomføres. Da vil en særskilt drifts- og vedlikeholdsavtale opprettes. Denne går ut på å følge opp tiltakene, og at disse virker med de besparelsene som er forespeilet.

Som et estimat på dette, er det kommet frem til en sum på kr. 6.1 mill for alternativ 1, alternativt kr. 1.7 mill for alternativ 2. Eventuell godkjennelse bes innarbeidet i økonomiplanen for 2015.

Vurdering

Arbeidet med EPC –prosjektet har pågått siden høsten 2011, med kartlegging av energibruk og miljøanalyse i 10 utvalgte bygg. Fase 1 er gjennomført og godkjent. I fase 2 har vi to alternativer: Alternativ 1 har lang tilbakebetalingstid, ca. 26 år, men tar en større del av oppgraderingen av bygg, noe som ellers ikke vil bli tatt på lengere sikt. Alternativ 2 har kort tilbakebetalingstid, ca. 7 år, men tar kun enkle foretak uten oppgradering av bygningskroppen.

Ved bruk av alternativ 1 som har lang tilbakebetalingstid, så vil anslått utgift bli på kr.6.9 mill. Forventet tilskudd fra Enova vil være på kr. 800.000,-. Flere av byggene som er med i prosjektet er gamle og trenger oppgradering i forhold til å bli energieffektive. Når det nå setter i gang tiltak, mener vi det er lurt å gjøre bygningsmessige oppgraderinger, for å få best mulig resultat. Det anbefales derfor at alternativ 1 gjennomføres, med opptak av grønt lån på sum kr. 6.1 mill.

Alternativ 1

[illegible]

Nåverdi beregning:

Besparelse kr/år	561 027
Fase 3	101 107
Besparelse inkludert fase 3 kosnad	459 920
Brutto investering	6 870 806
Estimert Enova støtte	804 799
Netto investering	6 066 107

Vektet levelid beregnet etter netto investering	16,0 Å
---	--------

[illegible]

Besporeelse		Investering		Tielkudd		Investering		Lomsommet	
km/kl	km/kl	FASE 3 kommand bidragsdel Besporelse km	Brutto kr	Forsikrings kr	Netto kr	Netto kr	brutt kr	brutt kr	innskudd %
946 823	65	459 320	101 017	6 870 906	804 798	6 066 107	10 341 057	26.9	INULMI

År 1990-2010		0,85		10,00		Estimeret servicekostnad VP																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
Tilskud		Besparelse		Kostnads skning/reduktion		Investering		Tilskudd		Rehab		Investering		Lønnsomhet		Uttørelse (Ja/Nei)																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																			
Nr	Løstid	Beskrivelse	Løstid	KWh	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid	Løstid																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		

Nåverdi beregning:

Besparelse kr/år	409 794
Fase 3	191 107
Besparelse inkludert fase 3 kostnad	308 887
Brutto investering	2 292 419
Estimert Ennva støtte	600 149
Netto investering	1 692 270

Veksel levidd beregnet etter netto investering 13,2 år

Nåverdberegning tabell 2	Ar 0	Ar 1	Ar 2	Ar 3	Ar 4	Ar 5	Ar 6	Ar 7	Ar 8	Ar 9	Ar 10	Ar 11	Ar 12	Ar 13	Ar 14
Netto investering	-1 692 270	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887
Besparelse/bruttoinvestering		308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887	308 887
Nåverdi		4 561 515													

Besparelse		Investering		Tilskudd		Investering		Lønnsomhet	
kr/år	kr/år	kr	kr	kr	kr	kr	kr	kr/år	kr/år
706 057	681	308 887	101 107	2 292 419	600 149	1 692 270	4 561 515	6,8	#N/A

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
46/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014
	Nordreisa kommunestyre	

Etablering av friluftsråd i Nord Troms

Henvisning til lovverk:

Vedlegg

- 1 Forslag til vedtekter for friluftsråd i Nord Troms
- 2 Etablering av friluftsråd i Nord Troms, utskrift Nord Troms Regionråds behandling av saken

Rådmannens innstilling

1. Nordreisa kommune vedtar å etablere Nord-Troms friluftsråd slik det framgår av nevnte saksframstilling for ”prøveperioden” 2014 og 2015. Dette som et selvstendig interkommunalt samarbeid etter Kommunelovens § 27.
2. Medlemskontingenten for 2014 settes til kr 6,- pr. innbygger og kr 10,- for 2015.
3. Kommunestyret oppnevner følger representant og vararepresentant til Friluftsrådets styre for inneværende valgperiode:

Representant:

Vararepresentant:

4. Rådmannen gis fullmakt til å oppnevne kommunens representant i Friluftsrådets administrative samarbeidsgruppe.

Friluftsrådets arbeid evalueres innen 31.12.15 med tanke på videreføring, avvikling eller sammenslåing/samarbeid med Ishavskysten friluftsråd.

Saksopplysninger

Kommunestyret behandlet i sak 30/14 opprettelse av Friluftsråd i Nord Troms. Saken ble utsatt fordi kommunestyret ønsket flere opplysninger i saken.

Friluftsråd

Det finnes i dag 24 friluftsråd rundt om i landet med til sammen 209 kommuner som medlemmer. Friluftsrådene er vanligvis organisert som ”forening/organisasjon”, interkommunalt samarbeid etter Kommunelovens § 27 eller som underutvalg til regionråd.

I Troms er det to friluftsråd, Ishavskysten bestående av Tromsø, Karlsøy, Balsfjord, Storfjord og Lyngen. I tillegg er det Midt Troms friluftsråd med 8 kommuner fra Midt Troms. Det pågår nå et arbeid for å få etablert et friluftsråd i Sør Troms og ett i Nord Troms. Når det er gjort vil alle kommunene i Troms være tilknyttet et friluftsråd.

Hovedoppgavene til friluftsrådene er følgende:

- Skilting og merking av turruter i Nord-Troms
- Læring i friluft – samarbeid med skoler og barnehager
- Friluftsliv og folkehelse – samarbeid med folkehelsekoordinatorer og frisklivssentraler
- Friluftscamp i skoleferiene
- Gjennomføre aktiviteten ”På tur med ordføreren”
- Friluftslivets år 2015
- Turkart for Nord-Troms
- Spillemidler til anlegg og tilrettelegginger for friluftsliv
- Turkassetrim med mer

Arbeidet består altså i at en på ulike måter ønsker å øke aktiviteten av friluftsliv gjennom opplæring, merking av turløyper, markedsføring med mer.

Sak om etablering av friluftsråd ble behandlet av alle de fire kommunene i Nord Troms, samt regionrådet i juni. I Skjervøy vedtok formannskapet at de ønsket å delta. I Kvæningen vedtok kommunestyret at de ønsker å delta. Kåfjord og Nordreisa utsatte saken. Regionrådet behandlet saken 19.juni. De anbefaler kommunene i Nord Troms til å gjøre et positivt vedtak.

Det opplyser ellers at hvis alle kommune gjøre positive vedtak innen 23.oktober i kan friluftsrådet etableres i forbindelse med Regionrådsmøte samme dag.

Vurdering

Det har de siste åra vært gjort en betydelig innsats på tilrettelegging for friluftsliv i alle de 4 nordligste kommunene i Nord-Troms. Flere kommuner i regionen har hatt et stort fokus på skilting og merking av turløyper og er blant de kommunene i Troms som har kommet lengst. Det er etablert et velfungerende 10påTopp ordning i Kvæningen og Nordreisa og det er gjort flere store prosjekter på tilrettelegging av friluftsområder i regionen. Samlet sett er det i dag stor kompetanse på tilrettelegging for friluftsliv i de 4 Nord-Troms kommunene.

Det vi imidlertid opplever er at midler til tilrettelegging, merking av turløyper, midler til opplæring, kursing med mer, kanaliseres til friluftsråd og ikke direkte til kommunene. Vi opplever derfor dette slik at Nord Troms går glipp av Statlige og regionale midler når vi ikke er tilsluttet et regionråd.

I rådmannens innstilling anbefales det at samarbeidet skal etableres som et interkommunalt samarbeid. Se forslag til vedtekter.

Behandling:

John Karlsen (Frp) fremmet følgende forslag:
Saken utsettes.

Utsettelsesforslaget enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Saken utsettes.

Rådmannens innstilling

5. Nordreisa kommune vedtar å etablere Nord-Troms friluftsråd slik det framgår av nevnte saksframstilling for ”prøveperioden” 2014 og 2015. Dette som et selvstendig interkommunalt samarbeid etter Kommunelovens § 27.
6. Medlemskontingenten for 2014 settes til kr 6,- pr. innbygger for 2014 og kr 10,- for 2015.
7. Kommunestyret oppnevner følger representant og vararepresentant til Friluftsrådets styre for inneværende valgperiode:

Representant:

Vararepresentant:

8. Rådmannen gis fullmakt til å oppnevne kommunens representant i Friluftsrådets administrative arbeidsgruppe.
9. Friluftsrådets arbeid evalueres innen 31.12.15 med tanke på videreføring, avvikling eller sammenslåing/samarbeid med Ishavskysten friluftsråd.

Saksopplysninger

14 av kommunene i Troms er i dag med i et friluftsråd, enten Ishavskysten friluftsråd eller Midt-Troms friluftsråd. Gratangen kommune er medlem av Ofoten friluftsråd.

Hensikten med saken er å drøfte kommunene Kvænangen, Kåfjord, Nordreisa og Skjervøy sin tilknytning til friluftsråd. Dette kan i all hovedsak gjøres enten ved å:

1. Etablere Nord-Troms friluftsråd.
2. De fire kommunene i Nord-Troms søker medlemskap i Ishavskysten friluftsråd.
3. De fire kommunene i Nord-Troms tar initiativ til et nytt friluftsråd i samarbeid med kommuner i Vest-Finnmark.

Styret i Ishavskysten friluftsråd har drøftet saken og er positiv til at alle kommuner i Nord-Troms på sikt blir en del av friluftsrådet. Dette med virkning fra neste valgperiode. Ishavskysten friluftsråd består i dag av kommunene Balsfjord, Karlsøy, Lyngen, Storfjord og Tromsø.

Anbefalt modell:

Det anbefales at kommunene Kvænangen, Kåfjord, Nordreisa og Skjervøy etablerer friluftsråd organisert etter Kommune-lovens § 27 for interkommunalt samarbeid. Dette samarbeidet, og prøveordningen med Nord-Troms friluftsråd evalueres innen 31.12.15. Målet med evalueringen er å avklare om samarbeidet skal videreføres, eller om de fire kommunene i Nord-Troms skal inngå og bli en del av Ishavskysten friluftsråd.

Forum for natur og friluftsliv Troms, FNF Troms, har i samarbeid med Nord-Troms regionråd arbeidet med å avklare hvordan det interkommunale friluftslivssamarbeidet i Nord-Troms kan styrkes til beste for kommunene, friluftslivsorganisasjonene og innbyggere.

Det har i utredningsarbeidet vært tett kontakt med KS og Troms fylkeskommune. I regional plan for friluftsliv som skal opp til behandling i fylkestinget i vår er det tatt med et mål om å få samtlige kommuner i Troms med i friluftsråd.

Det saksframlegg som her presenteres anbefaler etablering av interkommunalt friluftslivssamarbeid i Nord-Troms. En av oppgavene i oppstartsfasen er å avklare om regionen er best tjent med et eget friluftsråd, eller om det bør formaliseres et samarbeid med Ishavskysten friluftsråd. Det pågående arbeid om kommunestruktur vil også være med å gi føringer hvilken organisering som vil være mest hensiktsmessig på sikt.

Organisering

Det finnes i dag 24 friluftsråd rundt om i landet med til sammen 209 kommuner som medlemmer. Friluftsrådene er vanligvis organisert som "forening/organisasjon", interkommunalt samarbeid etter Kommune-lovens § 27 eller som underutvalg til regionråd.

I Nord-Troms anses det som mest hensiktsmessig å etablere et selvstendig interkommunalt samarbeid etter Kommune-lovens § 27 i påvente av et eventuelt samarbeid med Ishavskysten friluftsråd med virkning fra neste valgperiode.

Regionrådsmodellen er muligens ikke like aktuell så lenge Nord-Troms regionråd består av andre/flere kommuner i forhold til de fire som ikke er med i friluftsråd.

Følgende organisasjonsstruktur vil gjelde for Friluftsrådet for 2014 og 2015:

Årsmøte

Friluftsrådets høyeste organ som møtes årlig i samsvar med vedtektene.

Styre

Et effektivt friluftsråd trenger et dyktig styre. Den videre politiske behandling vil avklare hvilken styremodell som vil være mest hensiktsmessig for et friluftsråd i Nord-Troms. Enten knyttet opp mot regionråd eller etter kommune-lovens § 27. Friluftsrådets styre vil normalt ikke trenge mange møter i året.

Det anbefales et politisk styre bestående av ordførerne i de fire kommunene.

Administrativ samarbeidsgruppe

Dette er et viktig forum for å oppnå et effektivt friluftsråd som oppnår resultater til beste for medlemskommunene, friluftslivsorganisasjonene og innbyggerne. Den administrative samarbeidsgruppa vil være friluftsrådets daglige kontaktledd.

Administrativ koordinator/daglig ledelse

Hvordan landets friluftsråd er bemannet varierer ut i fra størrelse, økonomi, behov og arbeidsoppgaver. Noen har kun daglig leder ansatt, mens andre har flere ansatte i tillegg. Hva som vil være naturlig for Nord-Troms må avklares nærmere, og på hvilken måte friluftsrådet skal arbeide og samarbeide/være en del av Ishavskysten friluftsråd på sikt.

FNF Troms har via sin prosjektleder for "Friluftsliv i Troms" bistått Nord-Troms i arbeidet med utredning og etablering av friluftsråd. For "prøveperioden" 2014 og 2015 foreslås det en administrativ modell der FNF Troms fortsatt kan bistå, gjerne i samarbeid med Halti nasjonalparksenter, kommunene og Nord-Troms regionråd.

Dette innebærer at målet bør være å få til en effektiv og god modell fram til en mer permanent bemanning/daglig ledelse som skal gjelde fra 2016 (neste kommunevalgperiode).

Økonomi

Landets friluftsråd finansieres med tilskudd fra stat, fylkeskommune i tillegg til kontingent fra medlemskommunene samt andre egeninntekter. Gjennomsnittlig utgjør medlemskontingenten cirka 30 % av friluftsrådenes budsjett. Dette innebærer at en vesentlig del av friluftsrådenes inntekter skaffes til veie via ulike tilskuddsordninger og andre egeninntekter.

Nettopp det å sørge for inntekter og tilskudd til regionens friluftslivsarbeid skal være et viktig argument for etablering av friluftsråd. Målet er å oppnå at kommunene har mange positive effekter av å være medlem av friluftsrådet, også økonomisk.

Medlemskontingentsatsen for landets ulike friluftsråd varierer, men utgjør cirka kroner 10,- pr innbygger. Noen av friluftsrådene har lavere kontingent enn denne, mens andre har høyere.

Det foreslås at Nord-Troms friluftsråd etableres med en medlemskontingent på kr 6,- pr innbygger for 2014 og kr 10,- for 2015.

Friluftsrådenes landsforbund og Troms fylkeskommune er positiv til at kommunene i Nord-Troms blir med i friluftsråd. Med utgangspunkt i de positive signaler forventes det/søkes det om administrasjonstilskudd med virkning fra 2. halvår 2014.

Med utgangspunkt i dette er det satt opp flg. rammebudsjett for 2014 og 2015:

	2014	2015
Medlemskontingent:	65.000	112.000
Administrasjonstilskudd FL:	40.000	180.000
<u>Administrasjonstilskudd Troms fylkeskommune:</u>	<u>60.000</u>	<u>120.000</u>
Sum administrasjonssinntekter:	165.000	412.000

Dette er inntekter til å dekke utgifter til administrasjon av Friluftsrådet, dvs. lønn, kjøring, reise, kontorhold, møter, nettverksarbeid etc.

Oversikt medlemskontingent:

		2014	2015
Kommune	Innb.	Kr 6	Kr 10
Kvænangen	1234	4936	12340
Kåfjord	2221	13326	22210
Nordreisa	4854	29124	48540
Skjervøy	2881	17286	28810

	11190	64672	111900
Sum kontingent		64672	111900
FL		40000	180000
Troms fylkeskomm.		60000	120000
Sum adm.inntekt		164672	412000

Friluftsrådet vil søke tilskudd til å gjennomføre ulike prosjekt, aktiviteter og tiltak. Friluftsrådenes landsforbund (FL), Troms fylkeskommune og andre vil være sentrale instanser for å søke tilskudd. Dvs. tilsvarende det som er tilfellet for landets øvrige friluftsråd. Hva som er mulig å oppnå av tilskudd for 2014 må avklares. For 2015 vil Nord-Troms kunne søke tilskudd på lik linje med øvrige friluftsråd.

Arbeidsoppgaver

Det videre arbeid i styret og i samarbeid med medlemskommunene, Troms fylkeskommune og FL (Friluftsrådenes landsforbund) må avklare Friluftsrådets arbeidsplan i oppstartsfasen. Her er innspill som har det har vært jobbet med i samarbeid med medlemskommunene så langt:

- Skilting og merking av turruter i Nord-Troms
- Læring i friluft – samarbeid med skoler og barnehager
- Friluftsliv og folkehelse – samarbeid med folkehelsekoordinatorer og frisklivssentraler
- Friluftscamp i skoleferiene
- Gjennomføre aktiviteten ”På tur med ordføreren”
- Friluftslivets år 2015
- Turkart for Nord-Troms
- Spillemidler til anlegg og tilrettelegginger for friluftsliv
- Turkassetrim

Politisk behandling

Det planlegges følgende behandling av saken i kommunestyrene i Nord-Troms:

Nordreisa kommune:	12. juni
Kåfjord kommune:	16. juni
Skjervøy kommune:	18. juni
Kvænangen kommune:	25. juni

I tillegg er det regionrådsmøte i Nord-Troms regionråd den 19. juni.

Vurdering

Det har de siste åra vært gjort en betydelig innsats på tilrettelegging for friluftsliv i alle de 4 nordligste kommunene i Nord-Troms. Flere kommuner i regionen har hatt et stort fokus på skilting og merking av turløyper og er blant de kommunene i Troms som har kommet lengst. Det er etablert et velfungerende 10påTopp ordning i Kvænangen og Nordreisa og det er gjort flere store prosjekter på tilrettelegging av friluftsområder i regionen. Samlet sett er det i dag stor kompetanse på tilrettelegging for friluftsliv i de 4 Nord-Troms kommunene.

Det har i løpet av de 5 – 6 siste årene vært mange prosjekter og tiltak som kommunene har jobbet med og som har paralleller i nabokommuner. Det har likevel vært vanskelig å etablere noen form for fast samarbeid og drifting over kommunegrensene. Dette selv om vi har hatt

prosjekter som faktisk har hatt til formål å organisere dette på tvers av kommunegrensene (eks «friluftsförvalterprosjektet» 2010-2011). Det nordligste Nord-Troms har i en årrekke ligget langt fremme i Troms på friluftsfeltet, men er nå i ferd med og «tas igjen» av regioner som har evne til å samarbeide og trekke veksler på hverandre.

Forvaltningsknutepunktet (som består av Halti nasjonalparksenter, Verneområdeforvalter, Fjelltjenesten SNO) på Halti har engasjement i Kåfjord, Nordreisa og i Kvænangen og samarbeider også inn mot Kautokeino og Enontekiö (Kilpisjärvi) i Finland. Et av deres viktigste oppgaver er å legge til rette for naturopplevelser i de store verneområdene som preger dette området. For å lykkes med dette arbeidet må de samarbeide med kommuner (som både planmyndighet, grunneiere og som tilretteleggere) og med mange andre interessenter. De jobber i dag fra sak-sak og bruker relativt mye tid og ressurser på organisering og kontakt med mange partnere for å få gjort de tiltakene de ønsker.

Deres oppfatning er at Nord-Troms som sådan- og i særdeleshet de 4 nordligste kommunene vil dra nytte av et organisert samarbeid på friluftsfeltet. De grunngir dette med følgende;

- Det er til dels kompetansekrevende å planlegge å gjennomføre tilretteleggingstiltak. Et sterkere samarbeid gjør at det blir mulig for alle å dra veksler på hverandres kompetanse.
- Det er ressurskrevende å planlegge å gjennomføre tilretteleggings- og friluftstiltak. En konsolidering og samling av ressursene i regionen vil gi synergier og samordning og slikt sett styrke arbeidet med friluftsliv.
- Ved samling av ressurser vil det også bli betydelig lettere å kjøre gjennom fellestiltak i regionen og være «mottaksapparat» for satsinger som pågår i fylket eller nasjonalt. Nord-Troms går glipp (eller står i fare for å gå glipp av) muligheter og midler ved at samarbeidet er fraværende. Eks regionalparksatsing i 2014. Midler til skilt og merking i 2014.
- Det er etablert en ny veileder / nasjonal standard for merking og tilrettelegging av løyper og stier. For å implementere og bruke denne bør man samarbeide om felles bruk av ressurser og kompetanse i regionen, da det er vanskelig for en enkelt kommune å ivareta dette alene.
- Kvalitet og næringsmuligheter. Naturopplevelser har et (til dels) uutnyttet potensiale som næringsvei også i Nord-Troms. Denne regionen er en av de mest mangfoldige og spennende naturregioner i Norge. Tilreisende forventer en helhetlig kvalitet og gode løsninger. Slike systemer kan systematiseres gjennom en sterkere samordning på friluftsfeltet og et større fokus på kvalitet.
- De mener, ut i fra undersøkelser og egen erfaring, at friluftsliv og bruk av nærmiljøet øker og at dette har en udiskutabel verdi for folkehelse, trivsel og livskvalitet. Enkle tiltak som merking av stier, løyper, nærmiljøanlegg får mange brukere og er dermed en god, effektiv og rimelig investering pr deltaker.

Den største fordelen med å tilslutte seg et friluftssamarbeid med «de store» (for eksempel samarbeid med Ishavskysten) er at kostnadene går ned for kommunene. Et samarbeid bare mellom de 4 Nord Troms kommunene vil følgelig gi større kostnader- dette avhengig av hvilke ordninger som er mulig å få ifht medfinansiering fra andre parter (fylkeskommune mv).

I saksframlegget er det satt opp to alternative oppstartstidspunkter, høsten 2014 eller januar 2015. Vår vurdering er at det mest realistiske er rundt 1.januar 2015. Dette begrunnes med at det vil gå med tid til høsten til organisering, søknadsskriving, utlysning og tilsetting av daglig leder.

Fram til utgangen av 2015 må det opprettes et eget friluftsråd i Nord Troms, siden Ishavskysten ikke ønsker å ta opp nye medlemmer midt i kommunestyreperioden. For Nord Troms kan dette være fint, siden en da får litt tid til å vurdere den endelige tilslutningsformen. Det anbefales derfor at friluftsrådet etableres etter kommunelovens § 27.

Vedtatt på årsmøte den

VEDTEKTER NORD-TROMS FRILUFTSRÅD

ORGANISERT ETTER KOMMUNELOVENS § 27

§ 1 DELTAKERKOMMUNER

Nord-Troms Friluftsråd er et interkommunalt samarbeidsorgan etter § 27 i Kommuneloven mellom Kvænangen kommune, Kåfjord kommune, Nordreisa kommune, og Skjervøy kommune. Tilslutning fra nye deltakerkommuner må godkjennes av friluftsrådets årsmøte og kommunestyret i hver av deltakerkommunene.

§ 2 FORMÅL

Friluftsrådet skal i samarbeid med deltakerkommunene, andre offentlige myndigheter og organisasjoner, fremme allsidig og miljøvennlig friluftsliv i den regionen deltakerkommunene omfatter, til beste for befolkningens trivsel og helse.

§ 3 ORGANISASJON

Friluftsrådets faste organer er årsmøtet, styret og en administrasjon som står for den daglige driften.

Friluftsrådet er tilsluttet Friluftsrådernes Landsforbund.

§ 4 ÅRSMØTE

Årsmøtet er friluftsrådets øverste myndighet. Ordinært årsmøte holdes hvert år innen utgangen av mars måned. Årsmøtet består av 2 utsendinger fra hver deltakerkommune valgt for kommunestyreperioden av kommunen. Når kommunene velger 2 eller flere årsmøtorepresentanter, skal begge kjønn være representert i samsvar med Kommunelovens bestemmelser. Årsmøtet er beslutningsdyktig med de frammøtte representanter.

Årsmøtet skal innkalles med minst 4 ukers skriftlig varsel. Sakliste og saksdokument skal følge innkallingen.

Med unntak av vedtektsendringer, jf § 9, treffes beslutninger med vanlig flertall.

Årsmøtet skal behandle:

1. Godkjenning av innkalling, sakliste og utsendinger.
2. Velge ordstyrer og 2 representanter til å undertegne protokollen.
3. Styrets årsmelding.

4. Regnskap med revisjonsberetning.
5. Arbeidsplan
6. Budsjett, herunder fastsette tilskudd (kontingent) fra deltakerkommunene.
7. Behandle innkomne saker.
8. Valg
 - a) Styre
 - b) Styrets leder og nestleder
 - c) Valgkomite

Det foretas skriftlig valg hvis noen krever det. Ved stemmelikhet avgjøres valg ved loddtrekning.

§ 5 EKSTRAORDINÆRT ÅRSMØTE

Ekstraordinært årsmøte kan holdes etter innkalling fra styret eller når årsmøteutsendinger fra 2 eller flere av deltakerkommunene krever det. Ekstraordinært årsmøte skal innkalles med minst 3 ukers varsel, og det skal framgå av innkallingen hvilke saker som skal behandles. Ekstraordinært årsmøte kan bare behandle saker som er nevnt i innkallingen. Ekstraordinært årsmøte er beslutningsdyktig med de frammøtte representanter. For vedtak gjelder de samme regler som for Årsmøte.

§ 6 STYRE

Alternativ 1:

Styret består av ett medlem fra hver medlemskommune valgt blant de oppnevnte årsmøteutsendingene fra deltakerkommunene.

Alternativ 2:

Styret består av ett medlem fra hver medlemskommune. De oppnevnte årsmøteutsendingene fra deltakerkommunene kan ikke velges som styremedlemmer.

Felles:

Det velges leder og nestleder blant styrets medlemmer.

Styremedlemmene, leder og nestleder er på valg hvert år.

I styret skal begge kjønn være representert i samsvar med Kommunelovens bestemmelser.

Valgkomiteen velges blant de oppnevnte utsendingene fra deltakerkommunene.

Styret skal behandle følgende:

1. Tilsette daglig leder og fastsette instruks for denne.
2. Fremme Friluftsrådets oppgaver i samsvar med vedtekter og årsmøtevedtak.
3. Lede Friluftsrådets løpende virksomhet i samsvar med vedtekter og arbeidsplan og stå for økonomistyring i samsvar med vedtatt budsjett.

Styret kan velge et arbeidsutvalg til å forberede saker for styret og fatte vedtak etter nærmere delegering fra styret, og nedsette utvalg til å ivareta nærmere avgrensa oppgaver som lønnsutvalg, utvalg for konkrete prosjekter m.v.

Det skal føres protokoll fra styremøtene som bl.a. sendes deltakerkommunene.

§ 7 SAMARBEIDSGRUPPE

Samarbeidsgruppa består av ett medlem fra hver kommuneadministrasjon, utpekt av den enkelte kommune. Medlemmene bør representere den eller de etater/enheter som arbeider med friluftsliv i den enkelte kommune. Frilufsorganisasjoner kan også tilbys plass i samarbeidsgruppa.

Samarbeidsgruppa behandler saker av praktisk- og administrativ karakter, og er et forum for samordning og erfaringsutveksling. Samarbeidsgruppa kan forberede saker for styret.

§ 8 ØKONOMI

Friluftsrådet er et eget rettssubjekt som fører eget regnskap.

Deltakerkommunene skal betale et årlig tilskudd til Friluftsrådet (kontingent). Denne fastsettes av årsmøtet som en sum per innbygger i medlemskommunene. Årsmøtevedtak om indeksregulering av kontingenten etter deflator er endelig. Årsmøtevedtak om kontingentøkning ut over dette må godkjennes av medlemskommunene.

Friluftsrådet har myndighet til å ta opp lån og pantsette eiendom og verdier etter vedtak på årsmøte eller ekstraordinært årsmøte.

§ 9 VEDTEKTSENDRINGER

Endring av vedtektene kan bare gjøres på årsmøte eller ekstraordinært årsmøte. Endring av vedtektene krever 2/3 flertall. Opptak av nye medlemskommuner etter § 1 skal også godkjennes av deltakerkommunene.

§ 10 UTTREDEN OG OPPLØSNING

Den enkelte deltakerkommune kan med skriftlig varsel tre ut av Friluftsrådet fra 1.1. året etter at slikt varsel er sendt. Deltakerkommunen som har trådt ut av Friluftsrådet overtar da de oppgaver som Friluftsrådet har utført for kommunen. Dersom Friluftsrådet eier friluftsområder i en kommune som trer ut av Friluftsrådet, skal eiendommen overføres til vedkommende kommune. Ut over dette har ikke kommuner som trer ut av Friluftsrådet, krav på eiendommer eller verdier.

Vedtak om oppløsning av Friluftsrådet kan kun gjøres på ordinært årsmøte, og krever 2/3 flertall blant frammøtte stemmeberettiga. Ved oppløsning av Friluftsrådet overføres eiendommer som Friluftsrådet eier til vedkommende kommune, og alle oppgaver overtas av kommunene hver for seg. Friluftsrådets netto likvide midler fordeles mellom medlemskommunene etter befolkningstall ved sist årsskifte.

§ 11 VOLDGIFT

Dersom det oppstår tvist mellom deltakende kommuner om forståelsen av disse vedtektene, skal tvisten avgjøres ved voldgift iht. tvistemålsloven.

Nord-Troms Regionråd DA

Til

Kommunene Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy og Kåfjord

MELDING OM VEDTAK NORD-TROMS REGIONRÅD DA

EMNE:	Møte nr 04-2014
STED:	LHL Skibotnsenteret, Storffjord
TIDSPUNKT:	19. juni 2014

Sak 37/14 Friluftsråd Nord-Troms

Etter orientering fra Hugo Tingvoll ble følgende vedtak gjort;

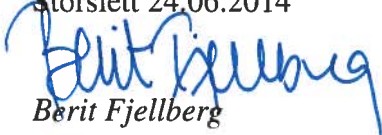
Forslag til vedtak fremmet i møte:

Nord-Troms Regionråd anbefaler kommunene Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy og Kåfjord om å gjøre et positivt vedtak i sak vedrørende deltakelse i friluftsråd.

Vedtak: forslag til vedtak fremmet i møte ble enstemmig vedtatt.

Rett protokollutskrift bevitnes

Storslett 24.06.2014

Berit Fjellberg
Referent

Kopi:

- Hugo Tingvoll, FNF Troms
- Dag Funderud, Nordreisa kommune
- Rita Mathiesen, Skjervøy kommune
- Gerd Steinnes Nilsen, Kåfjord kommune
- Halti Nasjonalparksenter

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
47/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014

Dispensasjonssøknad fra reguleringsplan- Boligområdet Høgegga.

Henvising til lovverk:

Plan- og bygningsloven (pbl) § 19-2 dispensasjonsvedtaket.

Reguleringsplan for boligområdet Høgegga.

Vedlegg

- 1 Byggesøknad på gbr 1942/52/71 - oppføring av garasje
- 2 Kartutsnitt 1942/52/71

Rådmannens innstilling

Søknad fra Arild Moilanen Pedersen om dispensasjon fra bestemmelsen i reguleringsplan for boligområdet Høgegga for å kunne bygge garasje på eiendom 1942/52/71 innvilges med hjemmel i plan- og bygningsloven (pbl) § 19-2.

Saksopplysninger

Arild Moilanen Pedersen ønsker å bygge garasje på sin eiendom på Høgegga 75. I den forbindelse har det oppstått ett problem ved at tidligere eier har gitt nabo til Arild tillatelse til å bygge sin garasje helt på tomtegrensen og litt til. Dette medfører at Arild ikke har mulighet til å bygge på tidligere avsatt plass for garasje. Han ønsker derfor å bygge på motsatt side av sitt hus og trenger med det litt av plassen som kommunen har satt av til friareal.

Vurdering

Pga plassmangelen som har oppstått og at det søkes om kun en liten part av det regulerte friområdet til formålet anses saken som kurant.

Søknad om oppføring av garasje

Arild Moilanen Pedersen

Høgegga 75

9151 STORSLETT

Viser til samtale med byggesaksleder i Nordreisa kommune og søker med dette å føre opp garasje på min eiendom på Høgegga 75.

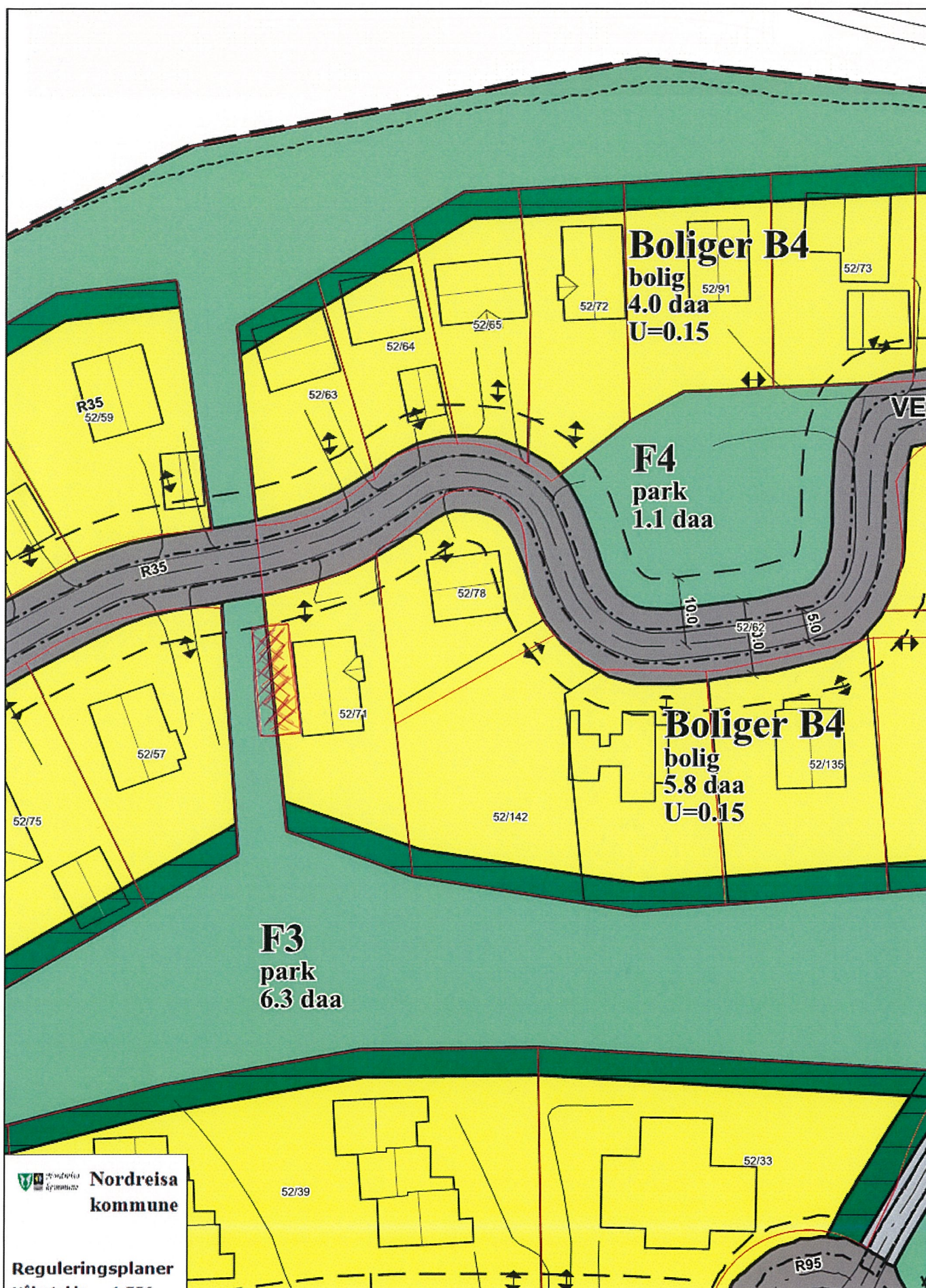
Da vår nabo har fått tillatelse fra tidligere eier og Nordreisa kommune å bygge sin garasje tett opp i vår eiendom og utenom slik den er tegnet inn på arealplan så ser jeg meg nødt til å bygge på andre siden tomten vår. Garasjen blir på 49.5kvm. Om jeg skulle ha bygget den slik den er tegnet opp ville dette sett meget stygt ut. Da det ikke er plass nok å bygge garasjen slik at det er praktisk for inn og utkjøring og med tanke på avstand til vei så trenger jeg en del av Nordreisa kommune sitt friareal som ligger ved vår tomt. For at jeg skal kunne bygge garasjen på en tilfredsstillende måte så trenger jeg 2.5x15m av denne tomten. (se vedlegg). Jeg mener at pga. av denne situasjonen så bør jeg få denne tomten slik at jeg kan bygge. Om dere mener jeg må betale for denne biten så må jeg det, men som sagt så synes jeg at det er på sin plass at jeg får denne.

Håper på snarlig avgjørelse slik at jeg får begynt så snart som mulig på prosjektet.

Med vennlig hilsen

Arild Moilanen Pedersen

Tlf: 92433552

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
48/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014

Dispensasjonssøknad- gbr 1942/79/6.

Henvising til lovverk:

Plan- og bygningsloven (pbl) § 19-2 dispensasjonsvedtaket

Kommuneplanens planbestemmelser. 6.2.4. Naustbebyggelser.

Vedlegg

- 1 Søknad om å få bygge naust
- 2 Søknad om tillatelse til tiltak uten ansvarsrett gnr 1942/79/6
- 3 Kartutskrift

Rådmannens innstilling

Søknad fra Ole-Martin Isaksen om dispensasjon fra krav om størrelse for naust i kommuneplanens planbestemmelse - 6.2.4. bokstav b på eiendom 1942/79/6 innvilges med hjemmel i plan- og bygningsloven (pbl) 19-2.

Saksopplysninger

Ole-Martin Isaksen skal starte fiske med småbåt. Han ønsker derfor og få bygge Naust på 49.5 kvm for og få plass til småbåt og bruk.

Vurdering

I følge kommuneplanens planbestemmelser om Naustbebyggelse, gis det i bokstav b anledning til oppføring av naust med BRA 35 kvm. Dette blir i Ole-Martins tilfelle for lite da han trenger større plass til båt og bruk. I dette tilfelle vil naust på denne størrelsen ikke gi noen negative virkninger.

Spåkenes 210814

Teknisk etat
Nordreisa

 NORDREISA KOMMUNE	
25 AUG 2014	
SAKSNR.	
LØPENR.	
DOK.NR.	ARK.KODE

Henviser til tlf.samtale 19.08.14
angående bygging og nyttegjørelse
av naust.

Skall begynne å fiske med
småbåt og trenger plass til
båt og bruk.

Søker herved om å få
bygge naust på 49,5 m²
fiske blir å være i kombinasjon
med snekkring.

Ole-Martin Isaksen
Spåkenesveien 213
9153 Rotsund

1900-1901

and ...
...

...
...

...
...

...

...

...

...

...

...
...
...

NORDREISA KOMMUNE
Tord S. Albrigtsen
18 AUG 2014

SAKSNR.	
LØPENR.	
DOK.NR.	ARK. NR. 1942/79/6

Søknad om tillatelse til tiltak uten ansvarsrett
etter plan- og bygningsloven § 20-2

Søkes det om dispensasjon fra plan- og bygningsloven, forskrift eller arealplan?	☐ Ja	☒ Nei
Er det behov for tillatelse/samtykke/uttalelse fra annen myndighet?	☐ Ja	☒ Nei
Hvis ja, så oppfylles ikke vilkårene for 3 ukers saksbehandling, jf. pbl § 21-7 andre ledd		
Nabovarsling, jf. pbl 21-3, skal være gjennomført før søknaden sendes kommunen. (Blankett 5154, 5155, 5156).		
Foreligger det merknader fra naboer eller gjenboere?	☐ Ja	☒ Nei
Hvis nei på alle spørsmålene over, anses tillatelse gitt tre uker etter at fullstendig søknad er mottatt i kommunen		

Opplysninger gitt i søknaden eller vedlegg til søknaden vil bli registrert i matrikkelen.

Søknaden gjelder							
Eiendom/ byggsted	Gnr.	Bnr.	Festenr.	Seksjonsnr.	Bygningsnr.	Bolignr.	Kommune
	Adresse				Postnr.	Poststed	
	79	6			9153	Rotsund	
Tiltakets art	Mindre tiltak til bebygd eiendom, pbl § 20-2 bokstav a) og SAK10 § 3-1						
	☐ Tilbygg < 50 m ² ☐ Frittliggende bygning (ikke boligformål) < 70 m ² ☐ Skilt/reklame (SAK10 § 3-1 d)						
	☐ Antennesystem (SAK10 § 3-1 e)						
	☐ Driftsbygning i landbruket med samlet bruksareal (BRA) mindre enn 1000 m ² , jf. pbl § 20-2 bokstav b) og SAK10 § 3-2						
	☐ Midlertidig bygning/konstruksjon/anlegg (som ikke skal plasseres for lengre tidsrom enn 2 år)						
	☐ Bruksendring (fra tilleggsdel til hoveddel innenfor en bruksenhet)						
	☐ Riving av tiltak som nevnt i SAK10 § 3-1						
	☐ Annet: <i>Riving av naust og flytte det som vist på kart</i>						
	Planlagt bruk/formål						

Arealdisponering							
Planstatus mv.	Sett kryss for gjeldende plan						
	☐ Arealdel av kommuneplan		☐ Reguleringsplan		☐ Bebyggelsesplan		
	Navn på plan						
Areal	BYA eksisterende	BYA nytt	Sum BYA	BRA eksisterende	BRA nytt	Sum BRA	Tomteareal
	Vis beregning av grad av utnyttning. Veiledning finnes på www.be.no eller kontakt kommunen						
Grad av utnyttning	<i>Naustet blir 49,5 m² må flyttes lenger opp på grunn at det er for nært sjøen</i>						

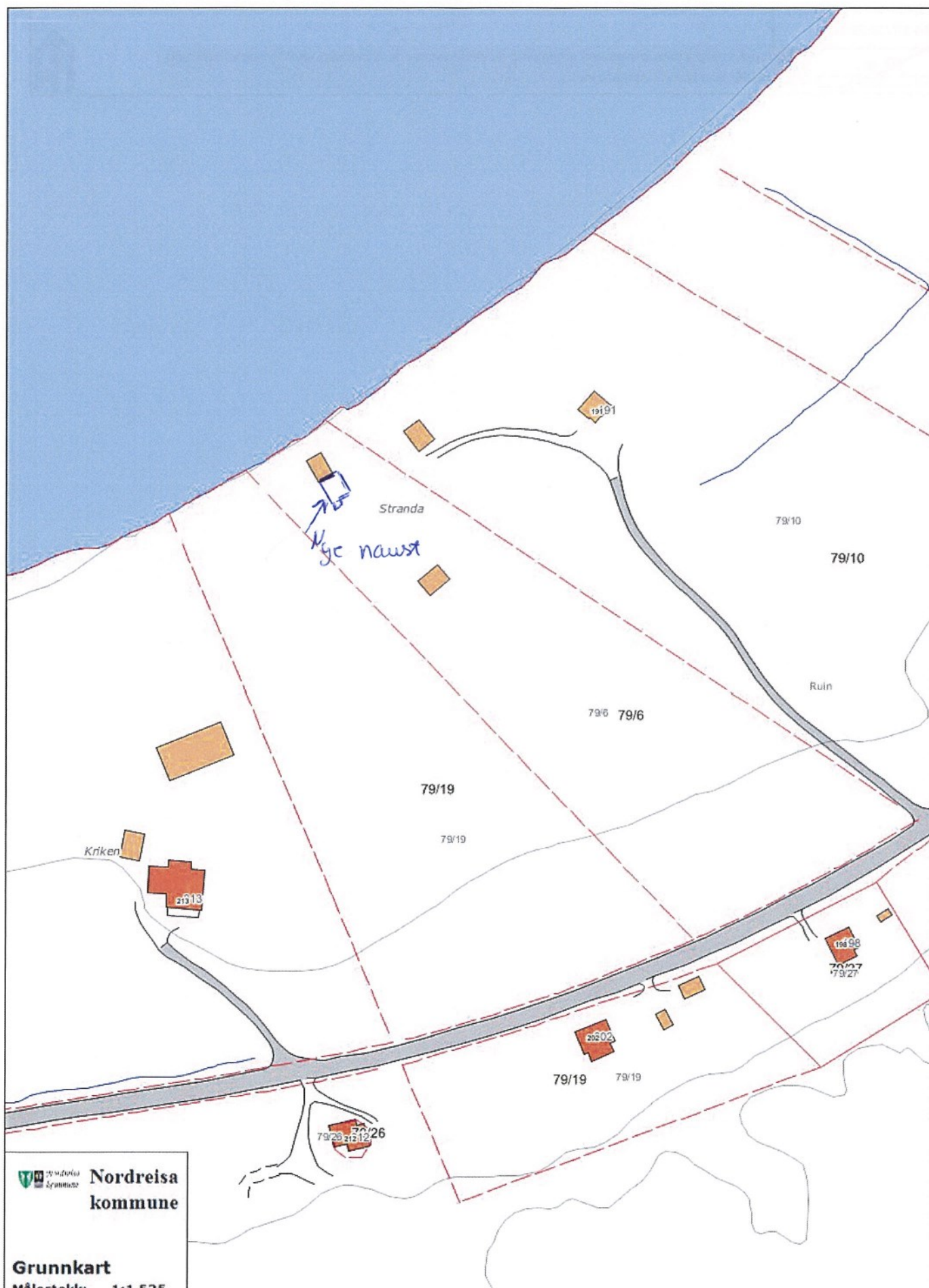
Plassering			
Plassering av tiltaket	Kan høyspent kraftlinje være i konflikt med tiltaket?	☐ Ja	☒ Nei
	Hvis ja, må avklaring med berørt rettighetshaver være dokumentert		
	Can vann og avløpsledninger være i konflikt med tiltaket?	☐ Ja	☒ Nei
	Hvis ja, må avklaring med berørt rettighetshaver være dokumentert		
Avstand	Minste avstand til nabogrense		m
	Minste avstand til annen bygning		m
	Minste avstand til midten av vei		m
	Dette skal vises på situasjonsplanen		

Krav til byggegrunn (pbl § 28-1)		
Flom (TEK10 § 7-2)	Skal byggverket plasseres i flomutsatt område? ☒ Nei ☐ Ja	Vedlegg nr.
Skred (TEK10 § 7-3)	Skal byggverket plasseres i skredutsatt område? ☒ Nei ☐ Ja	Vedlegg nr.
Andre natur- og miljøforhold (pbl § 28-1)	Foreligger det vesentlig ulempe som følge av natur- og miljøforhold? ☒ Nei ☐ Ja Dersom ja, beskriv kompenserende tiltak i vedlegg	Vedlegg nr.

Tilknytning til veg og ledningsnett		
Adkomst vegloven §§ 40-43 pbl § 27-4	Gir tiltaket ny/endret adkomst ☐ Ja ☒ Nei	Tomta har adkomst til følgende veg som er opparbeidet og åpen for alminnelig ferdsel: ☐ Riksveg/fylkesveg Er avkjøringstillatelse gitt? ☐ Ja ☐ Nei ☐ Kommunal veg Er avkjøringstillatelse gitt? ☐ Ja ☐ Nei ☐ Privat veg Er vegrett sikret ved tinglyst erklæring? ☐ Ja ☐ Nei
Overvann	Takvann/overvann føres til: ☐ Avløpssystem ☒ Terreng	
Feltene "Vannforsyning" og "Avløp" skal kun fylles ut dersom søknaden gjelder driftsbygning i landbruket eller midlertidige tiltak		
Vannforsyning pbl §§ 27-1, 27-3	Tilknytning i forhold til tomta ☐ Offentlig vannverk ☐ Privat vannverk* * Beskriv ☐ Annen privat vannforsyning, innlagt vann* ☐ Annen privat vannforsyning, ikke innlagt vann* Dersom vanntilførsel forutsetter tilknytning til annen privat ledning eller krysser annens grunn, foreligger rettighet ved tinglyst erklæring? ☐ Ja ☐ Nei	
Avløp pbl §§ 27-2, 27-3	Tilknytning i forhold til tomta ☐ Offentlig avløpsanlegg ☐ Privat avløpsanlegg Skal det installeres vannklosett? ☐ Ja ☐ Nei Foreligger utslippstillatelse? ☐ Ja ☐ Nei Dersom avløpsanlegg forutsetter tilknytning til annen privat ledning eller krysser annens grunn, foreligger rettighet ved tinglyst erklæring? ☐ Ja ☐ Nei	

Vedlegg			
Beskrivelse av vedlegg	Gruppe	Nr. fra – til	Ikke relevant
Dispensasjonssøknader/innvilget dispensasjon	B	–	☒
Kvittering for nabovarsel/Opplysninger gitt i nabovarsel/nabomerknader/kommentarer til nabomerknader	C	–	☒
Situasjonsplan/avkjøringsplan	D	–	☒
Tegninger plan, snitt, fasade (eksisterende)	E	–	☒
Tegninger plan, snitt, fasade (ny)	E	–	☒
Uttalelse/vedtak fra annen myndighet SAK10, § 6-2	I	–	☒
Andre vedlegg Kart utsnitt	Q	1 –	☐

Erklæring og underskrift		
Tiltakshaver		
Tiltakshaver forplikter seg til å gjennomføre tiltaket iht. plan- og bygningsloven (pbl), byggt teknisk forskrift og gitt tillatelse.		
Navn Ole-Martin Isaksen	Telefon (dagtid)	Mobiltelefon 93280189
Adresse Spåkenesveien 213	Postnr. 9153	Poststed Rotsund
Dato 120814	Underskrift Ole-Martin Isaksen	
Gjentas med blokkbokstaver OLE-MARTIN ISAKSEN		Eventuelt organisasjonsnr.

Dato 12.08.2014	
40 m	Kartopplysninger som kreves ved omsetning av eiendommer, skal bestilles skriftlig hos kommunen. Ellers står ikke kommunen ansvarlig.

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
49/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014

Søknad om deling gnr 1942/44/2

Henvisning til lovverk:

Jordloven §§ 12

Matrikkellovens § 6

Plan- og bygningsloven §§ 1-8, 19-2, 20-1, 26-1, 27-2, 27-1, 2 og 4, og 28-1.

Rådmannens innstilling

Nordreisa kommune avslår søknad om deling av to bebygde hyttetomter på hver ca 750 m2 fra gnr 44/2 i Nordreisa kommune.

- Deling avslås jf. jordlovens § 12, matrikkellovens § 6, plan- og bygningsloven §§ 1-8, 20-1-m, 26-1, 27-1, 27-2, 27-4 og 28-1.
- Dispensasjon fra kommuneplanens arealdel jf. plan- og bygningslovens § 19-2 avslås.

Begrunnelse:

Det omsøkte arealet ligger ved Reisaelva, mellom Båtnesøra og fulldyrka jord i drift.

Eiendommen ligger sentralt til og utleiehyttene som er oppført på de omsøkte parsellene kan være en langsiktig ressurs for eiendommens drift. En deling vil føre til reduksjon av eiendommens avkastningsevne og kan også føre til drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området. Jordbruksarealer inntil sentrumsområdet og hensynet til disse har et spesielt og langsiktig vern i arealforvaltningen.

Ved en dispensasjon fra kommuneplanen må det grunngis at landbruks- natur og friluftinteressene blir bedre ivaretatt ved gjennomføring av tiltaket. Ved en deling blir hyttene privateid og området blir privatisert. Dette kan begrense allmennhetens tilgang til, og ferdsel langs Reisaelva som er et verna vassdrag. I tillegg må fordelene med en dispensasjon være klart større enn ulempene. Det er uheldig med dispensasjon fra en nylig vedtatt plan.

Det er heller ikke heldig at det dannes en praksis der man først fører opp hytter og bygg til eget bruk, og deretter søker om fradeling for salg. Dette er forhold som kan skape presedens og det vil bli vanskelig å oppfylle kravet om likebehandling i senere saker. Det konkluderes derfor med

at ulempene ved en dispensasjon samlet sett er større enn fordelene og dispensasjon fra kommuneplanens arealdel avslås.

Til behandling av saken i driftsutvalget 9. september:

Saken ble første gang lagt fram for driftsutvalget med negativ innstilling fra administrasjonen den 29. april 2014. Driftsutvalget utsatte saken og dro på befaring i neste møte den 3. juni. De godkjente søknaden, men siden dette er en dispensasjonssak og saken ikke hadde vært på høring hos berørte parter, ble den sendt på høring den 10. juni med høringsfrist 17. juli.

Søkere/grunneiere: Tor Eivind Båtnes og Marit Leirbakk

Høringer:

Saken ble sendt høring til Fylkesmannen i Troms og NVE den 10. juni 2014 med høringsfrist 17. juli.

Høringsuttalelse er mottatt fra Fylkesmannen i Troms, datert 4.7.2014:

"Vi viser til kommunens brev av 10. juni i år, mottatt 19. juni, hvor vi inviteres til å gi uttalelse til søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og fra forbudet mot tiltak i hundremeterssonen.

I tillegg til de opplysninger som kommer fram i kommunens brev, har vi konferert med Skog og landskap sine *gårdskart*, NGU sine *løsmassekart* og *skredkart*, Miljødirektoratets *Naturbase*, samt flyfoto fra området.

Eiendommen ligger i et LNFR-område i kommuneplanens arealdel. Tiltaket er derfor avhengig av dispensasjon fra plansituasjonen. I plan og bygningsloven § 19-2 heter det at dispensasjon ikke kan gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering.

Tiltaket er i strid med plan og bygningsloven, *hvor det i § 1-8. Forbud mot tiltak mv. langs sjø og vassdrag* - heter:

I 100-metersbeltet langs sjøen og langs vassdrag skal det tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser.

Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona langs sjøen tydeliggjør nasjonal arealpolitikk i 100-metersbeltet langs sjøen. Målet er å ta vare på allmenne interesser og unngå uheldig bygging langs sjøen. Det går frem av retningslinjene at strandsona skal vurderes helhetlig og langsiktig gjennom planlegging etter plan- og bygningsloven. Troms fylke er plassert i kategorien «Områder med mindre press på arealene». For disse områdene gjelder særlig kapittel 7 i planretningslinjene, i tillegg til kapittel 1-4.

Fylkesmannens merknader:

Det er søkt om fradeling av to utleiehytter som ble oppført i 2010. Kommunen godkjente tiltaket uten at det ble sendt på høring til Fylkesmannen i Troms.

Parsellene ligger ved utløpet av Reisaelva, mellom Båtnesøra og fulldyrka jord. Oppretting av to fritt omsettbare hyttetomter inntil et større s

ammenhengende område med innmark kan føre til drifts og miljømessige ulemper for landbruksdrift i området. Dette er sentrumsnære jordbruksareal som i kommuneplanen har fått særlig vern som kjerneområde for landbruket.

Bakgrunnen er at landbruksnæringen skal ha forutsigelighet for at det ikke etableres landbruksfremmed virksomhet. I dag nyttes hyttene til utleievirksomhet. Dette var også formålet da tillatelse ble gitt. Eier har derfor full kontroll med bruken. Dersom parsellene overdras til personer uten tilknytning til landbruksvirksomhet kan det fremmes krav om restriksjoner på en ellers fullt ut forsvarlig drift av tilgrensende områder.

Slik vi ser det bør kommunen også ha for øye at parsellene ligger nært Reisautløpet naturreservat, som også har fått status som Ramsar-område. Blir parsellene fradelt og overdratt i privat eie, vil bruken, og med belastningen i et sårbart område øke. Preget av privatisering av område vil også kunne øke. Eiere har et annet eieforhold til området enn tilfeldige døgn-leietakere.

Vi anbefaler Nordreisa kommune å avslå søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og fra forbudet mot tiltak i 100-meters-sonen. Dersom kommunen kommer til at landbruksinteressene og allmennhetens interesser blir bedre ivaretatt ved gjennomføring av tiltaket, ber vi om at dette begrunnes. Om ikke vil vi vurdere å påklage et vedtak hvor søknaden innvilges. Vi ber derfor om å få tilsendt avgjørelsen i saken når denne foreligger."

Faglige vurderinger i forhold til ny behandling av saken:

Vurdering i forhold til landbruket og jordloven:

I jordlovens § 1 står det at: *Denne lova har til føremål å leggja tilhøva slik til rette at jordviddene i landet med skog og fjell og alt som høyrer til (arealressursane), kan verte brukt på den måten som er mest gagnleg for samfunnet og dei som har yrket sitt i landbruket.*

Arealressursane bør disponerast på ein måte som gir ein tenleg, variert bruksstruktur ut frå samfunnsutviklinga i området og med hovudvekt på omsynet til busetjing, arbeid og driftsmessig gode løysingar. Ein samfunnsgagnleg bruk inneber at ein tek omsyn til at ressursane skal disponerast ut frå framtidige generasjonar sine behov. Forvaltinga av arealressursane skal vera miljøforsvarleg og mellom anna ta omsyn til vern om jordsmonnet som produksjonsfaktor og ta vare på areal og kulturlandskap som grunnlag for liv, helse og trivsel for menneske, dyr og planter.

I jordlovens § 12 står det blant annet: *Ved avgjerd av om samtykke til deling skal givast, skal det leggjast vekt på om delinga legg til rette for ein tenleg og variert bruksstruktur i landbruket. I vurderinga inngår mellom anna omsynet til vern av arealressursane, om delinga fører til ei driftsmessig god løysning, og om delinga kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området. Det kan leggjast vekt på andre omsyn dersom dei fell inn under formålet i jordlova.*

Det søkes om fradeling av to tomter til to utleiehytter som ble oppført like ved Reisaelva i 2010. Hyttene ble oppført på et smalt område mellom dyrka marka og Reisaelva og saken ble ikke jordlovsbehandlet siden det gjaldt utleiehytter på uproduktiv jord. Hyttene skulle benyttes til utleie i forbindelse med hundedressur og turisme og denne drifta kunne være en ressurs for drifta av eiendommen. Det søkes nå om deling av hyttene på egne tomter for salg.

På eiendommen drives det med hundepensjonat/kennel og hundedressur, samt utleie av stallplasser for ti hester. Jfr søknader om produksjonstilskudd fram til nå høstes alt areal av grunneier og brukes i drifta. Det er også drift på naboeiendommen, tilhørende Trond Hallen,

med melke- og kjøttproduksjon med helt ny driftsbygning. Per 31.7.14 hadde dette bruket 50 melkekyr og 50 øvrige storfe. All dyrka mark i området er i drift til slått og beite.

I arealdelen til Nordreisa kommunes kommuneplan (vedtatt 25.03.14) har de sentrumsnære jordbruksarealene fått et særlig vern som kjerneområde for landbruk. Hensynssonen definerer hvilke landbruksarealer som har størst verdi innenfor grensene til sentrumsområdet, og som derfor skal ha et spesielt og langsiktig vern i arealforvaltning. Dyrka marka som ligger mindre en 30 m fra de bebygde hyttene er innenfor disse grensene.

Det nevnes i søknaden at denne søknaden er "*...i samsvar med hvordan mange andre gårdsbruk og gårdseiendommer har skapt seg kapital og grunnlag for utvikling gjennom salg av hyttetomter for privat bruk*".

Vi kan ikke minnes at det er godkjent fradeling av tomter med påstående hytter som i utgangspunktet er **bygd som utleiehytter av grunneieren selv**. Disse to hyttene har høy standard og ligger sentralt, men likevel landlig til. Vi vil anta at disse lett kan leies ut til turister på gjennomfart, året rundt, hvis hyttene ikke er opptatt til annet bruk. Turistinformasjonen ligger i Haltibygget like ved og det er veldig kort vei å henvise folk hit. Dette vil føre til en jevn inntekt og er en ressurs for eiendommen også i framtiden. Hvis det hadde vært søkt om deling av to tomter med denne plasseringen **før** hyttene ble oppført, hadde dispensasjon og delingstillatelse mest sannsynlig ikke blitt gitt. **Det vil være svært uheldig med en praksis der man først fører opp hytter og bygg til eget bruk, og deretter søker om fradeling for salg. Dette er forhold som kan skape presedens.**

Det er opplyst at grunneier og hans nabo som har nabogården, hevder at delingen ikke vil føre til drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området. Jfr jordloven § 12 og i rundskriv M-1/2013 side 20 er temaet om miljømessige ulemper utdypet nærmere:

"Formuleringen miljømessige ulemper knytter seg ikke til selve driften av eiendommen som skal deles eller driften av andre eiendommer i området. Formuleringen tar sikte på konflikter mellom landbruket og andre interesser som følge av landbruksdriften.

Konflikter mellom de som driver en landbrukseiendom og de som eier en bolig- eller fritidseiendom er ikke uvanlig. Dette gjelder særlig i områder med husdyrproduksjon. Årsaken til konflikten er ofte knyttet til støv, støy og lukt fra store fjøs, beitedyr, helge- og nattarbeid, men også bruk av driftsveier og utmark eller nydyrking av jord. Slike ulemper kan føre til krav om restriksjoner i driften ved offentlige påbud, eller fra en som utsettes for ulempen.

Det må foretas en konkret og individuell vurdering av så vel de driftsmessige som de miljømessige ulempene. Bare ulemper som er konkret påregnelige og som har en viss styrke og et visst omfang kan trekkes inn. Ved vurderingen av om ulempene er påregnelige må det blant annet tas hensyn til hvordan tomte ligger i forhold til jordbruksareal, tun også videre. Det må også tas hensyn til hva som er påregnelig driftsform på eiendommen, eventuelt i området."

Hyttene er oppført mindre enn 30 m fra fulldyrka jord i drift. Det drives med hundepensjonat/kennel og utleie av stallplasser for hester på eiendommen, og nabobruket har en helt nybygd og moderne driftsbygning og er et av kommunens største melkebruk. **Ved fradeling av arealene som selvstendige enheter, vil tomtene bli privateid og fritt omsettelig på det åpne markedet, og kan på lengere sikt selges til personer uten tilknytning landbruk og til området.** Adkomsten til det omsøkte området skal gå igjennom tunet, og etter etablerte gårdsveier i kanten av dyrkamarka.

I rundskriv M-1/2013 er jordlovens §§ 9 og 12 utdypet. Her står det blant annet følgende: "*Begrepet "arealressurser" omfatter ulike ressurser enten de består av jord, skog, bygninger*

eller retter, og er hentet fra jordloven § 1. Begrepet omfatter også ressurser som kan komme til nytte i forbindelse med virksomhet som naturlig grenser til landbruk, for eksempel turisme eller annen tilleggsnæring. Vurderingen må ta utgangspunkt i de langsiktige virkningene for eiendommen og inntekten fra den ved å dele fra areal eller bygninger. Det har ikke nevneverdig vekt hva som er privatøkonomisk mest lønnsomt for eieren."

I dette tilfellet er det ikke privatøkonomi det er snakk om, men bedriftsøkonomi og utvikling av et forretningskonsept. I samme rundskriv er det gitt økt lokalt handlingsrom til kommunen, og reglene skal gjøre det enklere å dele fra dersom søknaden gjelder fradeling til **tilleggsjord eller bosetting. Dette konkrete tilfellet gjelder ingen av delene.**

Hensynssonen definerer hvilke landbruksarealer som har størst verdi innenfor grensene til sentrumsområdet, og som derfor skal ha et spesielt og langsiktig vern i arealforvaltning. De omsøkte hyttene ligger kun ca 250 m unna området som grunneier i kommuneplanens arealdel har fått avsatt til fritids- og turistformål og det vil antakelig bli lite problematisk å benytte de eksisterende utleiehyttene i denne sammenhengen. Grunneier har da full råderett over hyttene. Som utleiehytter kan de også føre til jevn inntekt og være et økonomisk bidrag til drifta av forretningskonseptet ellers. Grunneier ønsker å fradele hyttene og selge de for å bruke utbyttet til investeringer i det planlagte turistkonseptet på eiendommen.

Oppsummert kan vi ikke se at delingen av de omsøkte tomtene er positivt for landbruket på eiendommen eller i området. Delingen kan føre til drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området i og med alt areal i nærheten er i aktivt drift. I kommuneplanens arealdel har sentrumsnære jordbruksareal fått et særlig vern som kjerneområde for landbruk. Det er ikke positivt at kommunen straks begynner å gi dispensasjon fra en kommuneplan som nylig er vedtatt og særlig når det gjelder vernet av sentrumsnære jordbruksarealer. Det er også svært uheldig med en praksis der man først fører opp hytter og bygg til eget bruk, for deretter å søke om fradeling for salg. Dette er forhold som kan skape presedens og det kan bli vanskelig å opprette prinsippet om likebehandling.

Vurdering i forhold til naturmangfoldloven:

Vi viser til vurderingene jfr naturmangfoldloven som ble gjort under første behandling av saken.

Gbr 44/2 grenser i nordvest til Reisautløpet naturreservat som i 2011 også ble definert som Ramsarområde. I luftlinje ligger naturreservatet ca 400-500 m fra det omsøkte området. I sin plan om utvikling av eiendommen skal grunneier legge til rette for fulgetitting mm. Men da blir bruken av området styrt og kontrollert. Det omsøkte området ligger inntil Båtnesøra. I Naturbasen er Båtnesøra beskrevet som naturtypen sand- og grusstrand som er en viktig lokalitet og en del av et stort og verdifullt brakkvannsdelta. Det er viktig å sikre at arealbruken ivaretar de viktige verneverdiene særlig knytta til Reisautløpet naturreservat. Vi mener at verneverdiene antakelig blir bedre ivaretatt med døgnutleie der bruken av området kan være styrt, i forhold til at hyttene på tomt blir i privat eie og belastningen på området blir mer stabilt.

Vurdering i forhold til plan- og bygningsloven:

Det er ingen nye momenter i vurderingene jfr plan- og bygningslovens §§ 27-1, 27-4 og 28-1.

Dispensasjon:

Etter at disse hyttene ble oppført i 2010 fikk kommunen reaksjoner fra NVE fordi det var tillatt tiltak i flomsone for 10 års flom og at tiltaket skulle vært vurdert i hht Vannressurslovens bestemmelser. De mente videre at, sitat; *"private tiltak i vassdraget og den vassdragsnære sonen øker privatiseringen og er spesielt uheldig langs verna vassdrag. Området langs nedre del av*

Reisaelva bærer stedvis preg av privatisering som kan begrense allmennhetens tilgang til, og ferdsel langs vassdraget."

I flg. § 1-8 skal det i 100-metersbelte langs sjøen og langs vassdrag tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser. Reisaelva er et varig verna vassdrag og en populær lakseelv. De omsøkte tomtene ligger ca 50 m fra elvebredden til Reisaelva ved normal vannstand. I utleiehytter bor folk i kortvarige perioder og får derfor ikke et eierforhold til området, i motsetning til slik det vil være hvis dette blir privateide hytter. Hytteeiere vil også vanligvis utnytte større arealer enn selve tomte og ved en deling vil området bli privatisert og kan begrense allmennhetens tilgang til, og ferdsel langs vassdraget.

Jfr. Plan- og bygningslovens § 19-2 medfører delingen dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. For at dispensasjon skal kunne innvilges er det **to vilkår som må være oppfylt**. Det første vilkåret er at hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, ikke blir "*vesentlig tilsidesatt*". Ordlyden tilsier at ulemper eller skadevirkninger ved dispensasjonen må være betydelige sett i forhold til hensynene loven eller bestemmelsen det dispenseres fra, er ment å ivareta.

Det andre vilkåret som må være oppfylt for at dispensasjon skal være aktuelt, er at fordelene ved å gi dispensasjon er "*klart større*" enn ulempene etter en samlet vurdering. I dette vilkåret ligger det at det må foreligge en vesentlig/betydelig overvekt av hensyn som taler for dispensasjon i forhold til hensyn som taler mot dispensasjon.

Vilkårene for å innvilge dispensasjon er altså strenge, og det skal ikke være en kurant sak å fravike gjeldende plan. Dispensasjonsadgangen er altså en snever unntaksbestemmelse.

Samlet vurdering

For å samtykke til deling ifølge jordlovens vurderinger, inngår blant annet hensynet til vern av arealressursene, om delingen fører til en driftsmessig god løsning, og om delingen kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper. I dette tilfellet er hyttene bygd for utleie av grunneieren selv og delingen vil føre til reduksjon av eiendommens avkastningsevne i og med at utleiehyttene kan ha langsiktig økonomisk gevinst.

Nærheten til dyrka mark i drift kan også føre til drifts- og miljømessige konflikter for landbruket i området, nå eller i framtiden. Naboeiendommen er et av kommunens største melkebruk med en helt ny og moderne driftsbygning. I den nylig vedtatte arealplanen har jordbruksarealene i dette området fått et særlig langsiktig vern som kjerneområde for landbruk. Det er ikke positivt at man straks etter gir dispensasjon fra planen, særlig når vi etter en samlet vurdering ikke kan se at fordelene med en dispensasjon er "*klart større*" enn ulempene. Utleiehyttene ligger så pass nært arealet som er avsatt til reiseliv- og turistnæring på eiendommen at de lett kan tas med i dette konseptet og det vil også føre til en besparelse på nybygg til overnatting.

Området er vurdert i forhold til naturmangfoldloven og etter en samlet vurdering kan en privatisering av området komme i konflikt med nærheten til Reisaelva og Reisautløpet naturreservat og verneverdiene som skal i varetas nå og i framtiden. Privatisering kan også komme i konflikt med allmennhetens tilgang til, og ferdsel langs vassdraget som skal i varetas i 100 m sonen. Dette er også jfr Vannressursloven.

Før det gis dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og fra forbudet mot tiltak i 100-meters sonen, skal blant annet fylkeskommunen og statlig myndighet, hvis saksområde blir direkte berørt, være gitt mulighet til å uttale seg. Ved vurderingen av om det skal gis dispensasjon fra planer skal statlige og regionale rammer og mål tillegges særlig vekt. Det betyr at kommunen

heller ikke bør dispensere fra planer, lovens bestemmelser om planer og forbudet i § 1-8 når en direkte berørt statlig eller regional myndighet har uttalt seg negativt om dispensasjonssøknaden.

Fylkesmannen i Troms har anbefalt Nordreisa kommune å avslå søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og fra forbudet mot tiltak i 100-meters-sonen. Dersom kommunen kommer til at landbruksinteressene og allmennhetens interesser blir bedre ivaretatt ved gjennomføring av tiltaket, ber de om at dette begrunnes. Om ikke vil de vurdere å påklage et vedtak hvor søknaden innvilges og ber derfor om å få tilsendt avgjørelsen i saken når denne foreligger.

Allmennhetens tilgang til Reisaelva blir redusert i og med området privatiseres ved deling. I plan- og bygningslovens § 19-2 heter det helt bokstavelig at dispensasjon fra kommuneplanens arealdel ikke kan gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Begge vilkårene må altså være tilstede.

Iflg jordlovens vurderinger kan deling og salg av eiendom til fritidsformål føre til drifts- og miljømessige ulemper for landbruksdrift i området. I og med eiendommene ved en deling blir fritt omsettelig, nå og i framtiden, kan det oppstå konflikter som videre kan føre til krav om restriksjoner på en ellers fullt ut forsvarlig drift av tilgrensede områder. Etter en total og samlet vurdering konkluderes det med at ulempene med å gi en dispensasjon fra kommuneplanens arealdel i dette tilfellet, kan være større enn fordelene og deling avslås. Det vil også være svært uheldig med praksis der man først fører opp hytter og bygg til eget bruk, og deretter søker om fradeling for salg. Dette er forhold som kan skape presedens og som gjør at det kan være vanskelig å opprettholde prinsippet om likebehandling.

Driftsutvalgets vedtak 03.06.14:

"Nordreisa kommune innvilger søknad om deling av to bebygde hyttetomter på hver ca 750 m² fra gnr 44/2 i Nordreisa kommune.

Deling innvilges jf. jordlovens § 12, matrikkellovens § 6, plan- og bygningsloven §§ 1-8, 20-1 m, 26-1, 27-1, 27-2, 27-4 og 28-1. Dispensasjon fra kommuneplanens arealdel jf. plan- og bygningslovens § 19-2 innvilges.

Begrunnelse:

Det omsøkte arealet ligger ved Reisaelva, mellom Båtnesøra og fulldyrka jord i drift. Eiendommen ligger sentralt til utleiehyttene som er oppført på de omsøkte parsellene og er oppført etter daværende arealplan som ikke lenger er gjeldende og er ikke lenger en langsiktig ressurs for eiendommens drift på grunn av hyttenes plassering. Dette på grunn av at det omsøkte området ikke lenger kan utvikles slik tiltakshaver hadde tenkt. Årsaken til dette er at det foreligger en innsigelse mot videre utbygging av tiltak fra NVE. Tiltakshaver kan på den måten ikke kunne oppføre flere bygg i den størrelse orden som tidligere planlagt.

En deling vil ikke kunne føre til reduksjon av eiendommens avkastningsevne og kan heller ikke føre til drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området. Dette i følge tiltakshaver og hans samarbeidspart som drifter jorda for tiltakshaver. Jordbruksarealer inntil sentrumsområdet og hensynet til disse har et spesielt og langsiktig vern i arealforvaltningen, men dette må sees opp mot Nordreisa kommunes arealplan-samfunnsdel 2012- 2025, der det heter om bærekraftig samfunnsutvikling:

Sysselsetting- og næringspolitikk

Nordreisa skal ha et næringsliv som er preget av nyskaping, bærekraft og vekst. I dette legger kommunen opp til å være en ja-kommune som i sin forvaltning av arealer gir forutsigbarhet og gode rammevilkår for utvikling. I tillegg heter det videre (side 42)

Det bør også stimuleres til produksjon av andre varer og tjenester innen kombinasjonen reiseliv, landbruk, kultur og miljø. Jordbruket skaper mange arbeidsplasser i og rundt driften og har stor betydning for opprettholdelsen av levende bygder og bosetting. Alt dette er i tråd med kommunens satsing som nasjonalparkkommune og Storslett som nasjonalparklandsby og vil bidra til positiv omdømmebygging.

Kombinasjonsbruk reiseliv og landbruk, noe som i framtiden vil kunne oppfattes som attraktivt reisemål. II Stortingsproposisjon 106S (2013-14) landbruksoppgjøret 2014 – endringer i statsbudsjettet heter om regjeringens politikk.

1.1.2 Regjeringens politiske plattform

I Regjeringens politisk plattform heter det om landbruksområdet:

«Jord- og skogbruk

Norsk landbruk har en sterk tilknytning til verdier som respekten for privat eiendomsrett, frihet til å drive næringsvirksomhet samt vern om kultur og natur. Eiendomsretten er en grunnleggende rettighet. Regjeringen vil styrke bondens rett til fritt å disponere sin egen eiendom.

Her legger også regjeringen føringer for framtidens politikk om at bonden vil få styrket sin rett til fritt å disponere sin egen eiendom.

Saken sendes på høring i hht plan- og bygningslovens § 1-8

Driftsutvalgets endringsforslag enstemmig vedtatt."

Saksopplysninger og innstilling til vedtak til møtet 03.06.14

Rådmannens innstilling til vedtak:

Nordreisa kommune avslår søknad om deling av to bebygde hyttetomter på hver ca 750 m2 fra gnr 44/2 i Nordreisa kommune.

- Deling avslås jf. jordlovens § 12, matrikkellovens § 6, plan- og bygningsloven §§ 1-8, 20-1-m, 26-1, 27-1, 27-2, 27-4 og 28-1.
- Dispensasjon fra kommuneplanens arealdel jf. plan- og bygningslovens § 19-2 avslås.

Begrunnelse:

Det omsøkte arealet ligger ved Reisaelva, mellom Båtnesøra og fulldyrka jord i drift. Eiendommen ligger sentralt til utleiehyttene som er oppført på de omsøkte parsellene og kan være en langsiktig ressurs for eiendommens drift. En deling vil føre til reduksjon av eiendommens avkastningsevne og kan også føre til drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området. Jordbruksarealer inntil sentrumsområdet og hensynet til disse har et spesielt og langsiktig vern i arealforvaltningen.

Ved en dispensasjon fra kommuneplanen må det grunngis at landbruks- natur og friluftsinnteressene blir bedre ivaretatt ved gjennomføring av tiltaket. Ved en deling blir hyttene privateid og området blir privatisert. Dette kan begrense allmennhetens tilgang til, og ferdsel langs Reisaelva som er et verna vassdrag. Båtnesøra ansees å være en del av det store deltaområdet i indre deler av Reisa fjorden, og nærheten til Reisa utløpet naturreservat og

verneverdiene der må også tas hensyn til. I dette tilfellet konkluderer vi med at ulempene ved en dispensasjon samlet sett er større enn fordelene og dispensasjon fra kommuneplanens arealdel avslås.

Saksopplysninger og utredning til møtet 03.06.14

Det søkes om fradeling av to bebygde hyttetomter fra gnr 44, brn 2 i Nordreisa.

Søkere: Tor-Eivind Båtnes, Båtnesvegen 18, 9151 Storslett

Marit Leirbakk, Sentrum 1B, 9151 Storslett

Eiendommen ligger på Storslett, vest for Reisaelva, ca 1 km fra Storslett sentrum. De omsøkte arealene ligger ved Båtnesøra og består av to utleiehytter som ble bygd i 2010. Parsellene er hver på ca 750 m² og ligger ca 50 m fra hverandre. Jordsmonnet er uproduktiv skog og skrinne fastmark og ligger mellom Reisaelva og fulldyrka jord i drift.

I følge gårdskart fra Skog og landskap har eiendom gnr 44, brn 2 et totalareal på 422,6 daa. Av dette er 88,6 daa fulldyrka jord, 5,3 daa overflatedyrka jord, 3,9 daa innmarksbeite, 11,4 daa skog på middels bonitet, 19,6 daa skog på lav bonitet, 117,7 daa uproduktiv skog, og resten jorddekt fast mark og annet areal.

Begrunnelse for delingssøknaden er:

"Bakgrunn for søknaden om fradeling er grunneierens plan for utvikling av sin gårdseiendom for reiseliv-, turisme- og fritidsnæring. Som en del av sin plan for utvikling av sin eiendom ble det ved Reisaelvas vestbredde ført opp to utleiehytter som en del av gårdsdriften på LNF-område. I ettertid er grensen mot elva flyttet inn i flomsonen som har medført at området langs elva ikke er egnet for utvikling som opprinnelig planlagt. Området for utvikling er nå lokalisert til nordvestlig del av eiendommen hvor det bl.a planlegges tilrettelegging for fugletitting og ornitologisk informasjon i tillegg til andre aktiviteter som hunde- og hestekjøring, bespisning og overnatting.

Omsøkt fradelte eiendommer er på vedlagt kartskisse merket H1 og H2 er ment å selges for å bidra til finansiering av utvikling av de øvrige tiltakene for reiseliv- og turistnæring på eiendommen.

I et distrikt med lite risikovillig kapital er salg av eiendommene H1 og H2 er helt avgjørende for resterende utvikling av eiendommen. Et salg av eiendommen H1 og H2 er i samsvar med hvordan mange andre gårdsbruk og gårdseiendommer har skapt seg kapital og grunnlag for utvikling gjennom salg av hyttetomter for privat bruk. Størrelsen på tomtene H1 og H2 er ca. 25x30meter / 750m² pr tomt."

Planstatus

De omsøkte tomtene er i kommuneplanens arealdel definert som landbruk, natur- eller friluftsområde, og det er nødvendig med dispensasjon fra plan- og bygningsloven § 19-2. Tomtene ligger innenfor 100 metersonen til Reisaelva, og det er nødvendig med dispensasjon fra plan- og bygningsloven § 1-8.

I plan og bygningsloven av 27.06.08 § 19-2 heter det: *"at dispensasjon ikke kan gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Det kan ikke dispenseres fra saksbehandlingsregler."*

Før det gis dispensasjon, skal blant annet fylkeskommunen og statlig myndighet, hvis saksområde blir direkte berørt, være gitt mulighet til å uttale seg. Ved vurderingen av om det skal gis dispensasjon fra planer skal statlige og regionale rammer og mål tillegges særlig vekt. Kommunen bør heller ikke dispensere fra planer, lovens bestemmelser om planer og forbudet i § 1-8 når en direkte berørt statlig eller regional myndighet har uttalt seg negativt om dispensasjonssøknaden.

I plan og bygningsloven § 1-8. - *Forbud mot tiltak mv. langs sjø og vassdrag – heter det:*

I 100-metersbeltet langs sjøen og langs vassdrag skal det tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser.

Nabovarsling:

Det foreligger dokumentasjon for nabovarsling i hht. plan- og bygningslovens § 21-3. Det er ikke innkommet bemerkninger til saken.

Faglige vurderinger:

Vurdering i forhold til landbruket og jordloven:

I jordlovens § 1 står det at: Arealressursane bør disponerast på ein måte som gir ein tenleg, variert bruksstruktur ut frå samfunnsutviklinga i området og med hovudvekt på omsynet til busetjing, arbeid og driftsmessig gode løysingar. Ein samfunnsgagnleg bruk inneber at ein tek omsyn til at ressursane skal disponerast ut frå framtidige generasjonar sine behov.

I jordlovens § 12 står det blant annet: Ved avgjerd av om samtykke til deling skal givast, skal det leggjast vekt på om delinga legg til rette for ein tenleg og variert bruksstruktur i landbruket. I vurderinga inngår mellom anna omsynet til vern av arealressursane, om delinga fører til ei driftsmessig god løysning, og om delinga kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området. Det kan leggjast vekt på andre omsyn dersom dei fell inn under formålet i jordlova.

Det søkes her om fradeling av to tomter til to utleiehytter som ble oppført like ved Reisaelva i 2010. Hyttene ble oppført på uproduktiv mark, på et smalt område mellom dyrka marka og Reisaelva. Arealene ble derfor ikke jordlovsbehandlet. Hyttene skulle benyttes til utleie i forbindelse med hundedressur og turisme som kunne være en ressurs for drifta av eiendommen. Når det nå søkes deling av to tomter til disse to hyttene stiller forholdene seg helt annerledes.

På eiendommen drives det med hundepensjonat og hundedressur, samt utleie av stallplasser for ti hester. Alt areal høstes og brukes i drifta. Det er også drift på naboeiendommen med melke- og kjøttproduksjon med helt ny driftsbygning. Per 1.1.14 hadde dette bruket 37 melkekyr og 45 øvrige storfe.

Det sentrale i vurderingen om deling, er fradelingens konsekvenser for eiendommens drift i framtida. Formålet med delingsvurderingen er å sikre og holde ressursene på bruket samlet for nåværende og framtidige eiere. Det skal tas vare på de inntektsmuligheter eiendommen har. Begrepet arealressurser omfatter ulike ressurser enten de består av jord, skog, bygninger eller retter. Vurderingene må ta utgangspunkt i de langsiktige virkningene for eiendommen og inntekten fra den ved å dele fra areal eller bygninger. Det har ikke nevneverdig vekt hva som er privatøkonomisk mest lønnsomt for eieren.

Det nevnes i søknaden at denne søknaden er "*i samsvar med hvordan mange andre gårdsbruk og gårdseiendommer har skapt seg kapital og grunnlag for utvikling gjennom salg av hyttetomter for privat bruk*". Vi kan ikke minnes at det er godkjent fradeling av tomter med påstående hytter som i utgangspunktet er bygd som utleiehytter. Disse to hyttene har høy standard og ligger sentralt, men likevel landlig til. Vi vil anta at disse lett kan leies ut til turister på gjennomfart, året rundt, hvis hyttene ikke er opptatt til annet bruk. Turistinformasjonen ligger i Haltibygget like ved og det er veldig kort vei å henvise folk hit. Dette vil føre til en jevn inntekt og er en ressurs for eiendommen.

I vurdering om deling skal det også tas hensyn til om delinga kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket, ikke bare på eiendommen det deles i fra, men også for landbruket i området. Hyttene er oppført mindre enn 30 m fra fulldyrka jord i drift. Det drives

med hundepensjonat og utleie av stallplasser for hester på eiendommen, og nabobruket er et av kommunens største melkebruk. Ved fradeling av arealene som selvstendige enheter, vil tomtene bli privateid og fritt omsettelig, og kan selges til personer uten tilknytning landbruk og til området. Drifts- eller miljømessige ulemper kan være konflikter som kan oppstå mellom landbruket og andre interesser som følge av landbruksdrift. Konflikter mellom de som driver en landbrukseiendom og de som eier en bolig- eller fritidseiendom er ikke uvanlig. Dette gjelder særlig i områder med husdyrproduksjon. Årsaken til konflikt er ofte knyttet til støv, støy og lukt fra store fjøs, beitedyr, helge- og nattarbeid, men også bruk av driftsveier og utmark eller nydyrking av jord. I tillegg har jordbruksarealer inntil sentrumsområdet et spesielt og langsiktig vern i arealforvaltningen.

Oppsummert kan vi ikke se at delingen av de omsøkte tomtene er positivt for landbruket på eiendommen eller i området. Delingen vil føre til reduksjon av eiendommens avkastningsevne og kan også føre til drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området. Som utleiehytter kan de føre til jevn inntekt og være et økonomisk bidrag til drifta av forretningskonseptet ellers.

Vurdering i forhold til naturmangfoldloven:

Alle tiltak må vurderes opp mot naturmangfoldsloven (NML) som tok til å gjelde fra 1.7.2009. I naturmangfoldslovens § 1 heter det: *Lovens formål er at naturen og dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.*

I lovens § 4 om forvaltningsmål for naturtyper og økosystemer heter det:

Målet er at mangfoldet av naturtyper ivaretas innenfor deres naturlige utbredelsesområde og med det artsmangfoldet og de økologiske prosesser som kjennetegner den enkelte naturtype. Målet er også at økosystemets funksjoner, struktur og produktivitet ivaretas så langt de anses rimelige.

I lovens § 7 som omhandler prinsipper i offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12 framgår det følgende: *Prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når et forvaltningsorgan tildeler tilskudd, og ved forvaltning av fast eiendom. Vurderingen etter første punktum skal fremgå av beslutningen.*

Dette vil si at når natur er berørt skal formålet og forvaltningsmålet i denne loven vurderes. Reglene for bærekraftig bruk og vern av naturen skal være førende. Prinsippene i §§ 8 – 12 skal vurderes vedrørende naturmangfold, dvs biologisk mangfold, landskap og geologi, og vurderingene skal framgå i framstillingen av saken. Vedtak kan påklages hvis prinsippene ikke er vurdert.

Området er søkt opp i Naturbasen er den offisielle oversikten over verneområde, statlig sikra friluftslivsområde og kartlagte områder med utvalgte naturtyper og økologiske funksjonsområde for prioriterte arter. Gbr 44/2 grenser i nordvest til Reisautløpet naturreservat som i 2011 også ble definert som Ramsarområde. I luftlinje ligger naturreservatet ca 500 m fra det omsøkte området.

Om Ramsar står det: *Ramsarkonvensjonen er en internasjonal avtale mellom 160 av verdens land. Avtalen forplikter partene til å ta vare på den økologiske tilstanden i Ramsarområdene. Partene forplikter seg videre til en bærekraftig bruk av alle landets våtmarker.*

Om dette Ramsarområdet står det: *Våtmarksområde ved utløpet av Reisaelva. Elvedelta med sandører og strandenger. Strandengene har uvanlig godt utvikla dreneringssystemer og variert vegetasjon med både sørlige og nordlige, subarktiske trekk. Salteng, brakkvannseng og pøler. Arktiske arter (eskimomure, ishavs- stjerneblom).*

Viktig trekk- og beiteområde for fugl. Store konsentrasjoner av fiskeender (laksand og siland). Ellers gressender, vadere og terne. Strandengene har internasjonal verneverdi i botanisk sammenheng. Området har regional verneverdi for fuglelivet.

Om Reisautløpet står det fra 2011, sitat: *Elvedelta: Der større elver renner ut i havet finner vi ofte verdifulle elvedelta med rikt fugleliv og spesielle plantearter. Elvedelta er en naturtype som i Norge har vært svært utsatt for utbygging i flere hundre år. Det er derfor viktig å ivareta denne naturtypen for fremtiden. I ny norsk rødliste for naturtyper er marine elvedelta vurdert som sårbar (VU). Blant de nye Ramsarområdene finner vi to slike delta – Målselvtløpet og Reisautløpet.*

Det omsøkte området ligger inntil Båtnesøra. I Naturbasen er Båtnesøra beskrevet som naturtypen sand- og grusstrand.

Fakta om dette er: *Lokaliteten får verdi viktig - B. Dette dels fordi den er en del av et stort, meget verdifullt brakkevannsdelta, men også fordi det er snakk om intakte, svakt brakke elveører av noe størrelse. Lokaliteten ligger tilknyttet utløpet av Reisaelva i Reisa fjorden, og omfatter noen grusbanker på vestsiden av elva, mellom Storslett/E6 og selve deltaet. Miljøet bærer preg av å være særlig påvirket av vannføringen i elva, men også nærheten til sjøen og har trolig svake brakke tendenser. Det er for det meste grusstrender her (elveørpreg), men med innslag av svakt utviklede øvre saltenger og kortskuddsamfunn. Miljøet er ikke særlig artsrikt, men omfatter arter som strandflatbelg, strandarve, skjorbuksurt, småvasshår, fjoresivaks, saltsiv og grusstarr. Lokaliteten virker ikke synlig påvirket av inngrep. På østsiden er elva forbygd og dermed uten særlig interesse som naturtype. Det er også litt forbygd helt øverst langs elva inntil avgrenset lokalitet. Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep. Alle former for utfyllinger er skadelige. Lokaliteten må betraktes som en del av det store deltaområdet i indre deler av Reisa fjorden, primært dannet av Reisaelva.*

Området berører ikke trua, sårbare eller utvalgte naturtyper, prioriterte arter, inngrepsfrie naturområder eller utvalgte kulturlandskap, jf. Naturbase (08.04.14). Området grenser inntil naturtypen "sand- og grusstrand" som har verdi som viktig-B. Ingen trua eller sårbare arter er registrert innenfor områdene, jf. Artskart (08.04.14). Vi mener at vårt kunnskapsgrunnlag om naturmangfoldet i området er godt, jf. NML § 8.

Samlet belastning på de berørte økosystemene, jf. NML § 10, vurderes til å kunne øke dersom de omsøkte tomtene fradeles. Deling av de omsøkte tomtene vil føre til privatisering av området og større stabil belastning enn det tilfeldige døgnutleie vil være, og der leietakerne ikke har et eiendomsforhold til området. Det er viktig å sikre en arealbruk som ivaretar de viktige verneverdiene særlig knyttet til Reisautløpet naturreservat. Avstanden til reservatet er kort og Båtnesøra anses for å være del av det store deltaområdet i indre deler av Reisa fjorden, primært dannet av Reisaelva.

Vi mener at føre-var-prinsippet, jf. NML § 9, er ivaretatt siden vi her konkluderer med at avslag på tomtesøknadene i sterkere grad vil ivareta de viktige verneverdiene som er knyttet til Reisautløpet naturreservat og området i nærheten, samtidig som dette vil være det vi vurderer for å gi det beste samfunnsmessige resultatet, jf. NML § 12. Vi mener også etter en samlet vurdering at det vil være muligheter for at de omsøkte parsellene ved delingsgodkjenning kommer i konflikt med hovedformålet i det som naturmangfoldloven skal verne om. Med bakgrunn i dette mener vi også at NML § 11 er oppfylt.

Vurdering i forhold til plan- og bygningsloven:

I flg. plan- og bygningslovens § 26-1 må det ikke opprettes en ny grunneiendom, ny anleggseiendom eller endring av eksisterende eiendomsgrense på en slik måte at det oppstår forhold som strider mot denne lov, forskrift, vedtekt eller plan. Dette må ikke gjøres på en slik måte at det dannes tomter som er uegnet til bebyggelse på grunn av sin størrelse, form eller plassering etter reglene i denne lov.

I flg. § 27-1 skal opprettelse eller endring av eiendom til bygningsformål for opphold av mennesker eller dyr ikke gjennomføres med mindre det er forsvarlig adgang til hygienisk betryggende og tilstrekkelig drikkevann, samt sløkkevann. I flg. § 27-2 skal bortføring av avløpsvann være sikret i samsvar med forurensningsloven før opprettelse eller endring av

eiendom til bebyggelse skjer. Nå er allerede hyttene bygd, og vannforsyning er tilknyttet offentlig nett, mens det er privat septikanlegg.

I flg. § 27-4 må det før opprettelse eller endring av eiendom til bebyggelse blir godkjent enten være sikret lovlig atkomst til veg som er åpen for alminnelig ferdsel eller ved tinglyst dokument eller på annen måte være sikret vegforbindelse som kommunen godtar som tilfredsstillende. Avkjørsel fra offentlig veg må være godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. veglova §§ 40 til 43. Adkomsten til området går via etablerte gårdsveier igjennom dyrka mark. Ved en eventuell deling må omsøkte tomter sikres tinglyst rett til adkomst. Men privat ferdsel igjennom arealer som er drift og hvor det går beitedyr er ikke positivt.

I flg. § 28-1 kan grunn bare bebygges, eller eiendom opprettes eller endres, dersom det er tilstrekkelig sikkerhet mot fare eller vesentlig ulempe som følge av natur- eller miljøforhold. Det samme gjelder for grunn som utsettes for fare eller vesentlig ulempe som følge av tiltak. Hyttene er oppført i det som i ettertid er blitt fastslått å være innenfor flomsonen for 10 års flom. Det er også en av grunnene til at grunneier nå ønsker å selge disse to hyttene på tomt for å videreutvikle eiendommen på et annet areal på eiendommen.

I flg. § 1-8 skal det i 100-metersbelte langs sjøen og langs vassdrag tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser. Reisaelva er et varig verna vassdrag og en populær lakseelv. De omsøkte tomtene ligger ca 50 m fra elvebredden til Reisaelva ved normal vannstand. I utleiehytter bor folk i kortvarige perioder og får derfor ikke et eierforhold til området i motsetning til slik det vil være hvis dette blir privateide hytter. Hytteeiere vil vanligvis utnytte større arealer enn tomte og ved en deling vil området bli privatisert og kan begrense allmennhetens tilgang til, og ferdsel langs vassdraget.

Vurdering

For å samtykke til deling må det i flg jordloven være at samfunnsmessige interesser av stor vekt taler for det, eller at deling er forsvarlig ut fra hensynet til den avkastning eiendommen kan gi. I dette tilfellet er hyttene bygd for utleie og delingen vil føre til reduksjon av eiendommens avkastningsevne. Det skal i flg jordloven ikke vektlegges hva som er privatøkonomisk mest lønnsomt for eieren. Nærheten til dyrka mark i drift kan også føre til drifts- og miljømessige konflikter for landbruket i området.

Området er vurdert i forhold til naturmangfoldloven og etter en samlet vurdering kan en privatisering av området komme i konflikt med nærheten til Reisaelva og Reisaautløpet naturreservat og verneverdiene som skal i varetas nå og i framtiden. Privatisering kan også komme i konflikt med allmennhetens tilgang til, og ferdsel langs vassdraget som skal i varetas i 100 m sonen.

I plan- og bygningslovens § 19-2 heter det at dispensasjon fra kommuneplanens arealdel ikke kan gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Oppsummert konkluderer vi med at ulempene med å gi en dispensasjon er større enn fordelene, og søknaden avslås.

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
50/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014

Søknad om deling gnr 1942/51/4

Henvisning til lovverk:

Jordloven §§ 9 og 12

Matrikkellovens § 6

Plan- og bygningsloven §§ 1-8, 19-2, 20-1, 26-1, 27-1, 27-2, 27-4 og 28-1

Vedlegg

- 1 Søknad om deling av grunneiendom gnr 1942/51/4
- 2 Skisser
- 3 Grunnprøver i planlagt hytteområde
- 4 Kart

Rådmannens innstilling

Nordreisa kommune godkjenner i medhold av jordloven § 9 omdisponering av to tomter på totalt ca 1750 m² tidligere overflatedyrka jord til fritids- og boligformål fra gnr 51, brn 4 slik som omsøkt. Det er ved avgjørelsen lagt vekt på at det i dette tilfellet foreligger bosetningshensyn og samfunnsinteresser av en slik vekt at landbruksinteressene bør vike.

Nordreisa godkjenner i medhold av jordloven § 12 fradeling av to tomter på totalt ca 1750 m² til fritids- og boligformål fra gnr 51, brn 4 slik som omsøkte. Etter en total vurdering vektlegges boligformålet og samfunnsinteressen fordi jordbruksarealet ikke har vært i drift på mange år og det er ikke annen landbruksdrift i området.

Deling godkjennes også slik:

- Deling godkjennes jfr matrikkellovens § 6.
- Deling godkjennes jfr plan- og bygningsloven §§ 20-1-m, 26-1, 27-1, 27-2, 27-4 og 28-1
- Dispensasjon fra delings- og byggeforbudet i 100 meters beltet i strandsonen godkjennes jfr plan- og bygningsloven § 1-8
- Dispensasjon fra kommuneplanens arealdel godkjennes jfr plan- og bygningslovens 19-2.

Ved avgjørelsen er det lagt vekt på at fradeling trolig ikke vil komme i konflikt med natur- og kulturmiljø og friluftslivet i området siden tomtene ligger inntil allerede bebygde tomter.

Etablering av eventuelle boligtomter i distriktet er positivt for bosettingen. Vi kan ikke se at hensynet til bestemmelsene blir vesentlig tilsidesatt, eller at ulempene med dispensasjon fra kommuneplanens arealdel er større enn fordelene, og dispensasjon jfr plan- og bygningslovens § 19-2 innvilges derfor.

Det settes følgende vilkår:

- Avkjørsel må anlegges slik det er gitt tillatelse til av Statens vegvesen.
- De godkjente tomtene må sikres tinglyst rett til adkomst fra Fv 866 over gnr 51, brn 4 hvis avkjørsel og adkomst blir utenfor egne grenser.
- Det kan ikke gjøres tiltak i strandsonen som er til hinder for allmenn ferdsel.
- Byggetiltak kan ikke igangsettes før byggesøknad er levert, søknaden er behandlet og godkjenning er gitt.
- Det må søkes om utslippstillatelse og tillatelse må være gitt før tiltak igangsettes.
- Dersom det under arbeid i marken oppdages gjenstander eller spor etter tidligere menneskelig aktivitet i omsøkte areal, må arbeidet stanses og melding straks sendes Sametinget og Troms fylkeskommune, kulturretaten jf. kulturminnelovens § 8, 2. ledd.
- Ved eventuelt bygging skal det sikres god estetisk utforming i samsvar med tiltakets funksjon og i samspill med omgivelser og stedlig byggeskikk. Det skal ikke brukes farger på tak eller vegg som skiller seg ut fra omgivelsene på en negativ måte.
- Jfr plan- og bygningslovens § 21-9 vil tillatelse til tiltak etter § 20-1 første ledd bokstav m falle bort dersom det ikke er rekvirert oppmålingsforretning etter lov om eigedsregistrering § 6 innen 3 år etter at tillatelsen ble gitt, eller dersom matrikkelføring vil være i strid med lov om eigedsregistrering.

Søknaden er mottatt 9.9.13. Den 25.9.13 er det sendt midlertidig svar om det i NGU sitt løsmassekart framgår at området hvor tomtene er plassert består av en løsmasstype som er av marin strandavsetning. Det betyr at området kan være disponert for leirras eller utglidninger. Vi krevde i brevet nærmere undersøkelser av grunnforholdene før vi igangsatte saksbehandlingen. Den 21.5.14 mottok vi et brev om at det var gjort grunnprøver i området. Søknaden ble så sendt på høring den 3.6. med høringsfrist 4.7.14.

Saksopplysninger

Grunneier og søker er Evald Olsen, Bakkebyveien 434, 9153 Rotsund

Det søkes om fradeling av to ubebygde tomter, den ene til fritidsformål på 750 m² og den andre til fritidsformål/boligformål på 990 m².

Eiendommen ligger i Bakkeby langs RV866 til Skjervøy, om lag 22 km fra Storslett sentrum. I følge gårdskart fra Skog og landskap har eiendom gnr 51, brn 4 to parseller og et totalareal på 1067,4 daa. Av dette er 1,2 daa fulldyrka jord, 8,3 daa overflatedyrka jord, 3,9 daa innmarksbeite, 4,9 daa skog på middels bonitet, 523,8 daa skog uproduktiv skog, og 525,2 daa annet areal.

Planstatus

Tomten er i kommuneplanen definert som LNFR, landbruk, natur, friluft- eller reindriftsområde, og det er nødvendig med dispensasjon fra plan- og bygningsloven § 19-2. Tomten ligger innenfor 100 metersonen til sjø og det er nødvendig med dispensasjon fra plan- og bygningsloven § 1-8.

I plan og bygningsloven av 27.06.08 § 19-2 heter det: *”at dispensasjon ikke kan gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse, blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulemperne etter en samlet vurdering. Det kan ikke dispenseres fra saksbehandlingsregler.*

Før det gjøres vedtak skal blant annet fylkeskommunen og statlig myndighet, hvis saksområde blir direkte berørt, være gitt mulighet til å uttale seg. Ved vurderingen av om det skal gis dispensasjon fra planer skal statlige og regionale rammer og mål tillegges særlig vekt. Kommunen bør heller ikke dispensere fra planer, lovens bestemmelser om planer og forbudet i § 1-8 når en direkte berørt statlig eller regional myndighet har uttalt seg negativt om dispensasjonssøknaden.

I plan og bygningsloven § 1-8. - *Forbud mot tiltak mv. langs sjø og vassdrag – heter det: I 100-metersbeltet langs sjøen og langs vassdrag skal det tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser.*

Høringer:

Saken ble sendt til høring 3. juni 2014 til Statens Vegvesen Region nord, Fylkesmannen i Troms, D-36 Cohkolat reinbeitedistrikt, Sametinget og Troms Fylkeskommune. Det er gitt uttalelse kun fra Statens vegvesen.

Vurdering

Landbruk og jordloven:

I jordlovens § 1 står det: *Arealressursane bør disponerast på ein måte som gir ein tenleg, variert bruksstruktur ut frå samfunnsutviklinga i området og med hovudvekt på omsynet til busetjing, arbeid og driftsmessig gode løysingar. Ein samfunnsgagnleg bruk inneber at ein tek omsyn til at ressursane skal disponerast ut frå framtidige generasjonar sine behov. Forvaltinga av arealressursane skal vera miljøforsvarleg og mellom anna ta omsyn til vern om jordsmonnet som produksjonsfaktor og ta vare på areal og kulturlandskap som grunnlag for liv, helse og trivsel for menneske, dyr og planter.*

I jordlovens § 9 står det: *Dyrka jord må ikkje brukast til føremål som ikkje tek sikte på jordbruksproduksjon. Dyrkbar jord må ikkje disponerast slik at ho ikkje vert eigna til jordbruksproduksjon i framtida. Departementet kan i særlege høve gi dispensasjon dersom det etter ei samla vurdering av tilhøva finn at jordbruksinteressene bør vika. Ved avgjerd skal det mellom anna takast omsyn til godkjende planar etter plan- og bygningslova, drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området, kulturlandskapet og det samfunnsgagnet ei omdisponering vil gi. Det skal òg takast omsyn til om arealet kan førast attende til jordbruksproduksjon. Det kan krevjast lagt fram alternative løysingar.*

I jordlovens § 12 står det: *Deling av eigedom som er nytta eller kan nyttast til jordbruk eller skogbruk må godkjennast av departementet. Det same gjeld forpaking, tomtefeste og liknande leige eller bruksrett til del av eigedom når retten er stifta for lengre tid enn 10 år eller ikkje kan seiast opp av eigaren (utleigaren). Med eigedom meiner ein òg rettar som ligg til eigedomen og partar i sameige.*

Skal dyrka jord takast i bruk til andre formål enn jordbruksproduksjon, eller skal dyrkbar jord takast i bruk slik at ho ikkje vert eigna til jordbruksproduksjon i framtida, kan samtykke til deling ikkje givast utan at det er gitt samtykke til omdisponering etter § 9.

Ved avgjerd av om samtykke til deling skal givast, skal det leggast vekt på om delinga legg til rette for ein tenleg og variert bruksstruktur i landbruket. I vurderinga inngår mellom anna omsynet til vern av arealressursane, om delinga fører til ei driftsmessig god løysing, og om delinga kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området. Det kan leggast vekt på andre omsyn dersom dei fell inn under formålet i jordlova. Sjølv om det etter tredje ledd ikkje ligg til rette for å gi samtykke til deling, kan samtykke givast dersom deling vil ivareta omsynet til busetjinga i området.

For dyrka og dyrkbar mark er det nødvendig med tillatelse til omdisponering i forhold til § 9 for at man kan godkjenne deling i forhold til § 12.

Eiendommen har så godt som ingenting av jordbruksjord. Vi har ikke opplysninger om når tid sist det var drevet noe på eiendommen. Parsellene som søkes fradelt ligger inntil grunneierens bolig og den eldre boligen på eiendommen som også er fradelt. Arealet er betegnet som overflatedyrka jord, men av flybilde ser vi at det er veldig lenge siden det har vært i drift. Arealet er likevel dyrkbart. Det er som godt som ingen jordbruksdrift igjen i Bakkeby.

Slik arealfordelingen er på eiendommen ser vi det ikke som sannsynlig at det noen gang kan bli lønnsom drift på eiendommen. Det er sagt i søknaden at begge parsellene skal være fritidsboliger, men det er også mulighet for at den største tomte kan bli boligtomt. Det er ikke relevant i denne sammenhengen at det er nær familie som skal ha tomtene. Ved en fradeling vil tomtene bli fritt omsettelig og kan i neste omgang selges til hvem som helst. Det er positivt hvis det blir boligbygging på en av dem, noe som styrker bosettinga i området. Eiendommen har store utmarksarealer, men lite produktiv skog. Det er antakelig mest nyttig til vedhogst.

Vurdering i forhold til plan- og bygningsloven:

I flg. plan- og bygningslovens § 26-1 må det ikke opprettes en ny grunneiendom, ny anleggseiendom eller endring av eksisterende eiendomsgrense på en slik måte at det oppstår forhold som strider mot denne lov, forskrift, vedtekt eller plan. Dette må ikke gjøres på en slik måte at det dannes tomter som er uegnet til bebyggelse på grunn av sin størrelse, form eller plassering etter reglene i denne lov.

I flg. § 27-1 skal opprettelse eller endring av eiendom til bygningsformål for opphold av mennesker eller dyr ikke gjennomføres med mindre det er forsvarlig adgang til hygienisk betryggende og tilstrekkelig drikkevann, samt sløkkevann. I flg. § 27-2 skal bortføring av avløpsvann være sikret i samsvar med forurensningsloven før opprettelse eller endring av eiendom til bebyggelse skjer.

Delingen gjelder to ubebygde tomter. Det er vannverk i området og planen er at den nye bebyggelse skal knyttes til dette. Det skal etableres privat septikanlegg for begge byggene. Teknisk avdeling har vurdert utslippsforhold for omsøkte tomtene som følgende:

En kan ikke se at et utslipp vil komme i konflikt med andre interesser i området.

*Med bakgrunn i kunnskap om lokale forhold, kan slamavskiller og jordreanseanlegg bygges i samsvar med Retningslinjer for utforming og drift av separate avløpsanlegg. Avløpsanlegg må plasseres slik at det ikke kommer i konflikt med vannforsyningsanlegg, både for eksisterende boliger og for de omsøkte tomtene. Det bør avsettes plass på de omsøkte tomtene for avløpsanlegg. **Etter søknad vil utslippstillatelse kunne gis i samsvar med Forurensningsforskriften.***

I flg. § 27-4 må det før opprettelse eller endring av eiendom til bebyggelse blir godkjent enten være sikret lovlig atkomst til veg som er åpen for alminnelig ferdsel eller ved tinglyst dokument eller på annen måte være sikret vegforbindelse som kommunen godtar som tilfredsstillende. Avkjørsel fra offentlig veg må være godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. veglova §§ 40 til 43. Dersom vegforbindelse etter kommunens skjønn ikke kan skaffes uten uforholdsmessig vanske eller utgift, kan kommunen godta en annen ordning.

Statens vegvesen har i brev av 24.06.14 svart følgende (kopi sendt tiltakshaver):

"Statens vegvesen har ingen innsigelser mot ovenfornevnte deling men bemerker at avkjørsel ikke kan godkjennes slik som tiltenkt. Dette pga ikke tilfredsstillende sikt i retning mot Langslett. Dette kan gjøres enkelt ved flytting av tiltenkt avkjørsel slik at den ligger ved Fv 866 Hp 1 Km 07.965. Sett i sammenligning er dagens mark avkjørsel til naust er lokalisert til Fv 866 Hp 1 km 07.970."

I tillegg må de omsøkte tomtene få tinglyst rett til adkomst over gnr 51, brn 4 hvis avkjørsel og adkomst blir utenfor egne grenser.

I flg. § 28-1 kan grunn bare bebygges, eller eiendom opprettes eller endres, dersom det er tilstrekkelig sikkerhet mot fare eller vesentlig ulempe som følge av natur- eller miljøforhold. Det samme gjelder for grunn som utsettes for fare eller vesentlig ulempe som følge av tiltak.

Da vi mottok søknaden, fikk tiltakshaver tilbakemelding om at man i NGU sitt løsmassekart ser man at området hvor tomtene er plassert består av en løsmasstype som er av marin strandavsetning. Det betyr at området kan være disponert for leirras eller utglidninger. Det er tiltakshaver som må stå for å framskaffe dokumentasjon på at dette er sikker byggegrunn.

Den 15.5.14 mottok vi dokumentasjon at en lokal entreprenør som hadde gjort prøvegravinger. Det er gravd tre hull i øverkanten av området av der de to tomtene er tenkt plassert. Hvert hull er ca 1,2 m dyp. Funnene er:

"Hull 1. -1,2 meter grus, morenemasser med stein og flisfjell, små mengder leirsand innblandet i massene. Hull 2. -1,2 meter. Grus, morenemasser. Hull 3. -1,2 meter. Grus, morenemasser."

Teknisk sjef har vurdert dette til å være sikker byggegrunn.

I flg. § 1-8 skal det i 100-metersbelte langs sjøen og langs vassdrag tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser.

De omsøkte parsellene ligger ca 50 m fra flomålet, men på oversiden av Rv 866. Eventuell frilftsaktiviteter foregår på sjøsiden av riksvegen. I kommuneplanens arealdel framgår det at der offentlig vei er nærmere enn 100 m til sjø, er det veien som danner byggegrensen.

I følge økonomisk kartverk og Askeladden er det ikke registrerte kulturminner på eiendommen eller innenfor 100 m fra omsøkte område. Evt ny bebyggelse bør tilpasses den eksisterende byggestilen med tanke på farge, vinkler, utforming og høyde.

Vi antar at reindriftsinteressene ikke vil bli berørt av disse fradelingene siden de omsøkte parsellene ligger inntil bebygde arealer.

Naturmangfoldet:

Alle tiltak som berører natur må vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8-12 som tok til å gjelde fra 1.7.2009. I naturmangfoldlovens § 1 heter det: *Lovens formål er at naturen og dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.*

I lovens § 4 om forvaltningsmål for naturtyper og økosystemer heter det:

Målet er at mangfoldet av naturtyper ivaretas innenfor deres naturlige utbredelsesområde og med det artsmangfoldet og de økologiske prosesser som kjennetegner den enkelte naturtype. Målet er også at økosystemets funksjoner, struktur og produktivitet ivaretas så langt de anses rimelige.

I lovens § 7 som omhandler prinsipper i offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12 framgår det følgende: *Prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når et forvaltningsorgan tildeler tilskudd, og ved forvaltning av fast eiendom. Vurderingen etter første punktum skal fremgå av beslutningen.*

Dette vil si at når natur er berørt skal formålet og forvaltningsmålet i denne loven vurderes.

Reglene for bærekraftig bruk og vern av naturen skal være førende. Prinsippene i §§ 8 – 12 skal

vurderes vedrørende naturmangfold, dvs biologisk mangfold, landskap og geologi, og vurderingene skal framgå i framstillingen av saken.

Området er søkt opp i Miljødirektoratet sin Naturbase som er en offisiell oversikt over verneområde, statleg sikra friluftslivsområder og kartlagte områder med utvalgte naturtyper og økologiske funksjonsområde for prioriterte artar. Det er på den omsøkte parsellen eller i området ikke gjort funn av rødlistearter i kategoriene sårbar, nær truet, sterkt truet eller kritisk truet. Det er heller ikke registrert sårbare naturtyper i området.

Oppsummering

Tomtene er i kommuneplanen definert som landbruk, natur- eller friluftsområde, og det er nødvendig med dispensasjon fra plan- og bygningsloven § 19-2. Tomten ligger innenfor 100 metersonen men på oversiden av Rv 866, men det er likevel nødvendig med dispensasjon fra plan- og bygningsloven § 1-8.

En eventuell fradeling av omsøkt areal vil trolig ikke føre til konsekvenser for naturmangfoldet, kulturlandskapet, friluftslivet og reindrifta. Risikomessig er det også liten fare for eventuelle naturskader i området. De omsøkte arealene har så godt som ingen betydning som jordbruksareal og vi kan ikke se at delingen får konsekvenser for evt framtidig landbruksdrift.

Hvis en av parsellene blir benyttet som boligtomt er det positivt for bosetning i området.

Ved en dispensasjon fra kommuneplanen arealdel må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Etter en samlet vurdering kan vi ikke se at ulempene med en dispensasjon fra kommuneplanens arealdel er større enn fordelene, fordi de omsøkte arealene ligger godt plassert inntil eksisterende bebyggelse og på grunn som ikke har betydning for landbruket. Eventuell ny fast bosetting i distriktene er positivt og samfunnsnyttig.

SØKNAD OM DELING AV GRUNNEIENDOM

Søknaden/rekvisisjonen
framsettes i medhold av plan-
og bygningslovens § 20-1, m)
- jf. Kap 20, og
matrikkellovens kap 3 og 7.

Kommunens stempel og saksnummer:

Nordreisa kommune

Postboks 174

9156 STORSLETT

Rekvisisjon av oppmålingsforretning:

☒ Rekvisisjon av oppmålingsforretning ved godkjenning

☐ Utsettelse av oppmålingsforretning til dato

☒ Oppretting av ny matrikkelenhet uten fullført oppmålingsforretning. NR. 2

Oppmålingsforretning er en gebyrbelagt tjeneste som kreves inn etterskuddsvis

NR 1.

1. Søknaden/rekvisisjonen gjelder følgende eiendom(mer):

Gnr.	Bnr.	Eiendomsadresse
51	4	BAKKEBY 9153 ROTSUND

2. Søknad/rekvisisjon, hovedformål/type:

Alternativ: 1

Eventuell merknad.

Alternativene er:

1. Fradeling av tomt/parsell med oppmålingsforretning
2. Fradeling av tilleggsparsell med oppmålingsforretning
3. Fradeling av anleggseiendom (volum)
4. Arealoverføring

3. Selvstendig bruksenhet eller tilleggsparsell:

Selvstendig tomt/bruksenhet: ☒ JA ☐ NEI

Tilleggsparsell til eiendommen:

Dersom svaret er NEI, angi gårds- og bruksnummer på eiendommen tilleggsarealet skal legges til

4. Hjemmelshavers navn, adresse, dato, telefon og underskrift: (flere enn 3 eiere, bruk tilleggsskjema)

Hjemmelshaver – bruk blokkbokstaver	Adresse		Postnr/-sted
EVALD M. OLSEN	BAKKEBY		9153. ROTSUND
Underskrift	Dato	Telefon	Merknader

Hjemmelshaver – bruk blokkbokstaver		Adresse		Postnr/-sted
Underskrift		Dato	Telefon	Merknader

Hjemmelshaver – bruk blokkbokstaver		Adresse		Postnr/-sted
Underskrift		Dato	Telefon	Merknader

Eventuell kontaktperson	Adresse	Postnr/-sted	Telefon

5. Spesifiser formål, størrelse og antall parseller som søkes fradelt, tegn inn parsellen(e) på kart:

Parsell nr. (merk på kart)	Formål	Areal i m ² /Volum i m ³	Antall parseller	Navn og adresse på evt kjøper/fester
NR. 1		750	1	Hedvig Hansen 9172. Birtaværre
NR. 2		990	1	Evald M. Olsen 9153. Rotsund

6. Samtidig søkes om dispensasjon fra:

Alternativ: _____

Annet _____

Alternativer:

1. Arealbruken i kommuneplan eller kommunedelplan
2. Arealbruken i regulerings- eller bebyggelsesplan
3. Bygge- og deleforbud i 100-metersbeltet langs sjøen - § 1-8
4. Annet

6b. Begrunnelse for dispensasjon:

Angi begrunnelse her eller bruk eget ark

7. Atkomst og avkjørsel:

Europa-, riks- eller fylkesveg nr. ☒	Kommunal veg ☐	Privat veg ☐	Avkjørselstillatelse gitt ☐ JA
Anlegge ny avkjørsel ☒	Utvidet bruk av eksisterende ☐	Kun gangatomst ☐ JA	

8. Vannforsyning og avløp:Vannforsyning tilknyttes offentlig nett: ☒ JA ☐ NEI

Beskriv vannforsyning:

Vannverk Balkeby

Avløp tilknyttes offentlig nett: ☐ JA ☒ NEI

Beskriv avløpsløsning:

Slamavskiller m/innfelling i grunnen

Hvis Nei, beskriv vann- og avløpsløsningen nærmere

9. Plass for merknader/tilleggsopplysninger:

Vedrørende tomte fradelingen.

Tomt nr. 1.

Mine 2 søsken har vært eiere av barndomms hjemmet sammens. Det har nå Rigmor Pedersen Overtatt alene, 51/11

Min andre søster ønsker nå egen tomt til Fritidshus. Hun har som tidligere nevnt rettigheter Til hovedeiendommen uten og ha egen tomt.

Tomt nr. 2.

Denne tomten er til Fritidshus event. Boligtomt. Vi har 2 barn hvor tomten er tenkt til en av dem.

Tomtene ligger i skrått natur terreng.. Innmarken for 51/4 består av ca 4 - 5 da. Skog på Natureng. Har tidligere avgitt store områder til Statens Vegvesen for utbedring av fylkesveien. Teiigen på nedsiden av veien mot sjøen, eies for det meste av Vegvesnet.. På teigen som tomtene ønskes fradelt fra, har eg også avgitt store arealer.

Når det gjelder ny avkjørsel, har eg tidligere vært i kontakt med dem med en positivt Innstilling. Søknad er nå sendt.

Den nye avkjørselen vil også være for 51/11 som i dag har felles avkjørsel med 51/7.

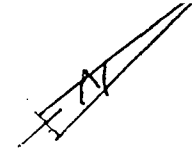
Felles avkjøringen fungerer dårlig på grunn av hus- garasje plasseringen.

Som tegningen viser vil den nye avkjøringen med ny vei gi en bedre løsning.

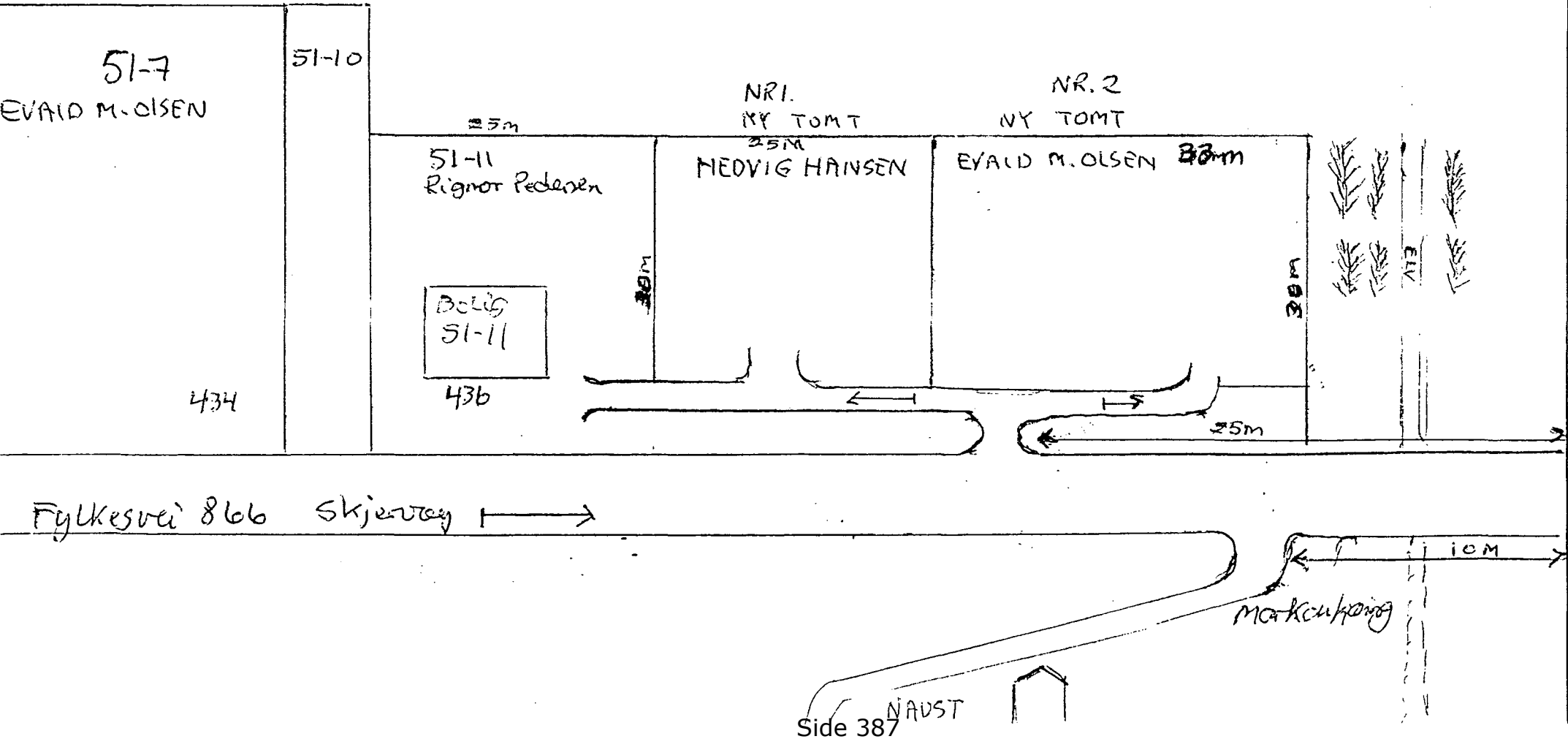
NB. Masser tas utover bakken, slik at den får en akseptabel stigning og, sinning radius for kjøretøset etter gjeldende regler. Det er fri sikt i begge retninger.

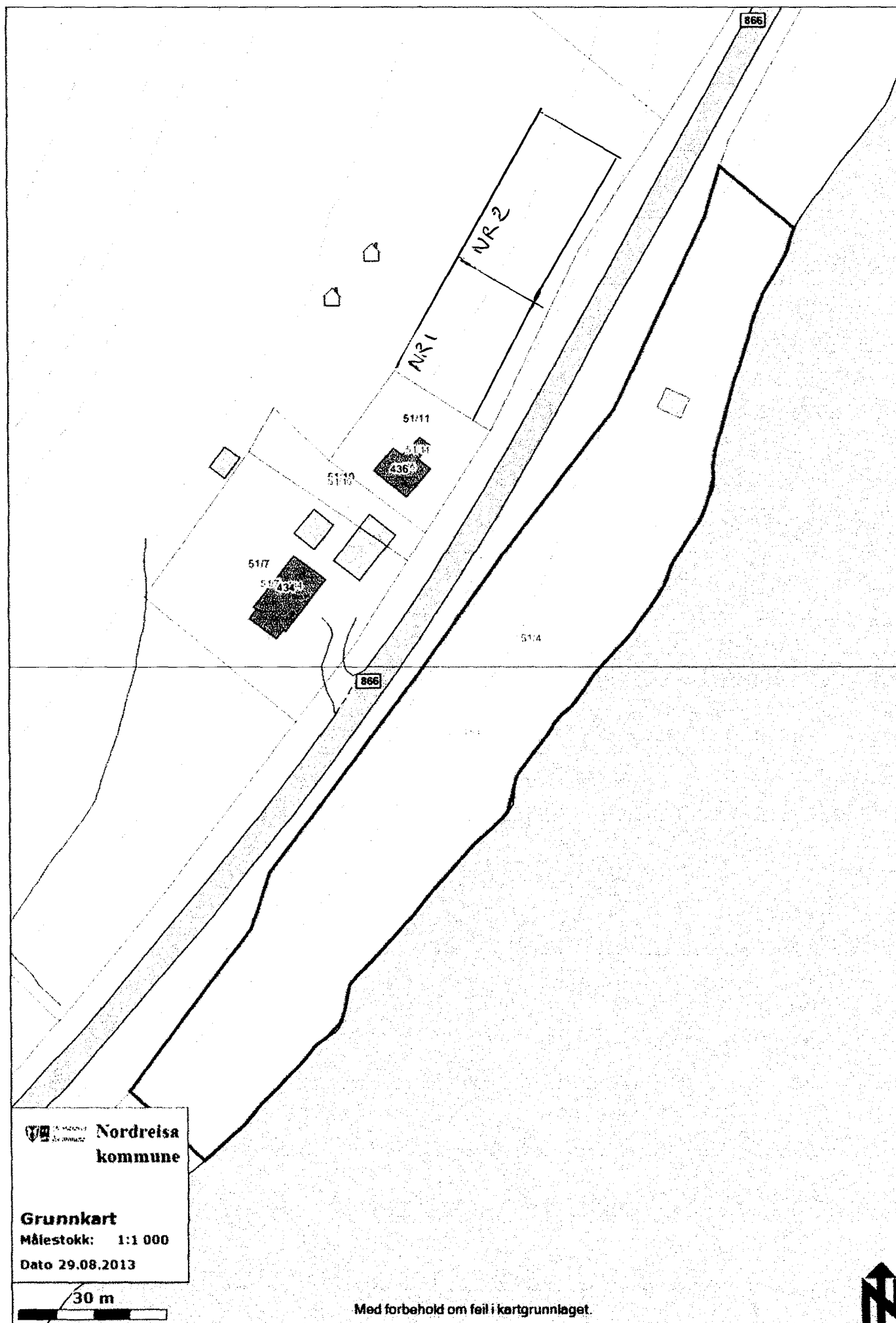
NY AVKJØRING FOR:

Rignor Pedersen
Hedvig Hansen
Evald M. Olsen

Pendonsarene Allade Enlsen

Kurt Steinar Wiik
Ravelseidet
9153 Rotsund

Ravelseidet . 15.05.2014

Evald M. Olsen
Bakkeby
9153 Rotsund

 NORDREISA KOMMUNE	
21 MAI 2014	
SAKSNR.	13/3102
LØPENR.	
DOK.NR.	ARK.KODE

Grunnprøver i planlagt hytteområde.

Vi har i dag sett på grunnforholdene på området der du ønsker etablering av hyttebygging.

Vi er oppe på en bakkekam: ca. 8 meter over FV 866.

Ca. 30 meter fra vegens midtlinje.

CA. 1.20 meter dybde på prøvehull.

Viser til kartutsnitt der jeg har merket omtrentlig hvor prøvegravingen er foretatt.

Hull 1. -1.2 meter grus, morenemasser med stein og flisfjell, små mengder leirsand innblandet i massene.

Hull 2. -1,2 meter. Grus, morenemasser.

Hull 3. -1,2 meter. Grus, morenemasser

Med hilsen

Kurt Wiik

90507862

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
51/14	Nordreisa driftsutvalg	09.09.2014

Søknad om dispensasjon fra byggegrense for oppføring av garasje på gbr. 1942/52/133

Henvising til lovverk:

Plan- og bygningsloven (pbl) § 19-2 dispensasjonsvedtaket.

Reguleringsplan for Storslett sentrum.

Vedlegg

- 1 Kart
- 2 Tegning

Rådmannens innstilling

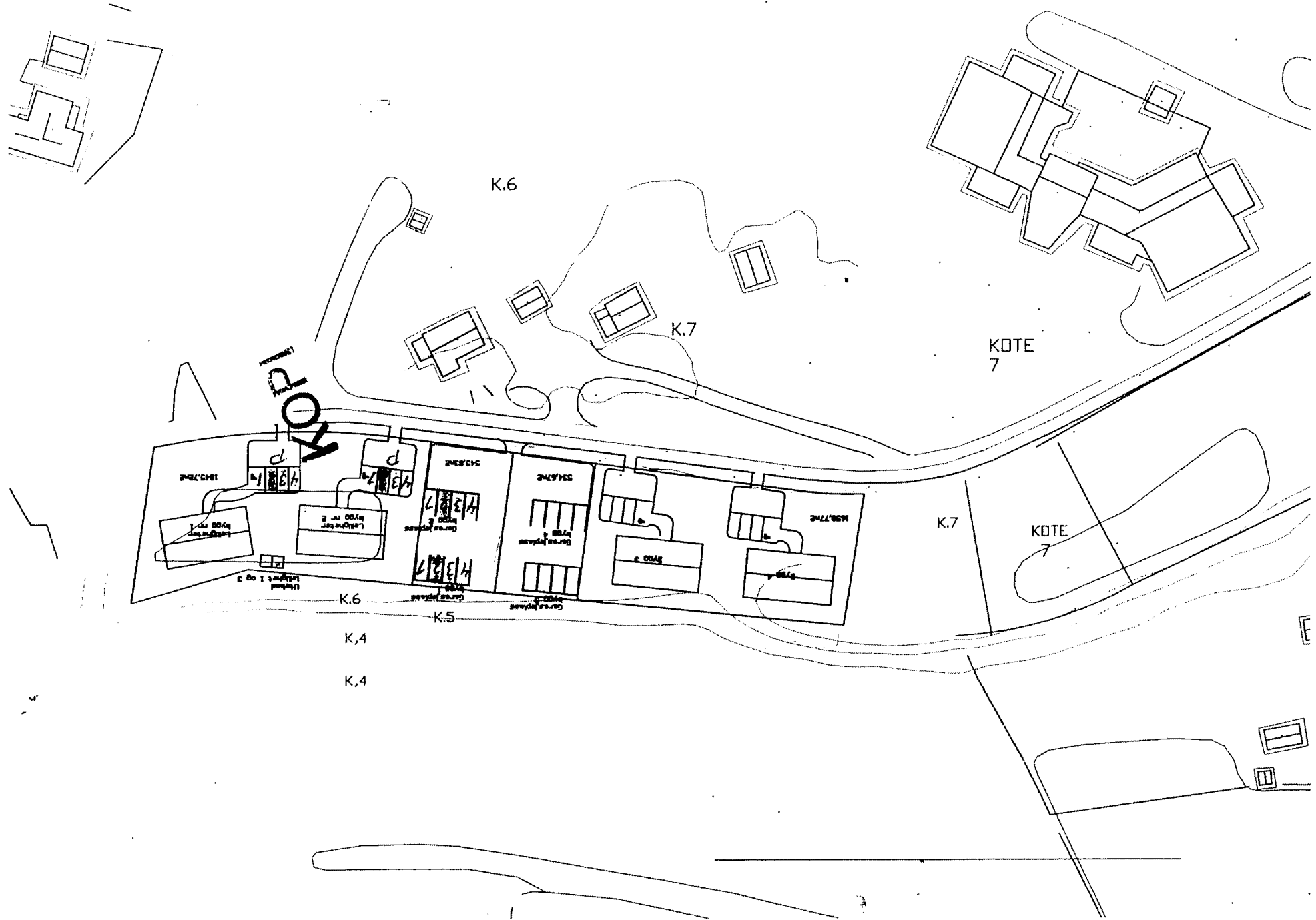
Søknaden fra May Britt Simonsen om dispensasjon fra bestemmelsene om byggegrense i reguleringsplanen for Storslett Sentrum for og kunne bygge garasje på eiendom 1942/52/133 innvilges med hjemmel i plan- og bygningsloven (pbl) § 19-2.

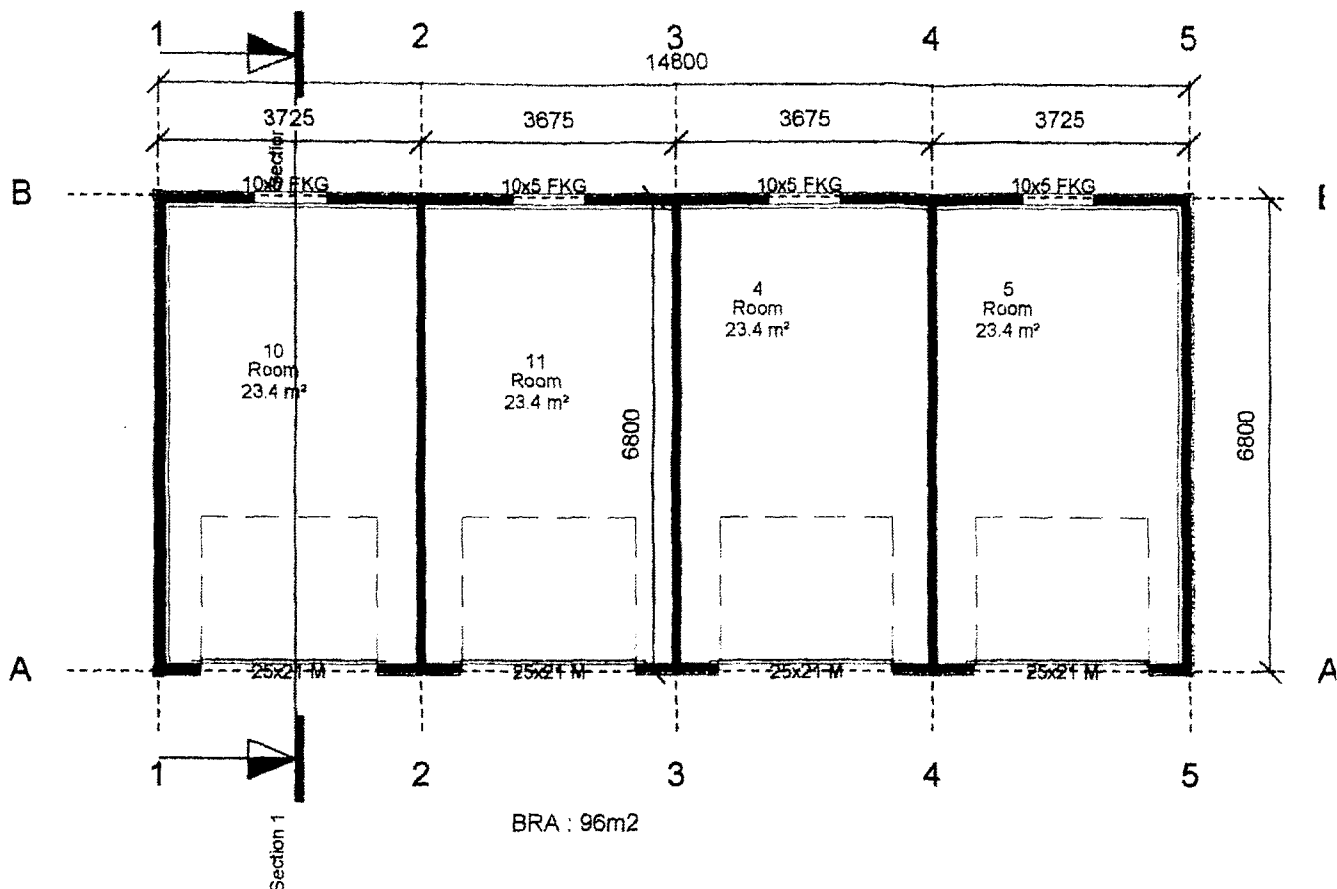
Saksopplysninger

May Britt Simonsen ønsker å bygge garasje på eiendom 1942/52/133. Arealet det ønsket bygget på er ett sameie hvor May Britt eier 1/8 part. Området er satt av til garasje bygg. Pga byggegrensen på 12,5 m, er området som er avsatt til garasjeformål for lite. For og unngå trengsel inne på parkeringsområdet og en bedre løsning for snøbrøyting søkes det om og få bygge garasje nærmere den kommunale veien og med porten ut imot vei.

Vurdering

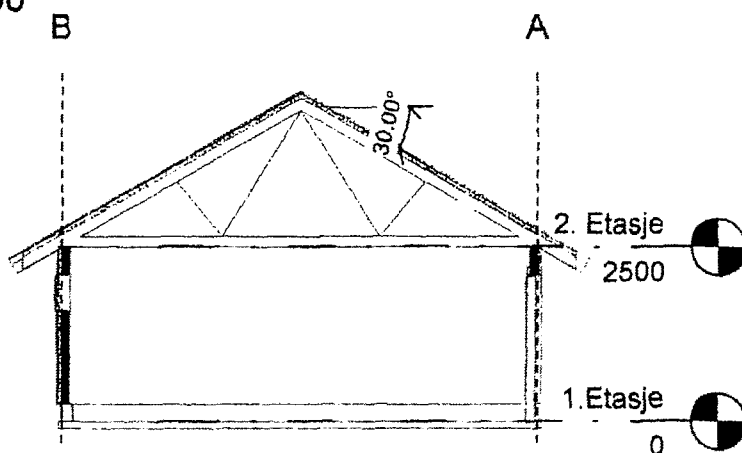
Det er satt av lite plass mellom to garasjeanlegg slik at inn- og utkjøring vanskeliggjøres. Plassering av bygning nærmere vei enn byggegrensen, vil i dette tilfellet ikke gi siktreduksjon av betydning. Bygget kan ikke plasseres nærmere vei enn 8 meter.

1. Etasje

1 : 100

2 Section 1

1 : 100

BYGGtorget Betongservice as

Industrivegen 24
9152 SØRKJOSEN

TLF: 77 77 03 00 Email: byggtorget@betongservice.net

No.	Description	Date